

Van: Basta! <basta.org@telenet.be>
Aan: Basta! <basta.org@telenet.be>
Datum: 03/10/2011 09:45 AM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

REAGEER!

[2011.03.01 Maak kernwaarden rechtsstaat glashelder \(de Volkskrant\)](#)
[2011.03.02 350 Tunesiers komen aan op Lampedusa \(De Standaard\)](#)
[2011.03.02 Antwerps parket wil Sharia4Belgium vervolgen wegens homohaar \(De Morgen\)](#)
[2011.03.02 Geen opvang zoals bij ons voor zusjes in Roemenie \(Het Laatste Nieuws\)](#)
[2011.03.02 Hongerstakers in levensgevaar \(De Standaard\)](#)
[2011.03.02 Jaarlijks komen 2500 ouders van buitenlanders over \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.02 Leers versoepelt regels voor Turkse gezinsmigratie \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.03.02 Man uit Geel krijgt anderhalf jaar cel voor tewerkstelling illegale kippenvangers \(De Morgen\)](#)
[2011.03.02 Mensensmokkelaars zetten illegalen in als 'kippenvangers' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.02 Migranten voor het harde, vuile werk \(De Standaard\)](#)
[2011.03.02 Misbruikte Roemeense zusjes mogen niet in ons land blijven \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.02 Peeters maakt 100.000 euro vrij voor steun aan Libische vluchtelingen \(De Morgen\)](#)
[2011.03.02 Terugsturen van buitenlandse gevangenen is compleet mislukt \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.02 Wat er echt gebeurde in Diest \(De Standaard\)](#)
[2011.03.03 Adriaenssens wil Roemeense zusjes hier houden \(De Standaard\)](#)
[2011.03.03 Belgie geeft 1 miljoen euro voor vluchtelingen in Libie \(De Standaard\)](#)
[2011.03.03 Bijna 100 hongerstakingende migranten in Grieks ziekenhuis \(De Morgen\)](#)
[2011.03.03 Helpt illegalen moet met amper 145 euro per maand rondkomen \(De Morgen\)](#)
[2011.03.03 Is er een metro van Italie naar Parijs \(De Standaard\)](#)
[2011.03.03 Uitgewezen zusje; 'Heb hier veel vriendjes en frietjes zijn zo lekker' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.03 Waarom de drie Roemeense kinderen altijd de klos zullen zijn \(De Standaard\)](#)
[2011.03.03 Zondag spreekt moslimextremist in Berchem - 'Politie nam maatregelen' \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.04 Verdeelde moslimexecutieve dient twee erkenningsdossiers in \(De Standaard\)](#)
[2011.03.04 Veredeld reisbureau \(De Standaard\)](#)
[2011.03.05 Drie Roemeense zusjes gaan nog niet terug naar moeder \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.03.05 Elk zijn identiteit \(De Standaard\)](#)
[2011.03.05 Ik ben toch Belg \(De Standaard\)](#)
[2011.03.05 Misbruikte zusjes moeten ook in Roemenie naar gastgezinnen \(De Morgen\)](#)
[2011.03.06 Racisme in Europa neemt toe \(De Morgen\)](#)
[2011.03.07 Een ijsberg met een bruin topje \(De Standaard\)](#)
[2011.03.07 Franstalige politici willen meer migranten in Vlaamse scholen \(De Morgen\)](#)
[2011.03.07 Geen uitstel voor Roemeense zusjes \(De Standaard\)](#)
[2011.03.07 Honderden illegalen aangekomen op Lampedusa \(De Morgen\)](#)
[2011.03.07 Marokkanen voelen zich meer gediscrimineerd dan Turken \(De Morgen\)](#)
[2011.03.07 Schoolstrijd in Brussel \(De Standaard\)](#)
[2011.03.07 Tunesische vluchtelingen overspoelen Lampedusa \(De Morgen\)](#)
[2011.03.08 Allochtone ouder met Europees kind heeft recht op verblijfsvergunning \(Trouw\)](#)

[2011.03.08 Brussels stel weggejaagd uit Knokke; 'Ga naar jullie land stelletje werklozen' \(Het Nieuwsblad\)](#)

[2011.03.08 Deense integratieminister ontslagen om onterechte weigering burgerschap \(de Volkskrant\)](#)

[2011.03.08 Dewinter; 'Hema ontslaat verkoopster met hoofddoek. Goed zo!' \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.08 Dringende medische hulp aan mensen zonder papieren kost België 40 miljoen euro \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 Duizend vluchtelingen komen aan op Lampedusa \(De Standaard\)](#)

[2011.03.08 'Een bijbel en make-up; meer heb je niet nodig in een vluchtelingenkamp' \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 Geen uitwijzing voor illegale ouders van Belgische kinderen \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 Gezocht; allochtone straffe madammen \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.08 Hema Genk ontslaat winkelbediende voor hoofddoek \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 Hema ontslaat winkelbediende voor hoofddoek \(De Standaard\)](#)

[2011.03.08 Hema 'schikt zich naar gewoonten van het land' \(Het Nieuwsblad\)](#)

[2011.03.08 Hoezo, 'veredeld reisbureau' \(De Standaard\)](#)

[2011.03.08 KAV verontwaardigd over ontslag werkneemster Hema \(De Wereld Morgen\)](#)

[2011.03.08 Mensensmokkelaar in de cel \(De Standaard\)](#)

[2011.03.08 Milquet schakelt CGKR in na ontslag om hoofddoek \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 Ontslag werkneemster met hoofddoek door Hema flagrante discriminatie \(De Wereld Morgen\)](#)

[2011.03.08 Partijgenoot van Sarkozy wil 'immigranten weer in boten zetten' \(De Morgen\)](#)

[2011.03.08 VOK; 'Ontslag wegens hoofddoek is flagrante discriminatie' \(Het Nieuwsblad\)](#)

[2011.03.08 VRT minder populair bij allochtone Vlamingen \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 'Niet ik, maar mijn hoofddoek was het probleem' \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Belgische regering eist onderzoek Hema \(Algemeen Dagblad\)](#)

[2011.03.09 Dewinter; 'Vlamingen blijven Hemaworst kopen' \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Diversiteit \(De Morgen\)](#)

[2011.03.09 Franse elite vreest aanhang Marine Le Pen \(Trouw\)](#)

[2011.03.09 Genk is geen eiland \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Hema mocht niet zwichten onder druk klant \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Hema-klanten dragen uit protest hoofddoek \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Het islamisme is over zijn hoogtepunt heen \(Knack\)](#)

[2011.03.09 Hoe doen andere bedrijven het \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Hoofddoek kan wel bij H&M \(Het Nieuwsblad\)](#)

[2011.03.09 Illegalen straffen is 'buitenproportioneel' \(Het Parool\)](#)

[2011.03.09 Is ontslag discriminatie - Regels zijn ingewikkeld \(Het Nieuwsblad\)](#)

[2011.03.09 Laat inbrekers in hun thuisland berechten \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Leden Blood & Honour schuldig aan racisme \(Knack\)](#)

[2011.03.09 LETTERLIJK 'Aanpassen aan cultuur van land' \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Marine Le Pen rukt sterk op \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 N-VA weert hoofddoek uit het parlement \(De Morgen\)](#)

[2011.03.09 N-VA wil kruisjes en hoofddoekjes in parlement verbieden \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Randstad niet in de fout bij ontslag Hema-werkneemster \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Relativering helpt niet \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Waar vindt Vlaanderen honderdduizend zorgverleners \(Knack\)](#)

[2011.03.09 Wanneer al je burens neo-nazi's zijn \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.03.09 Willen we wel samenleven \(De Standaard\)](#)

[2011.03.09 Ze zullen hem niet temmen \(Apache Newslab\)](#)

Maak kernwaarden rechtsstaat glashelder

Door de kaders van de rechtsstaat duidelijk te maken, helpen we de islam zich daarbinnen te ontwikkelen.

Onze tijd vraagt om een bevestiging van de kernwaarden van de rechtsstaat. Het integratiebeleid in Nederland is onder een kwaad gesternte gekomen. Het kabinet-Rutte/Verhagen kwam in het zadel nadat opvattingen van de PVV over de islam tot acceptabel 'meningsverschil' waren gereduceerd. Het staat daarmee toe dat vele honderdduizenden aanhangers van de islam openlijk kunnen worden aangevallen en gestigmatiseerd. Godsdienstige uitingen, zoals de hoofddoek, zouden uit het publieke leven moeten verdwijnen en het liefst ziet de PVV ook de mensen zelf verdwijnen. CDA en VVD legitimeren een politiek die de rechtsstaat onder druk zet. Het is veelzeggend dat CDA'ers als Hirsch Ballin en Klink, mensen met een hoog rechtsstatelijk geweten, het optreden van dit kabinet onverantwoord achten.

Bescherming

Wij hebben ons tijdens deze campagne uitgesproken over de positie van de islam. Wij doen dat als vertegenwoordigers van de christelijke politiek. Wij komen op voor onze rechten en vrijheden, maar verdedigen ook die van anderen. Wij hebben allen de ondubbelzinnige bescherming van de rechtsstaat nodig. Intussen zien wij met lede ogen hoe de PVV het debat over islam en integratie gijzelt. Kernwaarden van de rechtsstaat zijn met succes als ruilwaar ingezet tijdens coalitie-besprekingen. Vergroving van het debat is iets anders dan er constructief aan bijdragen. Echte oplossingen ontstaan op deze manier niet, we oogsten verwijdering, onderlinge haat en een angstige samenleving.

De krenking van moslims, als waren zij aanhangers van een 'ideologie' die zich beroepen op een boek dat gelijk staat aan Mein Kampf, is onacceptabel en moet ongedaan worden gemaakt. Het is de taak van de politiek om ter wille van de maatschappelijke vrede hier duidelijkheid te verschaffen. Het punt dat de komst van de islam onze samenleving tot in de kern raakt, is inmiddels wel duidelijk. Nu komt het aan op het vinden van oplossingen die fair zijn en nieuwkomers grond onder de voeten geven en geen aantasting betekenen van constitutionele kernwaarden. De democratie vraagt erkenning van en respect voor de ander. Die staan nu onder druk.

Vrees

Wie de islam een 'gevaarlijke ideologie' noemt, kan ook niet geloven dat de islam zich ooit weet aan te passen aan de democratische rechtsstaat. Moslims worden dan voor altijd beschouwd als vijanden van de westerse vrijheden. Wie in de wereld om zich heen kijkt, kan die vrees begrijpen. Islamitische regimes onderdrukken vrijheden van andersgelovigen en vrouwen. Geweld en terreur worden gevoed vanuit moslim-groeperingen. Ook in Europa bestaan enclaves, gereguleerd door shariarecht, die in feite no go areas zijn geworden voor niet-moslims.

Wie dit niet wil, doet er goed aan zich in te zetten voor een islam die zich kan ontwikkelen binnen de kaders van onze rechtsstaat. Daarvoor is herbevestiging nodig van de kernwaarden van die rechtsstaat. Laat duidelijk zijn voor welke waarden we hier staan, marchandeer daar niet mee, laat ook niet toe dat anderen dat doen - hetzij populisten, hetzij islamisten - en sla samen een weg in. Burgerlijke vrijheden

komen volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aan ieder toe, ze zijn 'onvervreemdbaar en onaantastbaar'. In Nederland is dit inmiddels niet zo zeker meer.

Burgerplicht

Maar het mes snijdt aan twee kanten. Opkomen voor de rechten en vrijheden van elkaar - een burgerplicht volgens internationale verdragen! - betekent ook het afsnijden van het misbruik van grondrechten. De vrijheden mogen niet worden gebruikt om de vrijheid van anderen teniet te doen. Laten we daar in onze eigen wetgeving dan ook heel helder over zijn. Dan wordt duidelijk dat noch voorstellen uit populistische hoek om islamitische uitingen tegen te gaan (Koranverbod!), noch islamitische rechtsnormen die strijden met de rechtsstaat publieke betekenis kunnen krijgen. De ene groep voorstellen strijdt met de godsdienstvrijheid. De voorstellen van de andere kant zijn, waar het shariarecht onderscheid maakt tussen moslims en niet-moslims, mannen en vrouwen, niet verenigbaar met het gelijkheidsbeginsel.

Sommigen vinden dit overdreven. Onze Grondwet verbiedt dit toch al, zij het impliciet? Er is echter al vaak opgemerkt dat de Grondwet de waarden waarvoor wij staan gebrekkig uitdrukt. Er wordt niet eens vermeld dat Nederland een 'democratische rechtsstaat' is. Inmiddels liggen er adviezen om dergelijke elementen op te nemen. Wij zijn daar voorstander van, willen deze weg verder verkennen en nemen hiertoe binnenkort initiatieven, in samenspraak met belanghebbenden en deskundigen.

Door helderheid te scheppen over wat wel en niet kan, door aan te geven wat de kaders zijn die onze vrijheden beschermen, helpen we elkaar als burgers van dit land. Het zal de toon van het integratiedebat veranderen, de angst verdrijven, mensen steunen in hun ontwikkeling en de echte vrijheid terugbrengen.

Roel Kuiper is lijsttrekker van de ChristenUnie voor de Eerste Kamer. André Rouvoet is fractievoorzitter van de ChristenUnie in de Tweede Kamer.

de Volkskrant, 2011.03.01, Roel Kuiper & André Rouvoet

UP

350 Tunesiërs komen aan op Lampedusa

Een boot met rond de 350 Tunesiërs is in de nacht van dinsdag op woensdag bij het eiland Lampedusa aangekomen. Het was voor het eerst sinds een week dat er weer vluchtelingen uit Noord-Afrika op het Italiaanse eiland arriveerden. Volgens de Italiaanse autoriteiten maken de 350 het goed.

Sinds midden januari zijn al meer dan zesduizend Tunesiërs naar Lampedusa uitgeweken. Na de volksoptstand die leidde tot het vertrek van de Tunesische president Zine el Abidine Ben Ali viel ook de Tunesische kustpatrouille weg. Dat de afgelopen week geen vluchtelingen uit Tunesië de oversteek over de Middellandse Zee hebben gemaakt komt doordat het slecht weer was en er hoge golven stonden.

Italië vreest de komst van nog veel meer vluchtelingen uit Noord-Afrika, nu in Libië een op een burgeroorlog gelijkende situatie is ontstaan.

De Italiaanse minister van Binnenlandse Zaken Roberto Maroni zei dat er volgens schattingen tussen de 1,5 en 2,5 miljoen illegale immigranten in Libië zijn, voornamelijk afkomstig uit het zuidelijk deel van Afrika. Deze illegalen proberen nu en masse Libië te ontvluchten.

'De crisis in Libië zorgt ervoor dat deze mensen naar het oosten, naar het westen trekken; niemand gaat naar het zuiden, terug naar zijn land van oorsprong. Ik verwacht dat zij, zodra de situatie dat toestaat, naar het noorden zullen gaan', zei Maroni.

De Standaard, 2011.03.02, llo

UP

Antwerps parket wil Sharia4Belgium vervolgen wegens homohaat

Het Antwerps parket wil de leider van Sharia4Belgium, Belkacem Fouad, vervolgen voor homohaat. Dat heeft minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) in de Kamer aan Bert Schoofs (VB) gezegd, bericht Gazet van Antwerpen vandaag.

In een interview van 24 maart 2010 zei Belkacem dat homo's ter dood moeten worden gebracht. Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) diende daarop een klacht in.

Het Antwerpse parket vindt dat de antidiscriminatiewet is overtreden en wil vervolgen voor homohaat, zei De Clerck. Maar het parket wacht nog even omdat andere onderzoeken nog niet af zijn. Zo lopen er nog klachten van het CGKR en VB-parlementslid Filip Dewinter. (belga/adv)

De Morgen, 2011.03.02

[UP](#)

"Geen opvang zoals bij ons voor zusjes in Roemenië"

Kinderpsychiater Peter Adriaenssens waarschuwt dat de jeugdhulp in Roemenië niet vergelijkbaar is met de onze. Dat deed hij naar aanleiding van het bericht dat de drie Roemeense zusjes terug gestuurd gaan worden, na hun getuigenissen tegen hun pedofiele vader en andere mannen die hen misbruikten.

"Jeugdhulpverlening heeft weinig reden om vertrouwen te hebben in de situatie in Roemenië", aldus Adriaenssens. "Niet om het land te kwetsen, maar dat men de realiteit moet durven benoemen: Roemenië heeft nog heel wat werk. Goede jeugdbescherming is daar niet te vergelijken met onze normen."

Niet goed genoeg om te blijven

Bovendien moeten we volgens Adriaenssens nadenken over de waarden die we "exporteren". "Zij zullen zich herinneren dat ze wel waardevol waren als getuigen tegen een pedofiel, hun eigen vader, maar niet goed genoeg waren om te mogen blijven, en gedropt werden in een situatie waarvan niemand kan garanderen dat ze geen gevolgen zal hebben voor de getuigenissen die ze afgelegd hebben."

Mama wil haar dochters terug

De drie zusjes van 4, 7 en 10 worden al meer dan een jaar opgevangen in gastgezinnen in Nevele en Evergem, maar daar bestaat geen wettelijke basis voor. Eind maart moeten ze terug naar Roemenië omdat de Dienst Vreemdelingenzaken een schriftelijke verklaring van de moeder heeft dat ze de meisjes terug wil. (belga/edp)

Het Laatste Nieuws, 2011.03.02

[UP](#)

Hongerstakers in levensgevaar

Griekenland

ATHENE (AP) - Van de 240 migranten die sinds 25 januari in Athene in hongerstaking zijn omdat ze geen verblijfsvergunning krijgen, zijn er 49 met extreme uitputtingsverschijnselen in het ziekenhuis opgenomen. Velen drinken sinds twee dagen ook geen water meer. Dat zegt een Griekse actiegroep die de hongerstakers steunt. Ook in Thessaloniki zijn tientallen migranten in hongerstaking. Veertien zijn in het ziekenhuis opgenomen. Tienduizenden illegale immigranten proberen via Griekenland andere Europese landen te bereiken.

De Standaard, 2011.03.02

[UP](#)

Jaarlijks komen 2500 ouders van buitenlanders over

Vorig jaar kwamen 2.522 buitenlandse ouders en grootouders naar België in het kader van de gezinshereniging. Dat deelde staatssecretaris voor Migratie Melchior Wathelet (cdH) mee aan Kamerlid Theo Francken (N-VA).

Het is de eerste keer dat dergelijke cijfers worden bekend gemaakt. Bovenaan prijken de Marokkanen (37% of 935), voor de Turken (9,8% of 246) en de Congolezen (4,5% of 114). Alle andere groepen tekenen voor minder dan 100 overkomers. De jaren voordien waren de globale cijfers min of meer dezelfde.

De personen die hun ouders laten overkomen kan je indelen in twee groepen: genaturaliseerde Belgen en burgers van de Europese Unie. Francken: "Voor beide groepen geldt dat de ouders tenlaste moeten zijn van hun kinderen. De ouders of grootouders mogen in hun herkomstland dus geen inkomen en geen vastgoed hebben en moeten minstens gedurende zes maanden vanuit België geld toegestuurd krijgen om zich te kunnen onderhouden".

Geen controle

Maar volgens Wathelet is er momenteel geen controle, noch op de inkomsten in het herkomstland, noch op het vastgoed. Francken: "Wathelet zelf zegde dat de misbruiken zich vermoedelijk vooral bij Marokkanen en Turken situeren. Er is nog nooit iemand om die (financiële) redenen geweigerd en er is ook niemand gerechtelijk vervolgd. Soms storten de kinderen het onderhoudsgeld om na zes maanden hun ouders te laten overkomen en bezorgen die ouders het per kerende gewoon terug. Soms gaat het om medische shopping, waarbij de ouders alleen maar naar hier komen voor een heelkundige ingreep".

Gedaan

Doorgaans zijn het genaturaliseerde Belgen die hun ouders of grootouders laten overkomen. Dat was vorig jaar zo in 2.060 gevallen. Francken: "Maar die poort gaat binnenkort dicht. Door het akkoord over gezinshereniging dat N-VA, CD&V en MR sloten zullen geen ouders of grootouders meer kunnen overkomen als hun kinderen die hier verblijven, Belg of bv. Marokkaan zijn. De aparte verdragen met Marokko en Turkije veranderen daar niets aan. De poort gaat dicht", zo luidt het. Marokkanen en Turken zullen hun ouders dus niet meer kunnen laten overkomen.

Er is echter één uitzondering: "Als de kinderen zelf geen Belg of Marokkaan, maar burger uit een andere Europese lidstaat zijn, dan wordt aan gezinshereniging met hun ouders geen enkele eis gesteld. Het gaat jaarlijks om zo'n 500 gevallen. Voor een systeem als de Belgiëroute, waardoor Nederlandse Marokkanen naar hier komen om met hun ouders te herenigen, biedt het akkoord dus nog geen oplossing".

Gazet van Antwerpen, 2011.03.02, JDW

UP

Leers versoepelt regels voor Turkse gezinsmigratie

DEN HAAG - Turken die door hun huwelijk in Nederland mogen verblijven, hoeven niet het land uit als het huwelijk binnen drie jaar op de klippen loopt. Minister Gerd Leers (Immigratie en Asiel) gaat dit regelen na een uitspraak van het Europese Hof van Justitie. Dat heeft hij de Tweede Kamer woensdag laten weten.

Gezinsmigranten kunnen pas zelf een verblijfsvergunning krijgen als ze minstens drie jaar zijn getrouwd. Maar in een zaak van twee Turkse mannen bepaalde het Europese Hof eind december dat dit op grond van een verdrag met Turkije niet voor Turken geldt. De mannen waren voor hun huwelijk naar Nederland gekomen, maar lagen binnen drie jaar in scheiding. Voor hen wordt nu een ruimere regel van kracht.

Van drie naar vijf jaar

Leers kondigt aan dat de uitspraak van het Europese Hof gevolgen kan hebben voor enkele voornemens op het gebied van migratie uit het regeerakkoord als het gaat om Turken. Daarin staat onder meer dat de termijn waarna gezinsmigranten een eigen verblijfsvergunning kunnen krijgen van drie naar vijf jaar gaat. (ANP/AK)

Algemeen Dagblad, 2011.03.02

UP

Man uit Geel krijgt anderhalf jaar cel voor tewerkstelling illegale kippenvangers

De Hasseltse correctionele rechtbank heeft een 55-jarige man uit Geel tot een celstraf van anderhalf jaar en een geldboete van 11.000 euro veroordeeld wegens mensenhandel en de tewerkstelling van illegalen in de pluimveesector. Hij zette tegen een karig loon Bulgaren in als kippenvanger.

Zijn ploegbaas, een 49-jarige man uit Beringen die de kippenvangers 's nachts naar de kwekers bracht, kreeg achttien maanden cel en 5.500 euro boete, waarvan telkens de helft met uitstel. Een 43-jarige Bulgaarse vrouw kreeg een jaar cel met uitstel en 2.750 euro boete met uitstel. Zij was de vriendin van de ploegbaas. De drie beklaagden werden elk voor vijf jaar uit hun rechten ontzet.

Bulgaren zonder verblijfsvergunning

De feiten speelden zich af tussen 2007 en eind november 2008. Een zevental Bulgaren zonder verblijfsvergunning moesten kippen vangen om ze op transport naar het slachthuis te zetten. Het gaat om zwaar, vuil en ongezond werk. De handelaar uit Geel stelde firmawagens ter beschikking om de kippenvangers te vervoeren.

De kippenvangers werden altijd in het zwart uitbetaald. De RSZ-bijdragen bleven onbetaald. De man uit Geel moet aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een bedrag van ruim 307.000 euro betalen. Hij was al in 2003 voor identieke feiten door het hof van beroep in Antwerpen veroordeeld. (belga/eb)

De Morgen, 2011.03.01

UP

Mensensmokkelaars zetten illegalen in als 'kippenvangers'

De Hasseltse correctionele rechtbank veroordeelde een handelaar uit Geel (55), een gewezen mijnwerker (49) uit Beringen en diens Bulgaarse vriendin (43) uit Leopoldsburg voor hun aandeel in een zaak van mensenhandel. Ze smokkelden Bulgaarse mannen en vrouwen naar ons land.

De illegalen gingen dan als 'kippenvangers' aan de slag als in kippenkwekerijen. Voor een schamel loon en in menonwaardige werkomstandigheden moesten de zwartwerkers 's nachts slachtrijpe kippen vangen.

Ploegbaas, werkman en onderaannemer

De inwoner van Geel, die in mei 2003 al eens veroordeeld was voor identieke feiten, bleek de organisator van deze vorm van zwartwerk, de Beringenaar was zijn 'ploegbaas', die onder meer instond voor het werving van de arbeidskrachten in Bulgarije. Die kreeg daarbij de hulp van zijn vriendin, die ook haar graantje meepikte.

De beklaagden poogden elkaar de zwarte piet toe te schuiven. Zo beweerde de 'ploegbaas' dat hij enkel als 'werkman' opdrachten aanvaardde van de handelaar uit Geel. Die hield dan weer vol dat de Beringenaar als 'onderaannemer' zou optreden, maar dat die hem misleid heeft.

Werkgever

De rechters oordeelden dat de man uit Geel de 'werkgever' was: de handelaar stelde via zijn bedrijf voertuigen ter beschikking en maakte valse werkbonnen om de echte identiteit van de arbeidskrachten te verdoezelen. Hij is dan ook tot achttien maanden cel en een boete van 11.000 euro veroordeeld. Bovendien moet hij aan de RSZ een bedrag van 307.600 euro betalen, vier keer de ontdoken bijdragen voor de sociale zekerheid.

De Beringenaar kreeg ook achttien maanden cel en daar bovenop een boete van 5.500 euro, beide straffen voor de helft met uitstel. De Bulgaarse vrouw tenslotte liep een celstraf van één jaar en een boete van 2.750 euro op. Ook zij geniet uitstel voor de helft van beide straffen. De drie beklaagden zijn voor een periode van vijf jaar uit hun rechten ontzet.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.02, JaNi

UP

Migranten voor het harde, vuile werk

Het is bizar dat in een land waar de werkloosheid naar schatting 30 procent bedraagt, zoveel migranten aan het werk zijn. Hoeveel buitenlanders een baan in Libië hebben, is niet precies bekend, want er zijn weinig economische statistieken van het land beschikbaar.

Libië, dat 6,5 miljoen inwoners telt, behoort tot de Maghreb-landen met het hoogste werkloosheidspercentage. Libië leeft vrijwel uitsluitend van de olie-opbrengsten en het biedt weinig werkgelegenheid buiten deze sector. De meeste werklozen zijn hoog opgeleide jongeren die uiteindelijk een baan in het buitenland zoeken. De jobs die overblijven zijn laaggeschoolde functies in de bouw- en infrastructuursector. Daarvoor worden goedkope werkkrachten uit het buitenland aangetrokken.

Internationale vakorganisaties en mensenrechtenverenigingen hebben de slechte omstandigheden waarin die buitenlandse werknemers moeten werken, al verschillende keren aangeklaagd. De laatste jaren zijn misbruiken aan het licht gebracht waarin de migranten in mensonterende omstandigheden moesten werken en leven. Ze mogen, in tegenstelling tot de autochtone bevolking, geen lid worden van een vakbond. De vakbond in Libië is trouwens onderdeel van het staatsstelsel van Kadhafi.

De Standaard, 2011.03.02, (hco)

UP

Misbruikte Roemeense zusjes mogen niet in ons land blijven

Volgens de Dienst Vreemdelingenzaken is er geen wettelijke basis om de meisjes in ons land te houden. Drie zwaar getraumatiseerde zusjes van 4, 7 en 10 jaar die al meer dan een jaar worden opgevangen in ons land, zullen eind deze maand terug naar Roemenië worden gevlogen. Dat heeft de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beslist, bericht de gedrukte versie van Het Laatste Nieuws.

Tijdens hun verblijf in ons land ontdekte de politie dat hun vader hen al jaren verkrachtte en hen 'verhuurde' aan talloze mannen. De man werd tijdens een bezoek aan ons land opgepakt, vervolgd en veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, maar kan elk moment voorwaardelijk vrijkomen. Nu de moeder van de meisjes schriftelijk heeft verklaard dat ze haar dochters opnieuw bij haar wil, heeft Vreemdelingenzaken het licht op groen gezet om de meisjes terug te brengen naar Roemenië.

"Niet terug naar de hel"

De twee Oost-Vlaamse gastgezinnen uit Nevele en Evergem bij wie de meisjes lange tijd verbleven, vechten hard tegen deze onverbidelijke uitwijzing. "Ze mogen niet terug naar de hel", aldus de pleegouders die hardere garanties willen.

Katrien Jansseune, woordvoester van Dienst Vreemdelingenzaken, bevestigt dat de meisjes einde maart effectief worden teruggebracht naar Roemenië. Een exacte datum is niet bekend. "De moeder van de meisjes heeft schriftelijk verklaard dat ze haar kinderen terug wil", aldus Jansseune. "Er is dus geen enkele legale basis om de kinderen hier een verblijfstitel te geven. De kinderen kunnen om die reden ook niet geadopteerd worden", luidt het. (belga/tw)

De Morgen, 2011.03.02

UP

Peeters maakt 100.000 euro vrij voor steun aan Libische vluchtelingen

Vlaams minister-president Kris Peeters maakt 100.000 euro vrij voor de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties (UNHCR) voor de steun aan de vluchtelingen aan de Tunesisch-Libische grens. Dat heeft Peeters, die bevoegd is voor ontwikkelingssamenwerking, vandaag bekend gemaakt.

Als gevolg van de situatie in Libië zijn aan de grens met Tunesië tienduizenden vluchtelingen toegestroomd. Daardoor is een tekort aan voedsel en opvang ontstaan. De VN-vluchtelingenorganisatie heeft dan ook een dringende oproep om steun aan alle regeringen gericht.

Peeters besliste op die vraag in te gaan en maakt op dit ogenblik 100.000 euro vrij om de eerste noden van de vluchtelingen te lenigen. Het zal daarbij in eerste instantie gaan om tenten, dekens en voedsel.

"Met deze noodhulp willen wij de mensen helpen om de grootste noden zoals voedsel, dekens, tenten, enzovoort te lenigen. Ik vind het belangrijk dat de wereld en ook Vlaanderen solidair is met deze mensen", aldus de minister-president. (belga/adb)

De Morgen, 2011.03.02

UP

Terugsturen van buitenlandse gevangenen is compleet mislukt

Sinds 2005 moest nog geen enkele (!) gedetineerde uit een land van buiten de Europese Unie zijn celstraf in zijn herkomstland gaan uitzitten. De regeling die de Belgische gevangenisbevolking wilde verminderen door vooral Marokkanen en Turken verplicht naar een gevangenis in hun herkomstland te sturen, is volledig mislukt.

Dat blijkt uit het antwoord van Justitieminister Stefaan De Clerck (CD&V) op een vraag van Kamerlid Theo Francken (N-VA, foto). Die vroeg de cijfers op voor de jongste vijf jaar.

Er zijn twee mogelijkheden voor buitenlandse gevangenen om hun celstraf in hun herkomstland te gaan uitzitten.

1. Dit kan mét hun toestemming al sinds 1983.

Dat gebeurde 57 keer sinds 2005. In de helft van de gevallen ging het om Nederlanders. Van deze 57 gedetineerden keerden slechts 2 personen terug naar een niet-EU-land. In beide gevallen ging het over Turken. In 2010 gingen 16 gevangenen hun straf vrijwillig in hun herkomstland uitzitten. Francken: "Dit cijfer is enorm laag, hoewel België hierover afspraken heeft met liefst 64 landen".

2. Dit kan zonder hun toestemming sinds 2005.

De regering-Verhofstadt wilde dat mogelijk maken om de gevangenisbevolking drastisch te verminderen door de Marokkanen en de Turken verplicht naar een gevangenis in hun herkomstland te zenden. Wat blijkt uit de cijfers? Sinds 2005 werden slechts 39 gedetineerden tegen hun zin naar een bajes in hun herkomstland gestuurd. Het ging vooral om Nederlanders en Roemenen. Vorig jaar gebeurde dat 10 keer. Maar tot nu toe werd geen enkele (!) gedetineerde uit een land van buiten de Europese Unie naar zijn herkomstland gestuurd om zijn straf daar uit te zitten.

Francken: "Geen enkele Marokkaan en geen enkele Turk, hoewel de regeling voor hen toch speciaal bedoeld was. En ondanks akkoorden hierover met liefst 35 landen! Het Belgische gevangenisstelsel is blijkbaar helemaal niet zo slecht".

De N-VA-er wil dat België de Europese Commissie inschakelt om de gedwongen terugkeer van criminele niet-EU-burgers mogelijk te maken.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.02, JDW

UP

Wat er écht gebeurde in Diest

WAAROM EEN 'ZWARTE' BASISCHOOL DE DEUREN MOET SLUITEN

Dat de Diestse basisschool De Tovertuin de deuren sluit 'omdat ze te zwart is', zoals onze media vorige week schreven, klopt niet. Het leeuwendeel van de kansrijke ouders stapte in 2007 over naar een nieuw opgerichte freinetschool, waar ze zelf om hadden gevraagd. Wat overbleef was een rompschooltje, met

87 leerlingen te klein om financieel te overleven. 'Als wij 200 kansarme, allochtone leerlingen hadden gehad, dan waren wij gewoon doorgegaan.'

Het moet moeilijk zijn om twee scholen te vinden die méér van elkaar verschillen. Freinetschool De Pit, net buiten de Diestse ring, is een van de populairste scholen in de verre omgeving. Ze trekt kinderen aan uit naburige gemeenten, en nu al prijkt er op de site dat er geen enkele plaats meer vrij is voor het volgende schooljaar. De school barst ook letterlijk bijna uit haar voegen: ze is in verbouwing, de leerlingen volgen les in containerklassen. Het is een overwegend 'witte' school, of in ieder geval geen school met veel GOK-leerlingen: 29%.

De Tovertuin, de basisschool waar vorige week zoveel commotie over was, is het tegendeel: een buurtschool die alleen uit de onmiddellijke omgeving rekruteert, nog maar 74 leerlingen telt, en gesteld dat ze volgend jaar nog bestond, dan zou dat gedaald zijn naar 60. Een overwegend 'zwarte' school ook: 74% GOK.

En toch is De Pit ontstaan uit De Tovertuin. Ze is haar eigen kind. De freinetschool ligt op de plaats waar vroeger een kleuterschool van De Tovertuin was. Tot vandaag maken beide deel uit van dezelfde school: ze hebben één administratief centrum, krijgen één doorlichtingsrapport, en de directeur van De Pit is officieel ook de directeur van De Tovertuin, zij het dat hij die rol delegeert naar een coördinator.

En als De Tovertuin volgend jaar de deuren sluit? Dan heeft ook dat te maken met De Pit. Die heeft immers bij haar oprichting bijna de helft van de leerlingen van De Tovertuin overgenomen. 155 had die laatste er in 2007. In 2008: 87. Logisch ook: De Pit is opgericht door ouders van De Tovertuin.

Methodischer dan anderen

'Op vraag van', zegt Guy Beckx, algemeen directeur van de scholengroep van het Gemeenschapsonderwijs in Diest. 'Niet 'door', maar 'op vraag van'. Je moet de geschiedenis van De Tovertuin kennen. In de jaren tachtig stelde men vast dat die massaal leerlingen aan het verliezen was. Ze is gelegen in een eerder Turkse wijk, trok veel Turkse leerlingen aan, en daardoor haalden de Vlaamse ouders hun kind er weg. Om je een idee te geven: ooit was het een school met 400 leerlingen, in 2000 zaten er nog 172. Om die evolutie te keren, heeft De Tovertuin gedaan wat veel concentratiescholen in Vlaanderen deden: ze is een methodeschool geworden. Die zijn populair bij middenklassers. En inderdaad, de herprofilering kende een gematigd succes: er kwamen weer meer leerlingen naar de school, zij het ook weer niet extreem veel meer, en ook leerlingen uit sociaal sterkere milieus.'

Maar daarmee ontstond er een nieuwe tweedeling. De nieuwkomers, de sociaal sterkeren, in meerderheid Vlamingen, geloofden meer in het methode-project dan de oorspronkelijke ouders. De nieuwkomers wilden een echte freinetschool, de andere groep had meer vertrouwen in traditioneel onderwijs. In het archief van de website van De Tovertuin vind je nog restanten van de discussies die dat moet hebben opgeleverd. 28 februari 2007: 'Ouders die kiezen voor De Pit verenigen zich en na een korte stand van zaken worden de krijtlijnen voor de komende maanden uitgezet.' Een week later, op 7 maart 2007: 'Ouders die kiezen voor de leefschole denken na over de oprichting van een oudercomité.'

'Onze scholengroep heeft dan kleur moeten bekennen', vertelt Beckx. 'Wilden we echt doorgaan met dat methode-onderwijs of niet? We hebben ervoor gekozen om in te gaan op de vraag van een belangrijke groep van de ouders van De Tovertuin, ook al omdat het Gemeenschapsonderwijs in de regio Diest nog geen freinet aanbood. We vulden dus een gat. Er was ook duidelijk vraag naar: vanaf het eerste jaar al boemde De Pit. Voor de ouders die níét in het freinetproject wilden meestappen, en dat waren voornamelijk kansarmen, behielden we De Tovertuin.'

Al wist iedereen toen al dat een school met 87 leerlingen erg moeilijk te redden is.

Niet te veel, te weinig

'Het is zeker, zeker niet zo dat onze school opgericht is om van bepaalde groepen leerlingen uit De Tovertuin af te geraken', benadrukt Ewoud Huls, directeur van De Pit. 'Toen wij opgericht werden, hadden alle leerlingen uit De Tovertuin het recht om als eerste in te schrijven. Ze hadden allemaal

mogen komen, we hadden ze allemaal aanvaard. Een deel is daarop ingegaan, anderen niet. Wat hun goed recht is natuurlijk, niet iedereen vindt zich in een freinet-aanpak.'

'Onze toestand is natuurlijk niet bewust gecreëerd', zegt Anouk Cleeremans, de directeur van De Tovertuin. 'Ik begrijp dat er nood was aan een freinetschool bij een grote groep ouders. Ik begrijp ook dat sommigen daarvoor kiezen en anderen niet. Alleen vertrokken wij gewoon van een moeilijke startpositie. Een school met maar tachtig leerlingen heeft weinig financiële middelen om zichzelf aantrekkelijker te maken. En er zijn vrij veel andere scholen in de onmiddellijke omgeving. Er schreven zich nog wel broertjes en zusjes in, maar een nieuwe instroom kwam er niet.'

Het is iets waar alle betrokkenen op hameren. De Tovertuin is niet gesloten omdat er van iets te véél was: te veel kansarmen, te veel nationaliteiten, te veel talen, te veel leerachterstand, dat deed er allemaal niet toe. Er was iets te weinig: leerlingen. Guy Beckx: 'Als wij tweehonderd kansarme leerlingen hadden gehad, laat er zelfs de helft geen Nederlands van spreken, laat ze alle tweehonderd uit een ander land komen, dan waren wij doorgegaan. Dan hadden we de middelen en de omkadering gehad om zo'n belangrijke maatschappelijke taak te vervullen. Een school wordt gefinancierd naar het aantal leerlingen, hé. Een basisschool heeft er toch zeker 180 nodig om normaal te functioneren. Lager dan dat, en de directeur moet zelf voor de klas gaan staan.'

Ieder zijn deel

Op het eerste zicht kan het cynisch lijken: nu De Tovertuin sluit, neemt De Pit hun gebouwen in. Hun eigen lokalen worden immers verbouwd. 'Maar dat is niet meer dan een praktische, tijdelijke regeling', zegt Huls. 'Zodra die verbouwing achter de rug is, keren wij terug naar onze oude locatie.' De honderd jaar oude gebouwen van De Tovertuin zullen dan worden verkocht.

'Ik begrijp dat er mensen zeggen: laat De Pit de resterende zeventig kinderen overnemen, maak er opnieuw dezelfde school van zoals vroeger, en het probleem is opgelost', zegt Cleeremans. 'Maar dat kan natuurlijk niet. Freinet is een heel ander project. Het vereist bijvoorbeeld intense ouderparticipatie: ouders moeten mee in de tuin werken, de heggen mee snoeien, zulke dingen. Niet iedereen ziet dat zitten.'

'We willen het ook niet om een meer principiële reden', vult Guy Beckx aan. 'We vinden dat alle scholen van de regio Diest hun verantwoordelijkheid moet opnemen. Het Gemeenschapsonderwijs draagt al veel. Onze andere basisschool in Diest, Station, heeft ook een GOK-percentage van 58% - daar loopt alles goed overigens. In de scholen van de twee anderen netten draaien ze meestal rond de dertig procent. Hun draagkracht is dus groter. Het Lokaal Overleg Platform (de vergadering waar de verschillende scholennetten met elkaar afspraken maken) werkt hier goed, er is dus zeker bereidheid van onze collega's om dat te doen. Zelfs de witte school in Molenstede, hier 'het Brasschaat van Diest' genoemd, is bereid om leerlingen van De Tovertuin op te nemen! Dat is in het belang van iedereen. We halen kinderen uit hun segregatie, en we maken iedere school een afspiegeling van de maatschappij.'

Overigens zal ook De Pit zijn deel opnemen. De volledige derde graad van De Tovertuin, zestien leerlingen van het vijfde en het zesde studiejaar, zal door hen in een nieuwe klas worden opgevangen. 'Dat vraagt inspanningen', zegt Beckx. 'Het zijn niet genoeg extra leerlingen om een extra leerkracht te kunnen krijgen, en de school zit nu al overvol. Maar we willen het doen om een krachtig signaal te geven aan onze partners dat ook wij ons deel doen.'

Tenzij er leerlingen, of ouders, geen heil zien in de freinet-filosofie, vanzelfsprekend.

De Standaard, 2011.03.02, Tom NAEGELS

UP

Adriaenssens wil Roemeense zusjes hier houden

Peter Adriaenssens vindt het geen goed idee om de drie misbruikte Roemeense zusjes terug te sturen naar hun moeder in Roemenië.

Er is beroering over de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om de drie zusjes Brigitta (4), Andrea (7) en Cristina (10) terug te sturen naar hun moeder. De meisjes verblijven sinds 2009 bij

Belgische gastgezinnen. Nu de moeder heeft laten weten opnieuw voor haar kinderen te willen zorgen, heeft de DVZ beslist de kinderen terug te sturen.

De gastouders protesteren tegen die beslissing. Bij een bezoek van hun vader kwam immers aan het licht dat de kinderen misbruikt werden door hem. Daarop werd de man veroordeeld, maar hij komt binnenkort vrij. De kans bestaat dus dat hij zijn kinderen opnieuw kan zien.

In Het Laatste Nieuws en via het radioprogramma Peeters & Pichal reageert kinderpsychiater Peter Adriaenssens op de beslissing van de DVZ. Hij heeft de meisjes onderzocht en begeleid nadat ontdekt was welke gruwel ze hadden ondergaan.

Geen vertrouwen

‘De Roemeense jeugdbescherming mag dan al zeggen dat ze het gezin zal begeleiden en de kinderen weghouden van de vader, het boezemt me geen vertrouwen in. Ik wil Roemenië niet ‘kwetsen’, helemaal niet, maar het land heeft nog een hele weg af te leggen. Onder meer op het vlak van jeugdhulpverlening. De normen daar zijn helemaal niet te vergelijken met die bij ons’, aldus Adriaenssens.

Hij maakt zich ook zorgen over de waarden die we op die manier exporteren. ‘In ons land waren deze kinderen waardevol als getuigen tegen een pedofiel, hun vader. Maar nadien droppen we ze gewoon weer in hun eigen omgeving, zonder te weten wat de gevolgen van hun getuigenis tegen hun vader zullen zijn.’

De Standaard, 2011.03.03, hln, vrt

UP

België geeft 1 miljoen euro voor vluchtelingen in Libië

De ontslagnemende regering-Leterme heeft vandaag beslist 1 miljoen euro uit te trekken voor humanitaire hulp in Libië. Duizenden vluchtelingen proberen dagelijks vanuit Libië de grens met Tunesië over te steken. De situatie is er chaotisch.

‘De ministerraad heeft beslist 1 miljoen euro toe te kennen aan het Internationale Rode Kruiscomité via de noodhulpbegroting’, zegt heeft minister van Ontwikkelingssamenwerking Olivier Chastel. Het gaat om een eerste bijdrage, waarmee de regering tegemoet wil komen aan de oproep van de humanitaire organisaties na de gebeurtenissen in Libië.

Chastel benadrukt dat de toestand in de regio zorgwekkend is en dat hij zich zorgen maakt over de humanitaire impact van de gebeurtenissen in Libië op de plaatselijke bevolking. ‘Voor de vluchtelingen zijn bijzonder kwetsbaar. De situatie is trouwens niet zonder gevolgen voor de veiligheid en de stabiliteit in deze regio’, zegt de minister.

Dankzij het Disaster Relief Emergency Fund (DREF) kon Ontwikkelingssamenwerking al eind januari een project financieren, waarbij duizend Tunesische gezinnen werden geholpen met onder andere dekens en voeding. Het DREF biedt noodfinanciering aan de internationale verenigingen van het Rode Kruis en de Rode Halve Maan om onmiddellijk te kunnen reageren op rampen en humanitaire crisissen.

Volgens de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties (UNHCR) zijn er al meer dan 150.000 mensen Libië ontvlucht sinds het uitbreken van de opstand.

De Standaard, 2011.03.03, llo

UP

Bijna 100 hongerstakingende migranten in Grieks ziekenhuis

In Griekenland zijn na 38 dagen hongerstaking ondertussen al 98 Noord-Afrikanen met hart- en nierfalen opgenomen in het ziekenhuis. Dat hebben linkse organisaties bericht.

Zo'n 200 immigranten houden al sinds eind januari een hongerstaking omdat ze geen verblijfsvergunning krijgen.

De mannen, hoofdzakelijk Marokkanen en Tunesiërs, hebben jarenlang in Griekenland gewerkt, maar zijn werkloos geworden door de crisis in het Zuid-Europese land. Zolang ze geen verblijfsvergunning krijgen, kunnen ze ook niet rekenen op een werkloosheidsuitkering.

In Griekenland werken honderdduizenden buitenlanders zonder verblijfsvergunning. Woordvoerders van de actievoerders zijn vastberaden: "Een verblijfsvergunning of de dood". (dpa/adha)

De Morgen, 2011.03.03

UP

Helpt illegalen moet met amper 145 euro per maand rondkomen

De helft van de mensen zonder wettelijke verblijfsvergunning moet rondkomen met minder dan 145 euro per maand. Daarnaast verkeert vier op tien van die groep in een slechte tot zeer slechte gezondheid.

Dat blijkt uit een studie van het federaal wetenschapsbeleid over inkomens en leefomstandigheden van dak- en thuislozen en mensen in onwettig verblijf.

Fors onder leefloon

Zes op tien dak- en thuislozen en negen op tien mensen zonder papieren leven met minder dan 450 euro per maand. Dat is een heel eind beneden het OCMW-leefloon. Daarnaast beoordelen 24 procent van de dak- en thuislozen en 37 procent van de illegalen hun eigen gezondheid als slecht tot zeer slecht. Slaapttekort, eenzaamheid, angst en verslaving zijn de voornaamste aandoeningen.

"Verborgten armen"

"Voor het eerst zijn de leefomstandigheden van deze twee groepen 'verborgen armen' gemeten, op een gelijkaardige manier als bij de rest van de Belgische bevolking", zegt Henk Van Hootegem, medewerker van het Steunpunt Armoede.

De enquête werd in het voorjaar van 2010 uitgevoerd bij 275 dak- en thuislozen en 170 mensen zonder papieren, door HIVA van de KU Leuven, in opdracht van en in samenwerking met het Steunpunt Armoede. Er werd gepeild naar hun inkomen, huishoudsamenstelling, arbeidsmarktparticipatie, woonsituatie, gezondheid en aspecten van sociale integratie. (belga/eb)

De Morgen, 2011.03.03

UP

'Is er een metro van Italië naar Parijs?'

Duizendeuro kost de clandestiene overtocht van Tunesië naar het Italiaanse eilandje Lampedusa. Duizenden jongeren wachten tot de wind gaat liggen om de oversteek te wagen. Met veel vertrouwen, maar zonder goed besef van wat hen te wachten staat.

LAMPEDUSA Donderdagnacht. Een harde, snijvende wind beukt in op het haventje van Lampedusa en verspreidt allerlei geruchten over het eiland. Dat er opnieuw een grote boot met migranten uit Tunesië op komst zou zijn. Of is hij onderschept door de Tunesische marine? Of toch niet? Rond tien uur vaart in elk geval een boot van de Guardia di Finanza uit, de Italiaanse militaire politie die onder meer de smokkel bestrijdt. De zee staat heftig. Op de kade gaan reporters van het debatprogramma Annozero van RAI 2 live in verbinding met de discussiërende politici in de studio. De immigratie van Noord-Afrikaanse vluchtelingen is een heet thema in Italië. Minister van Binnenlandse Zaken Roberto Maroni van Lega Nord voorspelde de komst van honderdduizenden migranten door de revoluties in Tunesië, Egypte en Libië. Maar er vaart

donderdagnacht geen boot meer binnen in de haven van Lampedusa. Vals alarm? Of dobbert ergens op de Middellandse Zee een groep wanhopige Tunesiers verdwaald rond? Niemand die het weet.

‘De situatie is totaal onvoorspelbaar, en verandert van uur tot uur’, zegt Michal Parzyszek van de Europese dienst voor grenscontrole Frontex, die de Italianen bijstaat. Op het Italiaanse eiland op amper 130 kilometer van de Noord-Afrikaanse kust hopen de bewoners dat het slechte weer een nieuwe pauze brengt in de uittocht.

Poort naar Europa

Flashback naar de nacht van dinsdag op woensdag. Na twee weken van stormweer, gaat de wind op zee liggen. Op slag komt de uittocht uit Tunesië weer op gang. Rond drie uur escorteert de Italiaanse kustwacht de Tunesische vissersboot Taysir het haventje binnen. Zelfs voor de ervaren hulpdiensten is het schrikken als ze maar liefst 347 jonge Tunesiërs van het dek en uit het ruim zien komen. Dezelfde nacht bereiken nog twee kleine sloepen het eiland, met aan boord 22 en 46 personen. En op het eiland Linosa zijn 22 vluchtelingen gestrand.

Wij landen de volgende dag met het vliegtuig op Lampedusa. Vanuit de lucht was mooi te zien hoe klein en afgelegen dit eiland van 20 km² in de Middellandse Zee ligt. In het noorden rijzen mooie kliffen uit het water op. De zuidkust is bezaaid met baaitjes en stranden, met turquoise blauw water, waar tijdens de zomermaanden vakantiegangers uit Sicilië en Noord-Italië ontspanning zoeken. Geografisch behoort Lampedusa eigenlijk tot het Afrikaanse continent. De kust van Tunesië is 130 kilometer verwijderd, die van Libië 180 kilometer. Maar

juridisch behoort het eilandje tot Italië, en dus tot de Schengenzone. Wie hier voet aan wal krijgt, is in Europa en kan zich beroepen op de Europese migratie- en asielwetgeving.

Wanneer ik kort na de middag in de haven toekom, is alweer een nieuwe Tunesische visserssloep onderweg naar Lampedusa. Het gammele bootje dobbert wild op en neer tussen een boot van de kustwacht en een andere van de Guardia di Finanza. Ze begeleiden de sloep naar de militaire kade. Journalisten mogen niet voorbij het hek. Alleen enkele ngo's, waaronder AzG, kunnen de vluchtelingen bijstaan, in het gezelschap van vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de VN. De Italiaanse ordediensten handelen de aankomst snel en efficiënt af. De 24 jongemannen worden naar een wachtende bus geleid en meteen overgebracht naar een gesloten transitcentrum op het eiland.

Dank aan Allah

Ondertussen wordt het donker. Meer boten zouden op komst zijn. Ik ben toch op de pier kunnen glippen wanneer rond half tien een houten sloep 67 Tunesiërs aanmeert. De jongemannen zijn verkleumd en hun ogen tonen een mengeling van verschrikking en opluchting. ‘Dank aan Allah, hij heeft ons gered’, zegt een van de jongens. Hij vertelt dat ze twee dagen op zee hebben rondgedobberd. ‘We waren verdwaald. Het kompas was kwijtgeraakt.’ Zijn kleren zijn doorweekt, hij probeert met een sigaret weer warmte in zijn lijf te zuigen. ‘We zijn vertrokken uit een vissershaventje in de buurt van La Goulette. Neen, er was geen kustwacht of politie te zien. De politie is verdwenen sinds de val van Ben Ali. Het leger patrouilleert op de belangrijke plaatsen. Maar de militairen kunnen niet overal zijn.’ Hij vertelt me dat het onder Ben Ali onmogelijk was om over zee te migreren. De controle was te streng. Maar in de verwarring van de laatste weken heeft hij zijn kans gegrepen. Parijs is het doel. ‘Daar woont mijn familie.’ Tegen middernacht voert de kustwacht weer een Tunesische visserssloep naar de kade, ditmaal met 54 dik ingeduffelde jongemannen aan boord. Ze staan nog wankel op hun benen wanneer ze op de kade stappen, maar glimlachen breed. Hun overtocht is goed verlopen. Twintig uur zaten ze op zee. Het eerste wat ze aan land doen, is een sigaret opsteken en de gsm nemen om hun verwanten in Europa te verwittigen dat ze onderweg zijn. ‘Allo cousin, ça va, quoi?’ Ook deze jongens vertellen dat er geen controle was aan de Tunesische kust. En dat ze nog altijd hun toekomst liever in Europa opbouwen dan in het nieuwe Tunesië van na de Jasmijnrevolutie. Wanneer de politie hen naar de bus brengt, steken ze hun duim op of maken ze het V-teken naar de camera's. Ze lijken ervan overtuigd dat hen een nieuw leven wacht. In werkelijkheid zal de Italiaanse overheid hen één van de komende dagen van Lampedusa overvliegen naar een gesloten centrum op Sicilië of het vasteland, waar ze maximaal zes maanden kunnen worden vastgehouden, in afwachting van hun repatriëring. Dat is althans de theorie. Of ze effectief zullen worden uitgewezen, zal afhangen van de evoluties in Tunesië en de opvangcapaciteit in de gesloten centra. De vraag van Italië aan de andere Europese landen om ook een

contingent vluchtelingen op te vangen, wordt voorlopig afgewezen. Gruwelijke verhalen Ik ben inmiddels gespot als indringer op de pier en voeg me weer bij de collega's aan de ingang. Hun camera's registreren gretig de aankomst van nog een derde en een vierde boot die woensdagnacht. Eentje om kwart na een, met 58 mensen aan boord, en een andere om half drie, met 39 inzittenden. Allemaal Tunesiers, bijna zonder uitzondering mannen. Dat brengt de teller op 679 vluchtelingen, in 24 uur tijd. Ze kunnen allemaal in het transitcentrum worden ondergebracht. Vandaar misschien dat het dorpje de volgende dag ontwaakt alsof er niets aan de hand is. Natuurlijk zijn de migranten in de cafés langs de Via Roma het gespreksonderwerp, maar verder gaat het leven zijn gewone gang in Lampedusa.

De 5.500 inwoners van het dorp met zijn okergele huizen hebben leren leven met migratie. Al sinds begin de jaren negentig is hun eiland voor Afrikaanse vluchtelingen de toegangspoort tot Europa. Vooral Libië diende tot voor twee jaar geleden als transitland voor vluchtelingen uit sub-Sahariaans Afrika. Dat leidde regelmatig tot dramatische taferelen in de haven van Lampedusa. Gammele sloepen met uitgeputte mannen, vrouwen en kinderen, murw, ziek en uitgezogen na een maandenlange reis door de woestijn, langs vluchthuizen van mensensmokkelaars en over zee, spoelden er aan. Ze brachten gruwelijke verhalen mee van mensen die onderweg bezweken en overboord werden gegooid. In 2008 bereikte een recordaantal van 36.000 vluchtelingen Lampedusa, de meesten afkomstig uit Somalië en Eritrea. Niemand weet hoeveel vluchtelingen op zee omkwamen. Een akkoord tussen de Italiaanse regering en de regeringen van Libië en Tunesië maakte een einde aan die filière. Maar sinds in beide landen de revolutie losbarstte, zijn die akkoorden dode letter. Het gevolg was dat al meteen na de val van president Ben Ali in Tunesië zo'n 5.500 Tunesiërs de oversteek naar Lampedusa maakten. Ze waren een ander soort migranten dan Lampedusa gewoon was.

Niet uitgeputte zwart-Afrikanen, maar jonge, krachtige en gezonde jongemannen doken in grote aantallen op in de straten van het dorp. Omdat het opvangcentrum was gesloten, brachten ze de dag door op de pleinen en in de cafés, en de nacht in de haven of op het sportveld. Een invasie 'Het voelde als een invasie', zegt Antonelle, een in België geboren dochter van een Siciliaanse mijnwerker. 'Zo'n plotse massa van jongemannen, dat hadden we nooit eerder meegemaakt. Natuurlijk word je dan bang. Zeker als vrouw. Ouders hielden hun dochters thuis, of lieten ze nog alleen onder begeleiding op straat lopen.' Ik raak met Antonelle aan de praat op het plein aan het einde van de Via Roma, dat een mooi uitzicht biedt over de haven van Lampedusa. De vrouw vertelt dat ze naar Italië remigreerde, meer dan twintig jaar in Firenze woonde, daar het heftige temperament van het noorden opdeed, en enkele jaren geleden door een man op Lampedusa belandde. 'Een typisch dorp uit Zuid-Italië, dat zich van God en de mensen verlaten voelt. Mensen gaan gebukt onder het gewicht van het lot.

Ze incasseren, maar protesteren niet, waardoor niets verandert. Dat is hier de mentaliteit in het zuiden.' Maar meer dan tweeduizend vluchtelingen op straat incasseerden de inwoners niet. De burgemeester vaardigde een decreet uit dat de Tunesiërs verbood om te bivakkeren in de publieke ruimte. Hij kreeg prompt een klacht aan zijn been wegens discriminatie, omdat hij een bepaalde bevolkingsgroep viseerde. Maar de rechtse minister van Binnenlandse Zaken, Roberto Maroni, beseft snel dat hij zich op Lampedusa voor de lenzen van de nationale media kon profileren met een kordate aanpak. Hij heropende het transitcentrum en ontplooidde vijfhonderd ordetroepen op het eiland. Carabinieri en Polizia Nazionale zijn lomtegenwoordig, en de migranten nu onzichtbaar voor wie ze niet gaat zoeken. Hun evacuatie verloopt soepel. Elke dag vertrekken een of twee vliegtuigen naar het vasteland. Burgemeester Bernardino De Rubeis is tevreden. 'De situatie is onder controle', vertelt hij in zijn kantoor, in het aanschijn van grote portretten van paus Benedictus en de patroonheilige van het eiland. 'We zijn een gastvrij dorp', benadrukt De Rubeis. 'Maar we leven van toerisme. De beelden van al die vluchtelingen die vrij rondlopen, zijn schadelijk. Als een minister dan ook nog eens vertelt dat er tweehonderdduizend op komst zijn, is dat een catastrofe voor ons imago.'

Gat in het hek

Groot is dan ook de verbazing van de burgemeester en de ordediensten als op donderdagnamiddag toch jonge Tunesiërs in het dorp rondlopen. Blijkbaar is er een gat in de omheining van het transitkamp. De politie gedooft hen, terwijl het personeel van het centrum met een busje rondrijdt om de jongeren te overtuigen om terug te keren. Maar er is geen dwang en tientallen jongens profiteren van hun uurtje vrijheid op Lampedusa. Salem Jertilla (21) en Nabil Boulaba (17) willen nog snel een paar schoenen kopen. Ze zijn in Zarziz, niet ver van Djerba, op een boot gekropen. Salem is patissier van opleiding en

heeft in zijn hele leven drie weken kunnen werken, in het zwart in een hotel, voor 115 euro per maand. De banen in het toerisme zijn zo gewild, dat uit heel Tunesië mensen werk komen zoeken in Djerba, zegt hij. 'En nu ligt de sector helemaal stil.' Bovendien houdt volgens Nabil het geweld aan. 'Ik ga naar familie in Parijs.' Op het terras van Bar Roma voert Hichem Marzougui (25) het hoge woord in een groep van tien, elk met een kleine Italiaanse koffie voor zich op tafel, waar ze een uur genot aan beleven. Zij zaten op de boot van middernacht, uit Gabes. Twaalf uur deden ze over de 150 kilometer. Duizend euro kostte de overtocht. Hichem maakt een rekensommetje: 'De boot kostte de kapitein 10.000 euro. We waren met zo'n vijftig aan boord. Met ons geld kan de kapitein een café beginnen in Tunesië.' Zelf gaat hij naar Frankrijk, zoals de meesten. 'In Europa is er werk en vrijheid. In Tunesië is er niets.'

Gelukzoekers Dat is het refrein in alle gesprekken. Het is geen verhaal dat deze vluchtelingen hebben ingestudeerd, want ze zijn niet van plan asiel aan te vragen, Maar het is wel wat ze zichzelf en elkaar hebben aangepreft. Het zijn bijna allemaal jongens met weinig perspectieven in Tunesië, die nooit echte vrijheid of de geneugten van het moderne leven hebben gekend, en die, nu de kans zich voordoet, die met beide handen grijpen. Met veel zin voor avontuur, maar zonder goed te beseffen waaraan ze zijn begonnen. 'In Sfax gingen de schippers net na de val van Ben Ali openlijk kandidaten ronselen voor de overtocht', vertelt Ghrini Driss (26). 'Als rijdende ambassades voor Europa. Wie mee wilde, hoefde maar in hun auto's te stappen.' Dat was toen de eerste golf van vluchtelingen op Lampedusa aankwam. Ghrini greep zijn kans wat later, moest twintig dagen in een schuilhuis wachten op beter weer, en hoopt nu in Zwitserland te raken, waar zijn broer woont. 'Een nachtmerrie', antwoordt hij op mijn vraag of hij er rekening mee houdt dat men hem terugstuurt. 'Ik zal dat niet laten gebeuren. Het mag niet. Het kan niet.'

Ghrini probeert sigaretten uit een automaat te kopen. Het is siesta in Lampedusa, en alle winkels zijn gesloten. 'Nous, on veut vivre', zegt hij. 'Ik wil een biertje kunnen drinken zonder last te hebben met de politie.' Hij zal echter nog een tijdje moeten wachten op dat biertje, want de cafés van Lampedusa hebben verbod gekregen om alcohol te schenken aan de vluchtelingen. Zelfs de reporter die aan hetzelfde tafeltje zit, krijgt geen bier. Ghrini had het in Tunesië iets beter dan de meeste van zijn lotgenoten. Hij werkte in een call center en verdiende 250 euro per maand. 'Net genoeg om te wonen en te eten. Niet genoeg om een gezin te stichten. En carrière maken, zit er in Tunesië niet in, als je niet de juiste contacten

hebt.' Ghrini wil niet eindigen als zijn vader, zegt hij. 'Een helikopterpiloot die het moet doen met een pensioen van 200 euro per maand.' Maar hoopt Ghrini dan niet dat de Jasmijnrevolutie nieuwe kansen zal bieden aan ambitieuze en geschoolde jongeren als hij, vraag ik. 'We hebben de revolutie gemaakt voor de kinderen. Maar ik ben mijn jeugd al kwijt. Ik wil niet nog eens twintig jaar wachten. Ik wil nu leven.' Storm in Arabië Op Lampedusa weten ze dat zolang het stormt in de Arabische wereld, elke windstilte op zee nieuwe vluchtelingen brengt. Gelukzoekers, maar ook wanhopige, uitgeputte en zieke mensen, op de loop voor honger en geweld. Het is vooral bang afwachten op de exodus uit Libië. 'Er zullen er duizenden

komen', zegt een hulpverlener. 'Jonge mannen, maar ook vrouwen en kinderen, uit Libië en uit zwart Afrika. Wat we nu meemaken op Lampedusa, is hoogstens een probleem van openbare orde. Als de boten uit Libië komen, zitten we met een humanitaire crisis.' En zoals alle vorige jaren hebben de bewoners van Lampedusa ook nu weer het gevoel dat ze door Europa in de steek worden gelaten. 'Dit is geen Italiaans probleem, maar een Europees', bezwoer Antonelle me. 'Libië en Tunesië zijn de achterdeur van Afrika en Lampedusa de voordeur van Europa. Wat we nu meemaken, is zelfs geen migratieprobleem meer, maar een oorlogssituatie.' Voorlopig loopt het echter nog zo'n vaart niet, hoewel in de haven ondertussen weer een boot van de Guardia Costiera binnenvaart met een twintigtal vluchtelingen aan boord. De jonge Tunesiërs hebben hun eigen sloep op zee moeten achterlaten, omdat het vaartuig niet zeewaardig meer was. Dat is alvast een boot minder om te bergen, want wat doe je met bijna honderd aftandse vissersboten die sinds begin dit jaar zijn geconfisqueerd? De grootste dobberen in de haven, de kleinere worden uit het water gelicht en naar een botenkerkhof op de oude Amerikaanse legerbasis gebracht. Rosario, een zakenman die op Lampedusa is geboren en getogen, kijkt toe terwijl arbeiders zo'n boot uit het water halen. 'We leven hiermee van dag tot dag', zegt hij. De situatie maakt hem niet kwaad, ze laat hem ook niet

onverschillig. 'Die jongens stelen niet, het zijn geen misdadigers, het zijn gewoon arme lui die een beter leven zoeken, terwijl wij aan de gefortuneerde kant van de wereld zijn geboren. We geven hen soms droge kleren, of wat geld, of eten. Maar ik vel geen oordeel over die mensen. Wij, op Lampedusa, zijn ook kinderen van de zee. We weten wat het betekent om 's nachts op het water te zijn. En we kennen hun angst om te sterven op zee.' En dan steekt de wind weer op. Hard en bitsig. Wie donderdagnacht op zee is, zal het hard te verduren

krijgen, voorspelt Rosario. Maar de nacht gaat voorbij zonder dat er nieuwe boten uit Tunesië het haventje binnen varen. En ook niet op vrijdag. De evacuaties naar het vaste land gaan wel door. Om half tien brengt een bus negentig Tunesische jongens naar de luchthaven. In een wit plastic zakje hebben ze een nieuwe handdoek en reservekleden bij. Dat, hun gsm en wat geld zijn hun enige bezittingen. De opgewektheid van de vorige dag heeft plaats gemaakt voor zorgelijke blikken. Ze weten hoogstens dat ze naar een ander opvangcentrum op het vasteland gaan, maar beseffen niet dat ze daar tot zes maanden achter hoge muren vast zullen zitten. 'Is er van Italië een metro naar Parijs?', vraagt er een.

De Standaard, 2011.03.05, LIEVEN SIOEN

UP

Uitgewezen zusje: "Heb hier veel vriendjes en frietjes zijn zo lekker"

Christina (10), de oudste van de drie Roemeense zusjes die weldra door België worden uitgewezen, heeft gemengde gevoelens bij de verplichte terugkeer naar haar vaderland. Enerzijds mist ze haar mama in Roemenië. "Zij is lief." Het meisje wil echter ook graag in België blijven.

Twee jaar geleden kregen Christina en haar twee zusjes bij Belgische gastgezinnen onderdak. De drie waren in Roemenië seksueel misbruikt door hun stiefvader en andere mannen.

De Dienst Vreemdelingenzaken wil de meisjes nu terugsturen naar hun moeder, maar de gastgezinnen protesteren.

Maar wat willen de zusjes nu zelf? "Het is hier zo leuk", aldus Christina in een krant van De Persgroep. "Ik ga hier naar school, ik heb veel vriendjes en de frietjes zijn zo lekker." De meid van tien spreekt vloeiend Nederlands. "Op mijn examens haalde ik 72 procent, 2 procent meer dan vorig jaar", zegt ze nog fier.

De drie meisjes hebben hun biologische moeder al ruim een jaar niet meer gezien. Als Christina wordt aangesproken over haar stiefvader, verbleekt ze. De man, die ooit nog bij een gastgezin aanklopte met voorstel om zusje Brigitta voor 34.000 euro te kopen, zit momenteel vast in België, maar kan mogelijk snel weer vrijkomen en in Roemenië bij de moeder intrekken. .

De Roemeense autoriteiten zouden intussen beloofd hebben dat ze de situatie van de kinderen streng zullen opvolgen. De stiefvader zou uit hun buurt worden gehouden. Toch vertrouwen de gastgezinnen het niet.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.03

UP

Waarom de drie Roemeense kinderen altijd de klos zullen zijn

Van hel naar hemel en terug

Het was een emotionele oproep waarmee de Belgische gastouders van de Roemeense zusjes Brigitta (4), Andrea (7) en Cristina (10) gisteren de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in extremis probeerden onder druk te zetten om de kinderen niet terug naar hun land te sturen. Zelfs kinderpsychiater Peter Adriaenssens liet via een brief weten dat geen goed idee te vinden. De meisjes zouden te zwaar getraumatiseerd zijn door het misbruik van hun vader en in Roemenië zou hun veiligheid niet gegarandeerd zijn.

Het verhaal begon in 2009, toen de drie zusjes voor het eerst naar België kwamen in het kader van een vakantiecamp. Een vzw die buitenlandse vakanties voor kansarme kinderen organiseerde, bracht hen onder in twee gastgezinnen.

Na de zomervakantie keerden de kinderen naar hun ouders terug. Maar al snel legden die, via een tussenpersoon, opnieuw contact met de gastgezinnen met de vraag of zij nog een tijd voor hun kinderen wilden zorgen, omdat zij zelf niet voor hun onderhoud konden instaan.

Dat DVZ de kinderen nu toch wil terugsturen, komt omdat de Roemeense ambassade een brief van de moeder heeft waarin ze zegt dat ze opnieuw voor haar kinderen wil zorgen.

Dat nieuws zou weinig commotie hebben veroorzaakt als in tussentijd niet was gebleken dat de vader zijn kinderen op gruwelijke wijze heeft misbruikt. Op zijn gsm bewaarde hij pornobeelden van de meisjes. Hij verhuurde hen ook aan tientallen mannen om hun lusten op bot te vieren.

Het misbruik kwam vorig jaar aan het licht toen de man plots aan de deur van een van de gastgezinnen stond en zijn jongste dochter voor 34.000 euro probeerde te verkopen. Het gastgezin vond dat verdacht en contacteerde de politie, waardoor de bal aan het rollen ging.

De man werd voor de feiten in ons land veroordeeld, maar komt binnenkort vrij en zou daardoor zijn kinderen opnieuw kunnen zien. Dat vooruitzicht heeft de gastouders tegen DVZ in het verweer gebracht. Maar Vreemdelingenzaken houdt voet bij stuk: ten laatste tegen eind maart moeten de kinderen terug.

DVZ verwijst niet alleen naar de wil van de moeder, maar ook naar het vonnis van een jeugdrechter. Die liet enkele maanden geleden al twee van de drie kinderen uit de gastgezinnen weghalen en in het Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning in Zottegem plaatsen, met het oog op hun terugkeer. 'Wij voeren alleen het vonnis uit', klinkt het bij DVZ.

Volgens de advocaten van de gastouders is die interpretatie voor discussie vatbaar. Zij zeggen dat de jeugdrechter bereid zou zijn de kinderen door kinderpsychiater Peter Adriaenssens te laten onderzoeken, maar alleen op voorwaarde dat zij hier nog minstens zes maanden kunnen blijven.

Wat er ook van zij, het zou te makkelijk zijn om de pijlen alleen op DVZ te richten. Strictu sensu zal die de kinderen niet repatriëren, maar is het de Roemeense jeugdbescherming die hen komt halen.

Bovendien hebben de gastouders geen enkel juridisch argument dat in hun voordeel pleit. Ze zijn geen pleegouders. De kinderen werden ook nooit voor adoptie afgestaan - adoptie uit Roemenië is trouwens onmogelijk. Daardoor ligt de ouderlijke macht alleen bij de biologische ouders. Daarom ook draait deze zaak in de eerste plaats om jeugdrecht, en niet om een 'migratieprobleem'. Anders gezegd: als de Roemeense jeugdbescherming beslist dat de kinderen terug naar hun moeder moeten, dan kan geen enkele Belgische autoriteit daar anders over beslissen.

Wat dan met de morele kant? Is het aanvaardbaar om de kinderen terug te sturen als de kans bestaat dat de vader zich opnieuw aan hen vergrijpt?

Volgens het Kinderrechtencommissariaat biedt geen enkel internationaal verdrag een antwoord. De Roemeense jeugdbescherming heeft wel de garantie gegeven om het gezin van heel nabij te volgen. Bovendien loopt er in Roemenië tegen de vader een gerechtelijke procedure, voor andere feiten, waardoor hij eventueel het verbod zou kunnen krijgen om zijn kinderen nog te zien.

Hoe dit verhaal ook afloopt, verliezen doen de zusjes altijd. Als ze hier blijven, moeten ze hun moeder missen. Als ze moeten gaan, moeten ze hun vader vrezen. Tien jaar is Cristina, de oudste ondertussen. Het is zeer de vraag of ze zich ooit al ergens thuis, of gelukkig, heeft gevoeld.

De Standaard, 2011.03.03, Yves Delepeleire

UP

Zondag spreekt moslimextremist in Berchem - "Politie nam maatregelen"

Volgens minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom (Open Vld) heeft de Antwerpse politie alle nodige maatregelen genomen om de orde te handhaven als de moslimextremist Saoud Khadjé zondag in het Cultureel Centrum van Berchem komt spreken.

Dat zei de minister in de Kamer aan Jan Van Esbroeck (N-VA). Die wees erop dat Khadjé "uit de extreemste Britse moskee komt, nl. die in Birmingham, waar hij jonge moslims recruteert voor trainingskampen in Pakistan en Afghanistan". Volgens Van Esbroeck vindt Khadjé eveneens dat de islamitische rechtspraak, de sharia, overal in Europa moet worden ingevoerd. Van Esbroeck vroeg maatregelen.

Drugsvrij

Turtelboom zegde dat Khadjé is uitgenodigd door de Antwerpse moslimorganisatie Al Mawada. "Hij is een van de gastsprekers tijdens de conferentie over moslims voor een drugsvrije samenleving. Met Al Mawada heeft de politie nog nooit enig probleem gehad", zo zei Turtelboom.

"El Mawada organiseert hoofdzakelijk Nederlandstalige lezingen met maatschappelijk-islamitische onderwerpen, waarbij voornamelijk gesluierde vrouwen aanwezig zijn (90%)", zo heette het. "Doch ook mannen en niet-moslims zijn welkom."

"Saoud Khadjé, die wordt beschouwd als een islamist, is docent islamwetenschappen bij het Instituut voor Islam Studies in Den Haag, waar hij o.a. lesgeeft over de sharia. Hij volgde een universitaire opleiding in Islamabad (Pakistan)", zo luidde het nog.

Van Esbroeck vond het antwoord wat lauw: "Als het extreem-rechtse Blood and Honour vergadert, treedt men wel op. Dat moet ook hier gebeuren".

Turtelboom: "De lokale politie neemt alle nodige maatregelen, net zoals we bij Blood and Honour zouden doen. We maken geen verschil. Maar er is hier wel een delicaat evenwicht tussen de vrijheid van meningsuiting en aanzetten tot haat".

Gazet van Antwerpen, 2011.03.03, JDW

UP

Verdeelde moslimexecutieve dient twee erkenningsdossiers in

BRUSSEL - Minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) zal de komende weken de twee dossiers met elkaar vergelijken.

De moslimexecutieve, die de Belgische moslimgemeenschap in tal van raden en fora vertegenwoordigt, is hopeloos verdeeld in twee rivaliserende kampen. Dat werd gisteren duidelijk toen Stefaan De Clerck, minister van Justitie en bevoegd voor erediensten, op de plenaire kamerzitting te kennen gaf dat er twee erkenningsdossiers op zijn bureau zijn beland.

Een nieuw dieptepunt in de eindeloze sage rond de executieve. De erkenning van de moslimexecutieve loopt op 31 maart af.

Sinds haar ontstaan in 1998 kwam de moslimraad ononderbroken in de media. Om negatieve redenen weliswaar: interne ruzies, religieuze geschillen, afrekeningen, betichtingen van vermeende fraude en laatst nog omwille van haar creatief boekhoudkundig systeem (DS, 9 februari). Dat zette vooral bij N-VA kwaad bloed. De partij haalde in deze krant zwaar uit naar het 'nattevingerwerk' van de organisatie. Sinds de raad in 2008 is opgedoekt door toenmalig voogdijminister Jo Vandeuren (CD&V), werkt een vernieuwingscommissie aan een vernieuwde structuur en een nieuwe missie. De raad had nog tot 1 maart de tijd om een uitgewerkt voorstel op tafel te leggen.

Dat zijn er dus twee geworden. Een beetje tot zijn eigen verbazing moest De Clerck toegeven. 'Ik had inderdaad een voorstel gevraagd tegen 1 maart en heb dat ook op die datum gekregen. Ik heb een voorstel gekregen vanwege 'de meerderheid' van de moslimexecutieve. Ik heb ook een tweede voorstel gekregen van 'een minderheid'. Er is bestaat dus geen eendrachtigheid.'

'Het gevolg is dat ik mijn verantwoordelijkheid zal moeten opnemen en een keuze moet maken op welke wijze in de toekomst een moslimexecutieve wordt samengesteld', aldus de minister. Hij zal daarbij twee duidelijke criteria hanteren. Die van de representativiteit: welke voorstel vertegenwoordigt het best de moslimgemeenschap in België? 'Er zijn immers grote en kleine gemeenschappen, mannen en vrouwen.'

Ten tweede worden mogelijke vertegenwoordigers gescreend. 'Dat is meer dan cruciaal,' vindt De Clerck. 'Wij moeten ons dit recht kunnen voorbehouden.'(gom)

De Standaard, 2011.03.04

UP

'Veredeld reisbureau'

N-VA laakt gebrekkige vrijwillige terugkeer van asielzoekers

BRUSSEL - De formule van vrijwillige repatriëring is nauwelijks of niet gekend bij asielzoekers. Dat moet dringend veranderen volgens N-VA.

Afgewezen asielzoekers keren nauwelijks vrijwillig terug. Dat stelt N-VA-kamerlid Theo Francken vast met de nodige cijfers in de hand.

Het aantal zelfgekozen repatriëringen is de laatste vier jaar alleen maar gedaald. Waar het in 2006 om nog 6629 mensen ging, verlieten in 2010 2419 individuen het land vrijwillig. Over een tijdspanne van tien jaar zou het in totaal om 33.482 vreemdelingen gaan. En dat terwijl het aantal regularisaties in vier jaar verdubbeld is: van 10.207 naar 24.199. 'De kans op regularisatie is tien keer groter dan de kans op repatriëring', aldus Francken, die het cijfermateriaal bij staatssecretaris voor Armoedebeleid Philippe Courard (PS) opvroeg.

N-VA, die sinds enkele weken zwaar inzet op het migratiethema, vindt dat er een nieuw evenwicht moet komen tussen de instroom van nieuwe asielzoekers en de uitstroom van uitgeprocedeerde asielzoekers. 'Eén op de twee zou de ideale verhouding zijn. Alleen is de politieke wil er niet om samen aan de kar te trekken. Momenteel drinken Courard en de staatssecretaris voor Migratie, Melchior Wathelet (CDH), elkanders bloed', zegt Francken.

Dé terugkeermigrant bestaat niet, al zijn er wel enkele gemeenplaatsen uit de gegevens te puren. In zestig procent van de gevallen gaat het om een man, meestal tussen de 26 en de 35 jaar oud. Opmerkelijk is ook dat het aantal kinderen jaar na jaar stijgt. Waar het in 2004 nog om 5,51 procent van de gevallen ging, is dat zes jaar later bijna twintig procent. In één op de vijf vrijwillige repatriëringen gaat het dus om een minderjarige.

Misschien is het meest opmerkelijke resultaat wel het land van herkomst. Koplopers zijn Oekraïne, Slowakije, Rusland en Armenië, met andere woorden het voormalige Oostblok. Telkens gaat het om een duizendtal migranten. Absolute recordhouder is Brazilië met 5362 vrijwillige repatriëringen sinds 2004.

Mensenhandel, vermoedt Francken. 'De Brazilianen die naar hier afzakken, komen om illegaal te werken in de bouw, zonder ooit een asielaanvraag in te dienen. Als ze goed hebben verdiend, vragen ze aan de overheid of die hen niet wil repatriëren. Dat is fraude die de staat - zo een soort van veredeld reisbureau - handenvol geld kost.'

Het terugkeerperspectief wordt te weinig benadrukt tijdens de asielprocedure, vindt het kamerlid. Dat is in de eerste plaats de schuld van de medewerkers in asielcentra. Hoewel het tot hun takenpakket behoort, benadrukken ze te weinig dat een vrijwillige terugkeer één van de opties is.

De oplossing van Francken? Alle aangestrande migranten een dvd laten bekijken, waarin in hun taal de procedure piekfijn wordt uitgelegd. Ook pleit N-VA voor een 'taskforce terugkeer', die het thema minutieus opvolgt en de politiek daarover driemaandelijks moet inlichten.

Het N-VA-voorstel voor resolutie kreeg alvast de steun van de liberale fracties Open VLD, MR, LDD, én van SP.A: samen een meerderheid in het parlement.

De Standaard, 2011.03.04, Maarten Goethals

UP

Drie Roemeense zusjes gaan nog niet terug naar moeder

De drie misbruikte zusjes die terug naar Roemenië worden gestuurd, zullen niet bij hun moeder verblijven. Dat maakte de Roemeense kinderbescherming bekend.

Cristina, Andrea en Brigitta verblijven bij gastgezinnen in ons land. Zij werden in hun thuisland misbruikt door hun stiefvader. De man verblijft momenteel in de gevangenis. Hun moeder heeft inmiddels gevraagd dat de meisjes terug bij haar komen wonen.

Volgens Stefan Gotia van de Roemeense kinderbescherming is daar voorlopig geen sprake van. "We gaan de kinderen opwachten op de luchthaven en in Roemeense gastgezinnen plaatsen tot we precies weten wat er zich in die familie afgespeeld heeft. We weten dat de stiefvader straks bij jullie wordt vrijgelaten. Als hij hier aankomt, mag hij een onderzoek verwachten. En de moeder ook. Zo lang blijven de kinderen onder onze bescherming", klinkt het in een krant van De Persgroep.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.05

UP

Elk zijn identiteit

DEBAT MET VEEL WINAARS (EN SOMS EEN VERLIEZER)

Identiteit is een containerbegrip geworden. Iedereen heeft er een eigen invulling voor. Voor MARC VERMINCK liggen die zaken ogenschijnlijk eenvoudig. In de dagelijkse praktijk van een gekleurd kind, zegt CHIKA UNIGWE, wil het al eens ingewikkelder worden.

Wat is identiteit, wat is culturele identiteit? Een prangende vraag, zo blijkt, de laatste maanden, vooral opnieuw onder de aandacht gebracht door N-VA-politicus Bart De Wever. EU-commissaris Karel De Gucht heeft er een indringende, zij het vrij politieke, tekst over geschreven (DS 26 februari). Ik ben het er vrijwel volledig mee eens, ook al ben ik geen liberaal (en eigenlijk is De Gucht een 'oud-liberaal', een sociaal liberaal; dat verklaart gedeeltelijk zijn inhoudelijk standpunt). Maar laat ik - eerder filosofisch - iets aan zijn essay toevoegen om de context over '(culturele) identiteit' ruimer, en minder politiek, te maken.

De schillen van de ui

Culturele identiteit doet denken aan de woorden van de Franse psychoanalyticus Jacques Lacan over de identiteit van het 'ik' (het ego): c'est comme un oignon. Iedereen met wat culinaire ervaring weet wat er overblijft als je, door één voor één de schillen weg te halen, een ui ontmantelt: niets. Zo is ook identiteit opgebouwd. Identiteit is gelaagd, is nooit homogeen, is nooit een monolithisch gegeven. En die 'lagen' kennen een verscheiden historische oorsprong. Als je al die lagen wil verwijderen blijft er gewoon niks over.

Een cultuur, een culturele identiteit is altijd een mix, een vrij contingent gegroeid samenraapsel van allerlei invloeden, in tijd en ruimte. Eigenlijk is een cultuur, op een zeldzame uitzondering na, nooit homogeen en transparant en dus ook nooit echt 'eigen'. De 'Vlaamse identiteit' (indertijd vooral met bravoure gepromoot door minister-president Van Den Brande) is in dat opzicht een immense illusie, daterend vanuit een vooral negentiende-eeuwse idealistisch-romantische visie over de homogeniteit of eenheid van een 'volk', met als politieke consequentie een natiestaat, inderdaad gedragen door een homogeen, ondeelbaar, transparant, ongemengd volk (te vergelijken met de - overigens illusoire - ondeelbare identiteit van een 'individu').

Culturen en identiteiten zijn niet homogeen, maar heterogeen; niet transparant, maar gemengd en steeds het resultaat van diverse oorsprongen. Beweren dat bijvoorbeeld de 'Vlaamse cultuur' één en onverdeeld is of kan zijn (men denke hierbij uiteraard ook aan Vlaams Belang) is een waanidee. Ze berust zowel historisch als antropologisch op pure ideologische fictie.

Retoriek

Dat sluit niet uit dat je gehecht kunt zijn aan een plek, aan een communautiteit. Het betekent evenmin dat we alles moeten inwisselen voor een - overigens even idioot - kosmopolitisme. Het houdt wel de bewustwording in dat onze zogeheten 'eigenheid' niet zomaar 'eigen' is, maar in vele opzichten 'oneigenlijk', en dat we de stompzinnige arrogantie daarover kwijt moeten geraken. Het 'vreemde' en het 'eigene' gaan essentieel (dus niet bij wijze van beslissing) hand in hand, en zijn bijgevolg een heuglijk feit, en al de andere discours daaromtrent zijn waanzinnige denkbbeelden van mensen en vooral politici die kennelijk als een van de hoogste waarden de nostalgie koesteren. Nostalgie is in veel gevallen een slechte leermeester.

Laten we ermee ophouden die wezenlijke diversiteit, dat amalgaam van onze 'eigenheid', inherent aan onze culturele identiteit (aan elke culturele identiteit), te loochenen. Laten we onszelf niet langer bedriegen. We maken onszelf iets wijs - of we laten ons iets wijs maken, zoals het achterhaalde en illusoire 'nationalisme'. En laten we, tot slot (toch nog iets politieks in deze moeilijke tijden), 'Vlamingen' en 'Walen', samen de hand reiken, want zo verschillend zijn we dus niet, alle retoriek ten spijt.

De door Karel De Gucht geciteerde Burke was overigens niet enkel historicus en politicus, maar ook filosoof. Zijn prachtig boek over the beautiful en the sublime, helpt om even weg te blijven van de politiek.

Marc Verminck doceert filosofie aan de Hogeschool Sint-Lukas Brussel.

De Standaard, 2011.03.05

UP

'Ik ben toch Belg?'

Sara, het vijfjarige dochttertje van een Nigeriaanse vriendin, gaat graag naar school. Ze leert snel en is een vrolijk kind. Ze heeft veel vriendjes (de enigen met wie ze niet kan opschieten, zijn de twee jongens die haar zwarte Piet noemen, en dat vindt ze helemaal niet leuk, want 'ik ben toch Sara, niet zwarte Piet, tante Chika?'). Ze speelt graag, en haar lievelingsspelletje is juf spelen met haar poppen. Sara zou later graag juf worden. Maar eerst, zei ze, moet ze blank worden, want ze heeft nog nooit in haar leven een zwarte juf gezien.

Sara gaat naar dezelfde school als mijn kinderen (die trouwens ook nooit een leraar of lerares van een andere afkomst hebben gezien); die ondanks hun Vlaamse papa en Vlaamse tongval en Vlaamse achternaam en Vlaamse voornamen nog altijd gezien worden als 'allochtonen'. Net zoals Sara zijn ze in België geboren en voelen ze zich Belg, maar toch worden ze vaak gecompimenteerd om hun 'mooi Vlaams'.

Op de lagere school was mijn oudste een van de twee 'vreemdelingen' in zijn klas. Mijn zoon was de 'Afrikaan' (hoewel zijn ervaring met Afrika beperkt is tot twee korte vakanties in Nigeria). De andere was Vlat, een immigrant uit Polen die de Vlaamse taal niet zo goed beheerste.

Enkele jaren later kwam ik Vlat tegen en ik riep: 'Hallo, Vlat.' Hij zei beleefd tegen me: 'Mevrouw, ik ben van naam veranderd. Ik heet niet langer Vlat. Ik heet nu Toon!' Vlat heeft mijn zoon achtergelaten. Hij is blank, heeft een Vlaamse naam, spreekt perfect Vlaams, net als mijn zoon, maar hij is nu geen vreemdeling meer. Hij is nu Vlaams. Niemand vraagt aan hem: 'Waar kom je eigenlijk vandaan?' En mensen zeggen ook niet meer: 'Amai, je spreekt perfect Vlaams.' Mijn kinderen hebben nog altijd last van zulke vervelende vragen en opmerkingen. Mijn jongste zei ooit verward: 'Maar ik ben toch Belg, mama?'

Waar horen mensen thuis die in hun land niet beschouwd worden als burgers van het land? Mijn kinderen begrijpen niet waarom hun Belg-zijn, hun Vlaams-zijn, niet vanzelfsprekend is, terwijl dat van hun blanke kameraadjes (ook die van andere afkomst, en zelfs als ze nog maar een korte tijd in België zijn) nooit ter discussie werd gesteld.

Mijn droom is een België, een Vlaanderen waarin nationaliteit en identiteit en zich thuis voelen niets te maken hebben met kleur. Een België waarin kinderen zoals Saraatje en die van mij leraren en leraressen kunnen hebben die niet blank zijn. Het is alleen in dat soort België dat ze hun talenten zullen kunnen ontplooiën en een zelfvertrouwen zullen kunnen ontwikkelen als inwoners en burgers van een land dat ook voor hen een plek heeft.

Uit: 'Utopisch alfabet. Honderd toekomstvisies' (256 blz., 19,95 euro, De Bezige Bij Antwerpen).

Het boek wordt dit weekend voorgesteld op Mind the Book.

Chika Unigwe is schrijfster, haar recentste boek heet 'Nachtdanser'.

De Standaard, 2011.03.05

UP

Misbruikte zusjes moeten ook in Roemenië naar gastgezinnen

De drie misbruikte zusjes die worden teruggestuurd naar Roemenië, zullen in hun thuisland toch niet bij hun mama belanden. "Geen sprake van", zegt Stefan Gotia van de Roemeense kinderbescherming vandaag in Het Laatste Nieuws.

"We gaan de kinderen opwachten op de luchthaven en in Roemeense gastgezinnen plaatsen tot we precies weten wat er zich in die familie afgespeeld heeft. We weten dat de (stief)vader straks bij jullie wordt vrijgelaten. Als hij hier aankomt, mag hij een onderzoek verwachten. En de moeder ook. Zo lang blijven de kinderen onder onze bescherming."

Volgens de krant is dat hartverscheurend voor de Vlaamse gastfamilies, bij wie de meisjes momenteel niets tekortkomen. Maar ook voor moeder Ana-Claudia (33). Zij blijft overtuigd dat ze haar dochtertjes snel zal weerzien. Deze week heeft ze al haar flatje opgeruimd en gepoetst. Ze had zelfs foto's opgehangen van Brigitta (4), Andrea (7) en Cristina (10). (belga/adb)

De Morgen, 2011.03.05

UP

Racisme in Europa neemt toe

In veel bars en discotheken mochten donkere mensen niet binnen. De groei van het racistisch ideeëngoed in blank Europa is verontrustend, blijkt uit een onderzoek dat een aantal antiracistische organisaties heeft uitgevoerd aan de toegangen van tientallen bars en discotheken in Europese steden, waaronder Antwerpen. Dat melden de betrokken organisaties, die vannacht een "eerste Europese testnacht" hielden.

Het onderzoek werd uitgevoerd door de in november 2010 opgerichte European Grassroots Antiracist Movement (EGAM), de koepel van een veertigtal organisaties uit de 27 EU-landen. "In meer dan 15 Europese hoofdsteden (...) gaven 34 etablissementen blijk van discriminerende praktijken op etnische basis aan hun ingang", meldt EGAM.

De organisatie "laakt nogmaals een algemene context in Europa die blijk geeft van een verdere groei van de ideologieën van racisme en haat, die leiden tot de uitsluiting van een deel van de Europese burgers".

Discriminatie

De tests werden onder andere uitgevoerd in horecagelegenheden in Antwerpen, Tirana, Parijs, Besançon, Boekarest, Oslo en Bilbao. Het principe van de uitsluiting volgde een eenvoudig en weinig verrassend parcours: geen problemen voor blanken, wel problemen voor alle niet-blanken, gaande van zigeuners over Afrikanen tot Arabieren.

"Hoewel de reden voor discriminatie in de diverse landen verschillend is, gaat de discriminatie op raciale basis er overal op vooruit, gevoed door een politieke context die dit bevordert", schrijft EGAM.

"De populistische en extreemrechtse politieke partijen profiteren van de economische en sociale crisis om terrein te winnen." (afp/sam)

De Morgen, 2011.03.06

UP

Een ijsberg met een bruin topje

VLAAMSE HALFBLOEDEN ZOEKEN MEKAAR OP TIJDENS 'MIXED ID'-DAG

Halfbloeden zijn nog witte raven, maar toerisme en migratie zullen hun aantal zeker doen stijgen. Vooralsnog moeten ze zich wat ongemakjes laten welgevallen - 'je spreekt al goed Nederlands!'. Dan doet een themadag deugd.

ANTWERPEN 'Darwin zei het al. Alles gaat zich vermengen, 't is gewoon een kwestie van tijd. Wij zijn een tussengeneratie.' Aan het woord is muzikant Ronny Mosuse. In Atlas, een trefpunt voor inburgering en diversiteit, babbelt hij met een twintigtal jongvolwassenen. De taal schiet tekort om de tinten van al hun gezichten adequaat te vatten. Halfbloeden, métissen, worden ze gemakshalve allemaal genoemd. Mosuse, zoon van een Congolese vader en een Belgische moeder, is een van de sprekers uitgenodigd door Kleur-rijk, een afdeling van de KAV. 'Van en voor vrouwen in een biculturele relatie', zegt hun foldertje. Maandelijks komen ze samen, om ervaringen te delen - 'een vriendin sloeg met een pollepel op het achterwerk van haar Afrikaanse man. Hij was totaál de kluts kwijt: in zijn thuisland had dat een heel zware betekenis.' De voorbije jaren hebben ze nog dingen ontdekt: godsdienst is géén groot struikelblok in biculturele relaties, geld soms wel - 'hij wil maandelijks geld opsturen naar zijn familie in het land van herkomst, zij wil dat niet'. De kinderen en hoe ze op te voeden, dat is ook een vast agendapunten.

Vandaar ook deze themadag, Mixed ID getiteld. 'Er zijn allerlei ontmoetingsdagen', zegt Brigit Kennis, al jaren samen met een Ivoriaan. Maar voor 'kinderen die ontsproten zijn uit een culturele mix' was er in Antwerpen nog niks georganiseerd. 'Er zijn heel veel omgevingen waar zij in het oog springen', zegt Anja Pluym, die een zoon van heeft met een Togolees. 'Ik denk dat ze meer opvallen dan zwarte kinderen.' Dus moeten ze het ook vaker uitleggen. 'Altijd diezelfde vragen: Vanwaar kom je? Tiens, je spreekt zo goed Nederlands?'

Terwijl ze, meent Pluym, eigenlijk bijna even blank zijn als een melkwitte Vlaming. 'Vergelijk het met een ijsberg, waarvan je het grootste deel niet ziet. Ze denken, voelen op dezelfde manier. Alleen hebben ze een gekleurd topje.' Kristien Renckens ziet die kleur zelfs niet meer. 'Ik denk er alleen even aan als ik een blank kind een verse pamber geef. Ik heb gewoon een bruin kind dat aan mijn witte borst heeft gelegen.' Dat bruine kind heet Hannah en is een van de mondigste deelnemers aan de gesprekken. Ze heeft een Ghanese vader. Last heeft ze niet van haar mixed identity. 'Ik ben ook vrij donker. Veel mensen denken dat ik Ghanees ben.'

En meisjes hebben er sowieso minder last van, denken alle aanwezigen. Dat exotische tintje is een extra troef. 'Bij jongens is dat anders, zegt Michèle, de dochter van Brigit. 'Zij moeten zich zo al meer bewijzen, en dan komt die kleur er nog eens bij.' Er moet Hannah toch iets van het hart. 'Er zijn vandaag honderden mogelijke gezinsvormen. Hoe komt het dat je daar niks van merkt in onderwijsboeken?' Ronny Mosuse pikt er graag op in. Dat Oostende alleen tot Koningin der Badsteden kon uitgroeien dankzij Congolese rijkdommen: op school heeft hij het nooit geleerd. Idem voor de bijdragen aan ons land door Turken en Marokkanen. 'Als iedereen die dingen weet, verander je minstens al de eerste indruk van mensen met een andere kleur.'

De Standaard, 2011.03.07, (dsl)

UP

Franstalige politici willen meer migranten in Vlaamse scholen

De Franstalige minister van Leerplichtonderwijs, Marie-Dominique Simonet (CdH), en met haar de hele Franse gemeenschapsregering, dagen de Vlaamse regering voor het Grondwettelijk Hof. Ze vinden dat

een regel die noodzakelijk geacht wordt om het karakter van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel te vrijwaren, tegen hun belangen ingaat. Dat bericht De Standaard.

Bij de toewijzing van plaatsen in Nederlandstalige scholen in Brussel genieten broers en zusjes van kinderen die er al school lopen voorrang. Van de resterende plaatsen gaat 55 procent naar kinderen met een ouder die Nederlandstalig is.

'Allochfonen'

De Franstalige gemeenschap vindt dat dit haar belangen schaadt, schrijft De Standaard. "Wij willen dat het Nederlandstalig onderwijs meer allochtonen en 'allochfonen' (anderstaligen) opneemt zodat het Franstalig onderwijs er daarvan minder moet opnemen", zegt Paul Verwilghen, kabinetschef van minister Simonet, in de krant. "Vroeger gold voor Nederlandstalige scholen een lager quotum dan 55 procent en volstond een verklaring op erewoord over de kennis van het Nederlands. Nu moeten ouders objectieve bewijzen aanvoeren. Wij willen terug naar de vroegere situatie."

Meer capaciteit

Volgens De Standaard speelt in de achtergrond dat Brussel een explosie kent van de schoolbevolking door de federale immigratiepolitiek. Er moet meer capaciteit gecreëerd worden, en de Franse gemeenschap wil nu haar kosten beperken door zoveel mogelijk migranten naar het Nederlandstalig onderwijs te verschuiven. (belga/odbs)

De Morgen, 2011.03.07

UP

Geen uitstel voor Roemeense zusjes

Vreemdelingenzaken blijft bij uitwijzing

De uitlevering van drie misbruikte Roemeense zusjes wordt niet uitgesteld. 'We moeten de regels respecteren', zegt Vreemdelingenzaken.

Het zijn verwarrende dagen voor de kleine Cristina (10), Andrea (7) en Brigitta (4). En voor hun Vlaamse gastouders. Dat de kinderen terug moeten naar Roemenië, daar hebben ze zich intussen bij neergelegd. Maar toen ze beelden te zien kregen van de trieste omgeving waarin de meisjes terecht zullen komen, keerde hun maag om. 'We hebben geen zekerheid dat hun moeder de opvoeding van die kinderen aankan', zegt Ronny Verley, die zich met zijn echtgenote over Brigitta ontfermd heeft.

Bovendien dreigt ook de vader van de meisjes weer op het toneel te verschijnen. Hij wordt morgen vrijgelaten nadat hij in ons land twee jaar cel kreeg wegens seksueel misbruik van zijn dochtertjes.

De Roemeense jeugdbescherming noemt die vrees ongegrond. De kinderen zullen bij hun thuiskomst eind maart eerst in een opvanggezin worden geplaatst tot de thuissituatie uitgeklaard is. Als moeder Anna-Claudia Piko (33) de opvoeding niet aankan, of als stiefvader Szolt Andrasi een bedreiging vormt voor hun veiligheid, blijven ze onder de hoede van de jeugdbescherming.

Dat stelt de gastgezinnen niet gerust. 'We respecteren de rechten van die moeder en we weten dat we de Roemeense overheid geen lessen te geven hebben', zegt Ronny Verley. 'Maar voor ons telt het welzijn van die kinderen. Hoe je het ook draait of keert, de jeugdbescherming is daar niet zo goed georganiseerd als in ons land. Van zodra ze hier weg zijn, is het te laat om bij te sturen. We hebben twee vragen: hebben die kinderen geen trauma opgelopen door wat hun vader hen aandeed, en krijgen ze voldoende bescherming?'

'Psychiater Peter Adriaenssens heeft onze advocaat toegezegd dat hij de meisjes wil onderzoeken en zo nodig behandelen. Op voorwaarde dat ze hier minstens nog een paar maanden blijven. Anders heeft dat geen zin.'

'Intussen kan men in Roemenië nagaan hoe de moeder haar gezin hoopt te beredderen en hoe het verder moet met de vader. Is het echt waar dat de moeder niets afwist van dat seksuele misbruik? Hoe kan

men garanderen dat de vader niet meer in hun buurt komt? En heeft die man in Roemenië nog zaken op zijn kerfstok die hier niet bekend zijn?

De Evergemse schepen Johan Van hove (SP.A), die de gastgezinnen bijstaat, wil hun verzoek voorleggen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In de hoop dat de kinderen - die nu in Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning Zonneheuvel in Zottegem verblijven - nog een paar maanden respijt krijgen. 'Ik begrijp niet waarom het plots zo vlug moet gaan', zegt Van hove.'

Volgens directeur-generaal Freddy Roosemont van de DVZ maakt dat verzoek geen kans. 'Die kinderen hebben een moeder die hen terug wil en de Roemeense jeugdbescherming is in staat om hen de nodige bescherming te geven, mocht het verkeerd lopen. We hebben geen enkel juridisch argument om hen nog langer hier te houden. Er is nu duidelijkheid en het is voor niemand goed om die situatie te laten aanslepen.'

De Standaard, 2011.03.07, (phu, wdb)

UP

Honderden illegalen aangekomen op Lampedusa

Op het Italiaanse eiland Lampedusa zijn in de nacht van zondag op maandag ongeveer 850 illegale immigranten aangekomen aan boord van tien boten. In de loop van deze morgen wordt nog een boot met een honderdtal passagiers verwacht. Dat meldt het Italiaanse persbureau Ansa.

Alle immigranten moeten worden overgebracht naar het opvangcentrum op het eiland. Daar bevinden zich echter al zo'n 1.000 mensen, terwijl het centrum maar een capaciteit heeft van 850 bedden. In februari sloeg Italië nog alarm en vroeg het land hulp aan de Europese Unie om een halt toe te roepen aan de massale instroom van illegale immigranten uit Tunesië. (belga/kve

De Morgen, 2011.03.07

UP

Marokkanen voelen zich meer gediscrimineerd dan Turken

Marokkanen in Brussel en Antwerpen voelen zich meer gediscrimineerd dan Turken. Dat blijkt uit een studie van drie onderzoekers van de K.U.Leuven, waarvan de resultaten vandaag in La Libre Belgique staan. In Antwerpen zouden jonge allochtonen bovendien sterker gediscrimineerd worden dan in Brussel.

Bijna de helft van de Brusselse bevolking (46 procent) is van een andere origine. De belangrijkste niet-Europeanen zijn Marokkanen (13 procent) en de Turken (4 procent). Volgens de auteurs van de studie zijn vooral die twee groepen oververtegenwoordigd in de onderste lagen van de Brusselse arbeidsmarkt.

Toch voelen Marokkanen zich meer gediscrimineerd dan Turken, en dat zowel in Antwerpen als Brussel. De discriminatie in het dagelijkse leven zou ook forser zijn in Antwerpen dan in Brussel. Een uitzondering niet te na gesproken: allochtonen ervaren meer discriminatie van de politie in de hoofdstad.

De auteurs ondervroegen honderden jongeren in Brussel en Antwerpen. Het gaat om immigranten van de tweede generatie, met minstens een van de ouders die geboren is in Turkije of Marokko. (belga/odbs)

De Morgen, 2011.03.07

UP

Schoolstrijd in Brussel

Franstalige politici willen migranten verschuiven naar Vlaamse scholen

BRUSSEL - De Franse Gemeenschap vraagt het Grondwettelijk Hof een regel te vernietigen die het Nederlandstalig onderwijs in Brussel noodzakelijk vindt om zijn karakter te behouden.

De Franstalige minister van leerplichtonderwijs, Marie-Dominique Simonet (CDH) en de hele Franstalige Gemeenschapsregering dagen de Vlaamse regering voor het Grondwettelijk Hof. Ze vinden dat een maatregel die de Vlaamse scholen en veel Nederlandstalige ouders in Brussel noodzakelijk achten, ingaat tegen hun belangen.

De Nederlandstalige scholen in Brussel vinden dat er een minimum aan Nederlandssprekende kinderen moet zijn om de kwaliteit van het onderwijs en het Nederlandstalig karakter ervan te vrijwaren. Veel Vlaamse Brusselaars vinden dat de scholen worden overspoeld door kinderen van anderstalige ouders, zodat er nauwelijks nog plaats is voor hun kinderen 'voor wie deze scholen toch zijn opgericht'.

'Wij moeten nu al kamperen voor de school om ons kind ingeschreven te krijgen', klinkt het.

Om die redenen schreef het Vlaams Parlement in onderwijsdecreet XX een regel uit over de toewijzing van de plaatsen in de Nederlandstalige scholen in Brussel. Er wordt eerst voorrang gegeven aan de broers en zusjes van kinderen (van gelijk welke taal) die er al school lopen. Van de resterende plaatsen gaat 55 procent naar kinderen met een Nederlandstalige ouder.

De Franse Gemeenschap vindt dat dit haar belangen schaadt. Paul Verwilghen, kabinetschef van minister Simonet: 'Wij willen dat het Nederlandstalig onderwijs meer allochtonen en 'allochfonen' (anderstaligen) opneemt zodat het Franstalig onderwijs er daarvan minder moet opnemen. Vroeger gold voor Nederlandstalige scholen een lager quotum dan 55 procent en volstond een verklaring op erewoord over de kennis van het Nederlands. Nu moeten ouders objectieve bewijzen aanvoeren. Wij willen terug naar de vroegere situatie.'

Hij erkent dat het om een belangenconflict gaat - waarvoor andere procedures gelden - 'maar er zijn ook grondwettelijke bezwaren', vindt hij.

Achtergrond is dat Brussel, meer nog dan andere steden, een explosie kent van de schoolbevolking als gevolg van de federale immigratiepolitiek. Er moeten niet alleen klassen, maar heuse scholen worden bijgebouwd. De Franse Gemeenschap wil nu haar kosten beperken door zoveel mogelijk migranten naar het Nederlandstalig onderwijs te verschuiven.

Onder de Vlaamse partijen is er wat onenigheid over de mate waarin het onderwijs in Brussel moet uitbreiden. Open VLD en Groen! willen een sterke uitbreiding, de andere partijen en onderwijsminister Pascal Smet (SP.A) willen 'het rustig aan doen'. Maar geen van beide groepen 'aanvaardt dat de Franse Gemeenschap haar verantwoordelijk afwentelt op de Vlaamse scholen'.

Kris Van Dijck, fractieleider van N-VA in het Vlaams Parlement, is in alle staten. 'Een klacht bij het Grondwettelijk Hof zonder overleg vooraf. Wij dachten dat de Franstaligen communautaire pacificatie zouden nastreven. Maar niks hoor.'

Kabinetschef Paul Verwilghen zegt dat de verstandhouding tussen de ministers uitstekend is, dat ze veel overleg plegen. 'Behalve hierover. Het was een amendement van verschillende parlementsleden.' De Vlaamse argumenten kent hij niet. 'Ik heb de parlementaire documenten nog niet gelezen.'

Welke grondwettelijke bezwaren er van Franstalige zijde ingeroepen worden, weet Smet niet. 'Er is een dag voor het neerleggen van de klacht een mailtje van kabinetschef naar kabinetschef geweest maar daarover stond er niets in'.

Een verzoeningspoging is er alleszins nog niet geweest. Een klacht bij het Grondwettelijk Hof werkt niet opschortend. Het onderwijsdecreet XX kan dus intussen wel worden uitgevoerd.

De Standaard, 2011.03.07, Guy Tegenbos

UP

Tunesische vluchtelingen overspoelen Lampedusa

Het Italiaanse eiland Lampedusa krijgt een nieuwe stroom immigranten uit Noord-Afrika te verwerken. Vandaag zijn veertien boten met meer dan duizend migranten op de kust aangekomen. Dat meldde de Italiaanse kustwacht.

In het weekend kwamen al honderd migranten aan. Er zitten honderden bootvluchtelingen in overvolle opvangkampen op het eiland, dat de 'toegangsdeur naar Europa' voor Afrikaanse migranten wordt genoemd.

De migranten die de afgelopen tijd zijn gekomen, zijn vooral Tunesiërs die hun geluk willen beproeven in Europa. In totaal zijn enkele duizenden mensen aangekomen. De exodus begon in januari nadat het Tunesische volk president Zine El Abidine Ben Ali had verjaagd.

Italië had de toestroom in februari als een noodsituatie bestempeld. Het land riep de hulp in van de andere EU-landen voor de opvang van de immigranten. (belga/kve/adb)

De Morgen, 2011.03.07

UP

Allochtone ouder met Europees kind heeft recht op verblijfsvergunning

Het Europese Hof van Justitie heeft bepaald dat allochtone ouders met een kind dat lid is van de Europese Unie toch recht hebben op een verblijfsvergunning.

Het Hof deed dinsdag een uitspraak over een zaak in België waarbij de asielaanvraag van een echtpaar uit Colombia was geweigerd. De uitspraak geldt ook in Nederland.

Ruiz Zambrano en zijn echtgenote, allebei uit Colombia, hadden asiel in België aangevraagd vanwege de burgeroorlog in hun thuisland. Terwijl hun zaak nog liep, kreeg het stel twee kinderen.

Ze gaven de kinderen niet aan bij de ambassade van hun land, maar gingen naar de gemeente. Zo speelden ze het klaar dat de kinderen de Belgische nationaliteit kregen. De ouders vroegen de Belgische autoriteiten vervolgens hen een verblijfsvergunning te geven, met een beroep op de Belgische nationaliteit van hun kinderen.

Volgens België waren de ouders echter expres niet naar de ambassade gestapt in de hoop dat ze een verblijfsvergunning zouden krijgen. Zambrano stapte naar de rechter. Die vroeg het Europees Hof om advies.

Het hof zegt dat de ouders alleen voor hun kinderen kunnen zorgen als ze in België mogen blijven. Het Europees recht staat volgens het hof niet toe dat een EU-land een ouder van een jong kind dat EU-burger is, verbiedt in dezelfde lidstaat te verblijven. Ook mag België hem geen werkvergunning weigeren, want dat zou het kind benadelen.

Een woordvoerder van minister voor Immigratie en Asiel Gerd Leers (CDA) kan niet direct zeggen wat voor gevolgen de uitspraak voor Nederland heeft. "Bij ons geldt ook dat een nieuw stateloos kind automatisch de Nederlandse nationaliteit krijgt, maar stateloosheid is iets anders dan niet weten waar de ouders van een kind vandaan komen."

De uitspraak wordt onderzocht en als er vraag naar is wordt een brief met uitleg naar de Tweede Kamer gestuurd. "Maar dit zijn ingewikkelde zaken. Die brief zal er niet binnen een week zijn."

Trouw, 2011.03.08

UP

Brussels stel weggejaagd uit Knokke: 'Ga naar jullie land stelletje werklozen'

Een Brussels koppel vertelt in de Waalse media hoe ze brutaal zijn weggestuurd uit een restaurant in Knokke. 'Ga terug naar jullie land, stelletje werklozen', zou de uitbater gezegd hebben. De eigenaar van het pand ontkent dat hij de twee heeft beledigd.

Tijdens een daguitstap aan de kust afgelopen zondag ging het jong stelletje iets eten in een restaurant in Knokke. Daar werden ze tot hun eigen verbazing uitgescholden omdat ze uit Brussel kwamen. 'Het personeel had het erg druk en was heel onvriendelijk. Het was ook lang wachten tot er een serveerster bij ons kwam', beginnen de twee hun verhaal.

'Op een onvriendelijke toon vroeg ze ons of ze de bestelling in het Frans moest opnemen. We wezen de vrouw op haar agressieve toon, maar zij wilde zich niet excuseren. Daarop zijn we opgestaan, voor ons was het genoeg'.

'Jullie weten niet wat werken is'

Alvorens het restaurant te verlaten wilden de Brusselaars hun ongenoegen uiten bij de eigenaar. Zijn reactie wekte nog meer verbazing. 'Hij was ook zeer agressief tegenover ons', vertelt de vrouw.

'Wat is dat met jullie Franstaligen? Jullie hebben altijd een uitleg', zou hij gezegd hebben. 'Jullie weten niet wat werken is in jullie land. Kom een dag bij mij en jullie zullen wel weten wat werken is. Jullie zijn slecht gekleed, arm, ik moet jullie niet hebben'. Gedurende twintig minuten werd het koppel overladen met stereotypen over Walen.

'Verkeerde perceptie'

Volgens de eigenaar van het restaurant waren de twee klanten onbeleefd geweest tegen zijn vrouw die hen bediende. 'Ze klaagden tegenover haar voor het hele restaurant. We hebben hen gevraagd te vertrekken maar ik heb hen niet beledigd.'

De jongeren zijn geschokt. 'Sinds ik klein ben ga ik naar de kust. Maar al een tijdje heb ik de indruk dat we niet langer welkom zijn. We lijken wel vreemden in ons eigen land.'

Volgens de restaurantuitbater hebben Franstaligen een verkeerde perceptie sinds de opkomst van N-VA in Vlaanderen. 'Zij gaan ervan uit dat we hen niet waarderen, maar dat klopt niet. Waarom zou ik anders een tweetalige kaart hebben?'

Het Nieuwsblad, 2011.03.08, sdg

UP

Deense integratieminister ontslagen om onterechte weigering burgerschap

KOPENHAGEN - Birthe Ronn Hornbech moest het veld ruimen omdat zij het parlement niet ingelicht had over de situatie van '36 stateloze personen, die onterecht het Deense burgerschap is geweigerd'.

De Deense premier Lars Lokke Rasmussen heeft dinsdag de minister van Integratie en Kerken ontslagen. De 67-jarige minister informeerde Rasmussen maandag alsnog over de zaak, maar dat mocht niet meer baten.

Ook een aanbod om de zaak opnieuw te bekijken, kon het ontslag niet meer tegenhouden. Rasmussen wil dat een onafhankelijke commissie naar de status van de 36 in Denemarken geboren mensen van Palestijnse afkomst gaat kijken.

Minister van Onderwijs, Tina Nedergard, diende dinsdag om persoonlijke redenen haar ontslag in. Het vertrek van de twee bewindslieden maakt de weg vrij voor een herschikking van het kabinet van Rasmussen. Denemarken gaat dit jaar nog naar de stembus.

de Volkskrant, 2011.03.08

UP

Dewinter: "Hema ontslaat verkoopster met hoofddoek. Goed zo!"

Vlaams Belang-kopstuk Filip Dewinter heeft via zijn Twitterpagina gereageerd op het ontslag van een jonge vrouw in de Genkse Hema-vestiging. Ze werd ontslagen omdat er zoveel klachten binnenkwamen over haar hoofddoek.

"Goed zo!", laat Dewinter weten. "Hoofddoek is discriminerend, niet het ontslag. Proficiat Hema! Ik word klant..."

Dewinter had een drukke dag op Twitter. Dinsdagnamiddag noemde hij de aangekondigde fictiereeks van vtm rond de Antwerpse gemeenteraadsverkiezingen van 2012 nog "pure anti Vlaams Belang-propaganda" en "heel doorzichtig".

Gazet van Antwerpen, 2011.03.08

UP

Dringende medische hulp aan mensen zonder papieren kost België 40 miljoen euro

De uitgaven voor dringende medische hulpverlening aan mensen die illegaal België verblijven zijn de afgelopen jaren sterk toegenomen, tot 40 miljoen euro in 2009. Dat blijkt uit cijfers die staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie Philippe Courard (PS) op vraag van Vlaams Belang Kamerlid Filip De Man (Vlaams Belang) vrijgaf. "Op tien jaar tijd gaat het bijna om een vertienvoudiging: in 2000 ging het om 4,6 miljoen euro", aldus De Man.

Volgens de Vlaams Belanger zijn er twee factoren die de sterke stijging verklaren: de toename van het aantal mensen die illegaal in ons land verblijven enerzijds en de steeds ruimere interpretatie van het begrip "dringende medische hulpverlening". "Het gaat niet alleen om spoedeisende behandelingen", aldus De Man, "maar ook om luxe-ingrepen zoals een neuscorrectie of ivf-behandeling. Ook abortus, prenatale consultatie of borstvoedingsbegeleiding, kortom alle medische verrichtingen waarvoor RIZIV-nomenclatuur bestaat, behoren tegenwoordig tot het gamma van de dringende medische hulpverlening."

Vlaams Belang vraagt een grondig onderzoek en wil dat er een lijst komt met medische tussenkomsten die niet als dringende medische hulpverlening beschouwd kunnen worden. (belga/sps)

De Morgen, 2011.03.08

UP

Duizend vluchtelingen komen aan op Lampedusa

Italië

ROME (AP) - Ruim duizend bootvluchtelingen zijn zondagnacht op het Italiaanse eiland Lampedusa aangekomen.

Sommige van de twaalf boten waarmee de Tunesische vluchtelingen de oversteek over de Middellandse Zee waagden waren zo krakkemikkig dat ze door de Italiaanse kustwacht naar de kust begeleid moesten worden.

Sinds de val van de Tunesische president Zine el-Abidine Ben Ali in januari wordt voor de kust van het Noord-Afrikaanse land niet, of nauwelijks gepatrouilleerd. Dat heeft geleid tot een gestage stroom vluchtelingen richting Italië.

De opstand in Libië doet de Italiaanse autoriteiten vrezen dat de hoeveelheid vluchtelingen alleen nog maar zal toenemen, omdat nu ook veel mensen uit Libië wegvlugten. Italië heeft Europa om hulp gevraagd met het verwerken van de grote toestroom aan vluchtelingen.

De Standaard, 2011.03.08

UP

'Een bijbel en make-up: meer heb je niet nodig in een vluchtelingenkamp'

Princess en Glowy Okoro, Favour Queen en Sandra Asha: vier Nigeriaanse vrouwen die op de vlucht moesten uit Libië. Luid, druk en goedlachs ontvangen ze ons in hun witte tent in het vluchtelingenkamp aan de grens. Alleen als het over het driejarige dochttertje van Princess gaat, wordt het akelig stil. Het meisje werd genadeloos afgeknald door de troepen van Kadhafi.

De Libiërs hebben mijn dochttertje van drie doodgeschoten toen we probeerden te vluchten. Het zijn monsters!

Princess Okoro "Kom binnen! Kom binnen en ga zitten." De vier Nigeriaanse vrouwen verwelkomen ons hartelijk in hun witte tent, hun tijdelijke verblijfplaats op de Libisch-Tunesische grens. Matrassen en dekens liggen zorgvuldig langs de zijanten van de krappe leefruimte. Er is een plaatsje vrijgemaakt om te eten en in een kartonnen doos wordt alle afval gedropt. Deze tent werd ingericht door vrouwen, zoveel is duidelijk. Zeldzame wezens trouwens in het kamp, waar voornamelijk jonge mannelijke gastarbeiders de plak zwaaien.

Princess Okoro (24) smeert haar gezicht in met make-up. "Nee, geen foto's", roept ze luid. "Wachten tot ik klaar ben." Deze dames zul je niet in lompen door het vluchtelingenkamp zien paraderen. Ze zijn zorgvuldig opgemaakt en dragen jurken met blinkende lovertjes en schreeuwerige T-shirts. "We willen er goed uitzien", knikt de dertigjarige Favour Queen.

Zij draagt voor de gelegenheid felle paarse oogschaduw en toont trots haar collectie make-up, die ze tijdens hun vlucht heeft kunnen meegraaien. "Een bijbel en make-up, meer heb je hier niet nodig", lacht ze. Queen werkte twee jaar in Zawia, zestig kilometer ten westen van Tripoli, als schoonheidsspecialiste.

Ook Princess Okoro, haar jongere zusje Glowy (20) en Sandra Asha (30) werkten in Zawia, in een kapperszaak waar ze vooral het haar van Afrikaanse vrouwen onder handen namen. Toen de troepen van Muammar Kadhafi de stad onder vuur namen, zetten de dames het op een lopen. "Ze schoten op alles wat bewoog", vertelt Queen. "Princess heeft zelfs haar dochttertje verloren."

Het wordt akelig stil en iedereen kijkt naar Princess Okoro, die even met haar handen geen blijf weet. "Favour was pas drie jaar oud. Ze hebben haar doodgeschoten toen we probeerden te vluchten. Just like that", klinkt het opeens. "Ik heb niets meer." De vrouw vertelt het zonder zichtbare emoties en kijkt staalhard voor zich uit.

Of ze niet kwaad is? "Kwaad? Tuurlijk ben ik kwaad. Ik ben woest", schreeuwt ze opeens. "De Libiërs hebben ons alles afgenomen. Het zijn monsters!" Haar man heeft uiteindelijk hun dochttertje enkele kilometers buiten Zawia begraven. "Dat is geen taak voor een vrouw", klinkt het beslist, waarna ze opnieuw haar handen samenklemt.

Geen toekomst in Nigeria

Sandra Asha is de meest bedeesde van de groep en ligt wat versuft op haar matras. "Ze is moe", vertrouwt Queen ons toe. "Ze is vier maanden zwanger." Ook Asha ziet er ongewoon kleurrijk uit, met haar felgele broek, grasgroene T-shirt en roos-groen gestreepte kousen. Mét aparte teentjes. "Leuk he," grijst ze als we iets te nadrukkelijk naar haar voeten staren.

"Het is best wel zwaar hier, als zwangere vrouw. Bovendien is het hier veel te warm", vertelt ze. De vrouwen knikken instemmend. "Dat is het ergste", meent Queen. "De zon en het feit natuurlijk dat je geen douche kunt nemen." Maar ze willen niet gezegd hebben dat het voor hen zwaarder is dan voor de mannen. Queen: "Er is geen verschil."

Over hun toekomstplannen zijn de dames unaniem: ze willen allemaal naar Europa. "Naar Nigeria terugkeren is geen optie. Zeker niet nu er verkiezingen aankomen", zegt Princess Okoro. Daar komt ook volgens Queen gegarandeerd heibel van. "Verkiezingen in Nigeria staan garant voor geweld."

Europa dus, maar niet naar eender waar. Queen wil naar Dublin, waar ze drie familieleden heeft wonen. Asha kent volk in Londen, terwijl Glowy Okoro met haar oudere zus naar Spanje wil trekken. "We hebben al zoveel over dat land gehoord. Nu willen we het ook eens met onze eigen ogen zien." In

Europa willen de dames hun werkzaamheden gewoon verder zetten. "Europese vrouwen mooi maken, daar zijn we goed in", schatert Queen.

Dat ze ook zichzelf kunnen optutten, blijkt snel. Kroezelhaar in het Tunesische zand is de hel, dus krijgt Princess Okoro vandaag vlechtjes. Gloway gaat meteen aan de slag. Haar vingers schieten razendsnel in het stugge haar en in geen tijd is Princess voorzien van modieuze cornrows. "Veel beter", glimlacht ze.

Queen heeft zich ondertussen genesteld onder haar dekentje en bladert in haar bijbel. "De psalmen vind ik het leukst. Vooral psalm 31, 35, 51, 91 en 41." Ze kan ze bijna allemaal uit het hoofd, verzekert ze ons trots, maar haar ultieme favoriet is misschien wel Psalm 41. "Blessed is he that considereth the poor."

De Morgen, 2011.03.08, Sara Vandekerckhove vanuit Ras Adjir

UP

Geen uitwijzing voor illegale ouders van Belgische kinderen

De Europese lidstaten mogen illegale niet-EU-burgers die kinderen hebben met de nationaliteit van het Europees land waar ze met hun ouders verblijven, niet uitwijzen. Bovendien moeten ze de mogelijkheid hebben om te werken in het land waar ze zonder verblijfsrecht wonen. Dat zegt het Europees Hof van Justitie na een prejudiciële vraag van de Brusselse arbeidsrechtbank.

Aanleiding voor de prejudiciële vraag is de zaak van de Colombiaanse familie Zambrano. Ruiz Zambrano kwam in 1999 met zijn vrouw en een kind aan in België en vroeg asiel aan als vluchteling voor de burgeroorlog in Colombia. De Belgische autoriteiten weigerden asiel te verlenen en het gezin kreeg het bevel het grondgebied te verlaten.

De familie bleef echter in België. Inmiddels kregen Ruiz Zambrano en zijn vrouw nog twee kinderen, die de Belgische nationaliteit verwierven. Ruiz Zambrano had ondertussen ook verschillende jobs, mét voltijdse arbeidsovereenkomst, ondanks het feit dat hij zonder verblijfspapieren ook geen arbeidsvergunning had.

Werkloosheidsuitkering

Toen Ruiz Zambrano zonder werk viel, vroeg hij een werkloosheidsuitkering aan. Die werd hem geweigerd omdat hij geen papieren heeft en ook niet mag werken in ons land. Daarnaast vroeg hij voor zijn gezin verblijfsrecht aan, als bloedverwanten van twee Belgische kinderen. Ook dat werd hem geweigerd.

Zambrano tekende tegen beide weigeringen beroep aan. De Brusselse arbeidsrechtbank, die zich buigt over de weigering van een werkloosheidsuitkering, richtte zich daarop tot het Europees Hof.

Het Hof oordeelt nu dat Europese lidstaten zogenaamde derdelanders zonder verblijfsrecht maar met kinderen met een Europese nationaliteit niet mogen uitwijzen. Als de ouders immers uitgewezen worden, dan volgt de facto het kind, waardoor het zijn rechten als EU-burger wordt ontzegd. Bovendien moeten de ouders, ook al hebben ze geen verblijfsrecht, kunnen werken in het land waar ze verblijven, om in het onderhoud van de kinderen te kunnen voorzien.

Gezinshereniging

Het arrest valt midden een politieke discussie over gezinshereniging. N-VA, CD&V, Open Vld en MR sloten onlangs een akkoord over een verstrenging van de regels terzake. De meerderjarige Belg die zijn gezinsleden wil laten overbrengen uit een niet Europees land, zal moeten bewijzen over voldoende bestaansmiddelen en degelijke huisvesting te beschikken.

Tegenstanders van de strengere regels verwezen naar het advies dat de advocaat-generaal bij het Europees Hof had gemaakt in de Zambrano-zaak. Uit dat advies viel op te maken dat de strengere regels strijdig zouden zijn met het Europees recht. Maar het Hof legde het advies naast zich neer. N-VA hoopt nu de verstrenging snel door te kunnen voeren.

Voor Zambrano-gevallen zal er een wetswijziging nodig zijn, zegt N-VA. "De laatste jaren gebruikte de regering hiervoor de regularisatieprocedure", zegt Francken, die spreekt van "een schijnoplossing". (belga/sps)

De Morgen, 2011.03.08

UP

Gezocht: allochtone straffe madammen

Voeren vrouwen van allochtone origine dezelfde strijd als pakweg Leona Detiège en Miet Smet in de tweede helft van de vorige eeuw? Die vraag is vandaag, op Internationale Vrouwendag, de moeite waard om bij stil te staan. Ze is ook de hamvraag in het boeiende nieuwe boek OverHoop, waarvoor journalist Dirk Tieleman elf autochtone en allochtone vrouwen interviewde.

Er zijn overeenkomsten tussen de beide emancipatiegolven. Zo blijft goed onderwijs een van de beste hefboomen voor vrouwen om hun maatschappelijke positie te verbeteren. Maar er zijn ook grote verschillen. Dat bewijst bijvoorbeeld het verhaal van Mimount Bousakla. Als meisje weigerde de ex-politica zich te laten uithuwelijken. Ze werd door haar vader een jaar thuis opgesloten, vluchtte daarna van Leuven naar Antwerpen en had vijf jaar geen contact met haar familie.

Allochtone vrouwen moeten een dubbele strijd voeren: als vrouw en als allochtoon. Op school leren ze zich te emanciperen, maar in veel gevallen moeten ze die verworvenheden thuis achterlaten bij de voordeur en hypocriet zijn om hun traditioneel denkende ouders niet te kwetsen. Velen van hen leven eenzaam in twee werelden, die worden gescheiden door een onmetelijke kloof.

Het kan gelukkig ook anders. Meyrem Almaci, nu een boegbeeld van Groen!, wierp als puber haar hoofddoek af en schreef zich stiekem in aan de humaniora, omdat ze geen zin had in de afdeling Snit & Naad van het beroepsonderwijs. Haar ouders konden het haar vergeven, maar veel andere moderne moslimmeisjes staan bloot aan druk en intimidatie.

Voor de emancipatie van de allochtone vrouwen moet er een beweging ontstaan, vindt Leona Detiège, die als een van de eerste BOM-vrouwen (Bewust Ongehuwde Moeders) weet waarover ze praat. En dus moeten er meer voorvechtsters opstaan, straffe madammen, vrouwen die durven zoals Bousakla en Almaci.

Emancipatie is altijd een proces van lange duur. De actuele discussie over quota voor vrouwen in raden van bestuur bewijst dat veel vrouwen anno 2011 nog altijd niet staan waar ze willen staan. Moeten de allochtone vrouwen dan ook maar geduld uitoefenen? Mimount Bousakla weigert dat geduld op te brengen, en ze heeft gelijk. Hopelijk kan een knap boek als OverHoop een kleine bijdrage leveren om de kloof tussen de twee werelden te dichten.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.08, Lex Moolenaar

UP

Hema Genk ontslaat winkelbediende voor hoofddoek

Over de hoofddoek van een werknemster kwamen er bij de Hema-vestiging in Genk zoveel klachten binnen, dat de Nederlandse winkelketen haar heeft ontslagen. Het gaat om een jonge Limburgse vrouw, geen allochtoon. Dat schrijven de kranten van de Coreliogroep.

"Toen de vrouw bij ons kwam werken, had ze nog geen hoofddoek op", zegt woordvoester Judy op het Veld. "Pas later heeft ze gevraagd om dat wel te mogen doen. De winkelleiding gaf haar daarvoor de toestemming, maar er kwamen veel negatieve reacties van klanten. Daarop werd haar gevraagd die hoofddoek af te doen, maar ze weigerde dat. Daarna hebben we beslist de overeenkomst stop te zetten."

De jonge vrouw had een contract bij het uitzendkantoor Randstad en werkte al een tijdje bij Hema in Genk. Jan Denys, de woordvoerder van Randstad, bevestigt haar ontslag. "Er waren blijkbaar zowel

interne als externe klachten over deze hoofddoek", zegt hij. "Onze klant, in dit geval Hema, heeft daarop de autonome beslissing genomen om haar contract niet te verlengen. Daar kunnen wij als uitzendkantoor niet in tussenkomen. De klant bepaalt zelf de criteria om het contract met mensen stop te zetten." (belga/odbs)

De Morgen, 2011.03.08

UP

Hema ontslaat winkelbediende voor hoofddoek

GENK/BRUSSEL - Over de hoofddoek van een werkneemster kwamen er bij de Hema-vestiging in Genk zoveel klachten binnen, dat de Nederlandse winkelketen haar heeft ontslagen.

'We hebben inderdaad een uitzendkracht ontslagen omdat ze een hoofddoek droeg.' De woordvoester van de Nederlandse Hema-hoofdzetel windt er geen doekjes om. In zijn vestiging in Genk heeft Hema het contract met een jonge vrouw verbroken enkel en alleen omdat die een hoofddoek droeg - klachten over haar werk in de winkel waren er niet. Het gaat om een jonge Limburgse vrouw, geen allochtoon.

'Toen de vrouw bij ons kwam werken, had ze nog geen hoofddoek op', zegt woordvoester Judy op het Veld. 'Pas naderhand heeft ze gevraagd om dat wel te mogen doen. De winkelleiding gaf haar daarvoor de toestemming, maar er kwamen veel negatieve reacties van klanten. Daarop werd haar gevraagd die hoofddoek af te zetten, maar ze weigerde dat. Daarop hebben we beslist de overeenkomst met de vrouw stop te zetten.'

De vrouw zelf wil niet reageren op haar ontslag.

Ook haar ex-collega's in Genk willen daarover liever zwijgen, uit schrik dat de Nederlandse leiding ook hen zou viseren.

De jonge vrouw had een contract bij het uitzendkantoor Randstad en werkte al een tijdje bij Hema in Genk. Jan Denys, de woordvoerder van Randstad, bevestigt haar ontslag. 'Er waren blijkbaar zowel interne als externe klachten over deze hoofddoek', zegt hij. 'Onze klant, in dit geval Hema, heeft daarop de autonome beslissing genomen om haar contract niet te verlengen. Daar kunnen wij als uitzendkantoor niet in tussenbeide komen. De klant bepaalt zelf de criteria om het contract met mensen stop te zetten.'

'Zolang er niks onwettigs gebeurt, hebben wij hierin geen enkele bevoegdheid. Als Hema oordeelt dat de hoofddoek niet tot het uniform van het winkelpersoneel behoort, dan moeten wij dat respecteren. We hebben daarover uitgebreid juridisch advies gevraagd, en dat is het besluit. Hier is ook geen sprake van racisme.'

Opvallend is dat het incident net in Genk gebeurt, een stad die zich de voorbije jaren steeds meer als een multiculturele voorbeeldstad profileert.

Hema trekt hier in ieder geval lessen uit. 'Het is de eerste keer dat ons zoiets overkomt', zegt woordvoester Judy op het Veld. 'Blijkbaar ligt de hoofddoek in België veel gevoeliger dan in Nederland. Bij ons wordt daar niet zo'n zaak van gemaakt. Maar dit wordt voor ons de aanleiding om hierover richtlijnen uit te werken. We moeten intern bekijken welk algemeen standpunt we daarover innemen.'

De Standaard, 2011.03.08, Pieter Lesaffer

UP

Hema 'schikt zich naar gewoonten van het land'

Winkelketen Hema maakt in een persbericht duidelijk dat het met het ontslag van de jonge uitzendkracht die een hoofddoek droeg, zich schikt naar 'de cultuur en gewoonten' van België.

In een Hema-filiaal in Genk is onlangs een vrouw ontslagen omdat ze een hoofddoek droeg. De Nederlandse winkelketen betreurt dat dit nu voor controverse zorgt. 'Wij realiseren ons dat het een gevoelig onderwerp betreft en wij betreuren dat wij onderdeel worden van een politieke discussie.'

'In België is het klaarblijkelijk niet gebruikelijk een hoofddoek te dragen in winkelketens, supermarkten en publieke functies', gaat het verder. 'Hema conformeert zich aan de gewoonten van een land. We kunnen België, of één van de andere landen waarin Hema is gevestigd dan ook niet vergelijken met Nederland waar over het algemeen anders gekeken wordt naar het dragen van een hoofddoek. In Nederland maakt de hoofddoek onderdeel uit van de bedrijfskleding (optioneel) en in België en Frankrijk niet.'

Voorts wordt herhaald wat woordvoerster Judy op het Veld eerder al aan onze krant bevestigde. De uitzendkracht had gevraagd of ze een hoofddoek mocht dragen. Aanvankelijk was dat toegestaan, maar door de vele negatieve reacties werd dan toch gevraagd om de hoofddoek niet langer te dragen. Ze weigerde en werd daarom ontslagen. 'Wij benadrukken dat deze beslissing niet is gericht tegen het dragen van hoofddoeken in het bijzonder maar dat dit geldt voor alle uitingsvormen die afbreuk zouden doen aan een neutraal en discreet imago van Hema', klinkt het.

Het Nieuwsblad, 2011.03.08, loa

UP

Hoezo, 'veredeld reisbureau'?

TERUGKEERBELEID GAAT OVER MEER DAN CIJFERS

Asielzoekers vrijwillig doen terugkeren, het is in geen enkel land een eenvoudige opdracht, schrijft PETER NEELEN. Hij verbaast er zich over dat de sociaal voelende aanpak van Fedasil sommigen een doorn in het oog is.

In het debat over asiel en migratie gaat het steeds vaker over terugkeer, met name de vrijwillige terugkeer. Alleen wordt het debat niet eerlijk gevoerd. Het artikel 'Terugkeer is een veredeld reisbureau', waarin N-VA-kamerlid Theo Francken aan het woord komt (DS 4 maart), is hierin een triest dieptepunt. Feiten en cijfers worden lukraak uit de lucht gegrepen, verdraaid en op één hoop gegooid.

Omdat Fedasil, verantwoordelijk voor de organisatie van dit 'veredeld reisbureau', hierin rechtstreeks wordt aangesproken, wil ik proberen de discussie opnieuw op een objectief spoor te zetten.

De cijfers

In 2010 keerden 3.000 personen vrijwillig terug, een stijging vergeleken met 2009, maar minder dan vijf jaar geleden. In 2005 keerden 3.600 personen terug (en geen 6.600, zoals deze krant beweerde), het grootste deel naar landen die sindsdien deel uitmaken van de Schengenzone, wat meteen die structurele daling verklaart. Van de 3.000 personen die in 2010 terugkeerden, hebben er 1.800 nooit asiel aangevraagd. Zij verblijven hier illegaal. 1.200 personen zijn (uitgeprocedeerde) asielzoekers die tijdens of na hun traject in de opvang tot de conclusie komen dat hun toekomst niet in Europa ligt.

Conclusie voor 2010: 20.000 personen hebben asiel aangevraagd, 1.200 (ex-)asielzoekers zijn vrijwillig teruggekeerd van wie 750 tijdens hun verblijf in de opvang.

Het Zweedse model

Sommigen vinden dit pover. Fedasil zou onvoldoende inzetten op terugkeer en de mensen slecht informeren. Men verwijst hierbij graag naar het Zweedse model. Daar zou dankzij een ingenieus systeem van begeleiding tot 70 procent van de asielzoekers terugkeren. Benieuwd naar deze miraculeuze oplossing hebben we iemand ter plaatse gestuurd om een en ander uit te vlooien.

Wat blijkt? Die 70 procent komt niet voort uit een ingenieus systeem van begeleiden maar uit een ingenieus systeem van tellen. Elke overname in het kader van de Europese afspraak om een asielzoeker over te dragen aan het eerste land waar asiel is aangevraagd, elke uitzetting zonder verzet (gedwongen

terugkeer zonder handboeien) en elke asielzoeker die met onbekende bestemming verdwijnt, wordt als een 'vrijwillige terugkeer' geteld.

Anders gezegd: als we de Zweedse definities toepassen op België komen we aan 12.000 (uitgeprocedeerde) asielzoekers die vrijwillig terugkeren. Voorwaar geen slecht resultaat voor een transitland als België.

Mirakels bestaan niet. Geen enkel model van begeleiding, het Belgische net zo min als het Zweedse, slaagt erin de meerderheid van de asielzoekers het land vrijwillig te doen verlaten. Andere factoren spelen een veel belangrijker rol, met name hoe reëel de dreiging van een gedwongen verwijdering wordt ervaren.

Het Belgische model

De Belgische aanpak vertrekt van het idee dat vrijwillige terugkeer een vorm van sociale begeleiding is. Doelstelling is daarbij de obstakels die een terugkeer verhinderen uit de weg te ruimen, zodat de vrijwillige terugkeer een realistische optie kan worden.

Vanuit dit uitgangspunt heeft Fedasil de vrijwillige terugkeer uitgebouwd met ondersteuning en begeleiding na aankomst. 'Lokale reïntegratiepartners' in het land van herkomst zoeken oplossingen voor problemen van migranten die terugkeren. Om mensen die terugkeren een echt perspectief te geven, financieren we zelfs de opstart van micro-ondernemingen.

Dit hele aanbod is geïntegreerd in de begeleiding van asielzoekers. In de opvangcentra en grote steden zijn terugkeerconsulenten actief, er wordt geïnvesteerd in expertise, communicatie en professionele dossieropvolging.

Deze aanpak klinkt misschien niet stoer maar hij werkt wel. Wat men ook moge beweren, de cijfers tonen aan dat België probleemloos meekan met migratiekleppers als Groot-Brittannië, Duitsland en Nederland, landen van waaruit jaarlijks tussen de 2.500 en 3.500 personen vrijwillig terugkeren.

Veel heeft te maken met het feit dat we dankzij dit sociaal uitgangspunt kunnen rekenen op de medewerking van heel wat ngo's die terugkeer integreren in hun dienstverlening aan migranten. Een betere manier om de doelgroep te bereiken is niet denkbaar. Maar ook dat wordt ons verweten. Dat ook irreguliere migranten, met name uit Brazilië, vrijwillig terugkeren, maakt het programma volgens sommigen tot een 'veredeld reisbureau'.

Braziliaans model?

Wat is er aan de hand? De Braziliaanse gemeenschap is niet alleen in België maar in heel West-Europa een snel groeiende, irreguliere gemeenschap. In België gaat het om ongeveer 50.000 personen. Zij komen hier toe via een kluwen van frauduleuze reisbureaus, malafide ondernemers en illegale tewerkstelling. Velen komen totaal berooid uit deze carrousels. Het gretig gecultiveerde cliché van de Braziliaan die na een paar jaar goed verdiend te hebben op het vliegtuig stapt op kosten van de overheid is op z'n minst ongenueanceerd. Het aantal mensen dat vrijwillig terugkeert is niet het werkelijke probleem. Zij zijn wel een indicator van het echte en veel ernstiger probleem van mensensmokkel en uitbuiting.

In een poging deze illegale migratie tegen te gaan overwogen een aantal Europese landen enkele jaren geleden de visumplicht voor Brazilianen opnieuw in te voeren. In de relaties met een land als Brazilië spelen heel wat belangen een rol, en dit voornemen werd uiteindelijk ingetrokken.

Dit voorval toont aan waar het echt om gaat. Migratie is geen geïsoleerd probleem, maar een fenomeen dat eigen is aan een wereldwijde samenleving waarin niet alleen kapitaal maar ook mensen vrij willen circuleren. We staan met z'n allen voor de gigantische uitdaging om deze beweging in goede banen te leiden, met alle kansen en risico's van dien. Maatschappelijk debat daarover is logisch en gezond, maar de gemeenplaatsen en gemakkelijksoplossingen die erin overheersen, dragen weinig bij om zo'n complexe opdracht tot een goed einde te brengen.

PETER NEELENWie? Verantwoordelijke vrijwillige terugkeer Fedasil. Wat? Cijfers hanteren over terugkeerbeleid kan nuttig zijn, maar ze moeten wel kloppen. Waarom? Lukraak gegevens op een hoop gooien vervuult het debat over een complex dossier.

De Standaard, 2011.03.08

UP

KAV verontwaardigd over ontslag werkneemster Hema

Dat een werkgever een vrouw kan ontslaan enkel en alleen omdat ze een hoofddoek draagt, is een duidelijke daad van discriminatie. Dat er klachten waren bij de klanten is geen afdoend argument om tot ontslag over te gaan, vooral omdat deze klachten enkel en alleen betrekking hebben op het dragen van de hoofddoek.

Nergens wordt verwezen naar het al dan niet goed functioneren van deze werkneemster. Een stuk stof is toch niet waar het om gaat in een goed functionerend bedrijf.

Iedereen is vrij om zich te kleden zoals hij of zij wil, in zoverre zij de veiligheid, de openbare orde of het democratisch functioneren van een samenleving geen geweld aandoen. Zo moet een vrouw zelf kunnen kiezen of ze een hoofddoek draagt of niet.

De vrije uiting van meningen én van geloofsovertuigingen is een verworven recht in onze democratische samenleving. En iedere vorm van discriminatie omwille van ras, geslacht, religie of afkomst moet dan ook met alle mogelijke middelen bestreden worden. Dat er bij ons stemmen opgaan voor een algemeen verbod op het dragen van religieuze tekenen is voor KAV een teken aan de wand. Onze samenleving wordt met de dag intoleranter en vindt moeilijk een weg om met diversiteit en verschillen om te gaan. De individuele burger, het middelveld én de overheid dragen hier elk hun verantwoordelijkheid. Als we denken dat we met het hoofddoekenverbod een stapje dichterbij de emancipatie van vrouw komen, dan slaan we de bal mis. Want het is immers in dit geval door het verbod dat de werkneemster in kwestie haar werk en dus ook haar loon verliest. Van een emancipatorische maatregel gesproken...

Als vrouwenbeweging klagen wij elke vorm van discriminatie van vrouwen aan, op onrechtstreekse of rechtstreekse wijze, in de publieke en in de privésfeer. Wij willen dat vrouwen, noch door de overheid, noch door de eigen omgeving verplicht of verboden worden een hoofddoek te dragen. Laat staan dat ze daardoor hun inkomen zou verliezen.

Het wordt tijd dat werkgevers en werknemers, overheid en middenveldorganisaties paal en perk stellen aan dergelijke flagrante discriminaties.

De Wereld Morgen, 2011.03.08, Annemie Janssens, KAV

UP

Mensensmokkelaar in de cel

OOSTENDE

De scheepvaartpolitie heeft in de haven van Oostende een 42-jarige Brit van Sri Lankaanse afkomst opgepakt voor mensensmokkel. De man kwam met de ferry van Ramsgate en werd vergezeld door een Sri Lankaanse vluchteling met het paspoort van een lookalike. De vluchteling durfde in Groot-Brittannië geen asiel aanvragen uit schrik teruggestuurd te worden naar Sri Lanka. Daarom probeerde hij via de haven van Oostende in Frankrijk te raken, waar hij hoopte te worden opgenomen in een Sri Lankaanse leefgemeenschap. De man werd ter beschikking gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken. De smokkelaar is aangehouden en zit in de cel in Brugge.

De Standaard, 2011.03.08, (aft)

UP

Milquet schakelt CGKR in na ontslag om hoofddoek

Het ontslag van een werkneemster met hoofddoek door winkelketen Hema is "flagrante discriminatie". Dat zegt het Vrouwen Overleg Komitee (VOK). Het comité vindt dat de overheid dringend tegen dergelijke praktijken moet optreden. Ontslagnemend minister van Gelijke Kansen Joëlle Milquet (cdH) heeft het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding (CGKR) alvast om een grondig juridisch onderzoek gevraagd.

Eerder op de dag gaf CGKR-topman Jozef De Witte al aan dat het centrum voorlopig geen stappen zou ondernemen, omdat het aan het slachtoffer zelf is eventueel contact op te nemen.

Minister Milquet vraagt het centrum nu om een "grondig juridisch onderzoek" van de zaak. Ze herinnert eraan dat de gevestigde rechtspraak al verschillende keren heeft bevestigd "dat een vraag om te discrimineren van klanten van een onderneming of van derden geenszins een discriminatie kan rechtvaardigen".

De minister gaat daarmee in op een eis van het Vrouwen Overleg Komitee (VOK) die vindt dat de overheid tegen dergelijke discriminatie moet optreden.

Hema verbrak het contract van de Limburgse vrouw met hoofddoek nadat er veel negatieve reacties van klanten waren binnengekomen. De vrouw had een contract bij het uitzendkantoor Randstad. "Het bedrijf Hema volgt de discriminerende houding van de klanten in plaats van een duidelijke signaal te geven dat discriminatie niet kan", aldus het VOK, dat in zijn reactie stelt dat er geen klachten waren over het functioneren van de ontslagen werkneemster.

Ook Randstad gaat volgens VOK in de fout, door zich neer te leggen bij "de nieuwe discriminerende criteria" die Hema hanteert.

"Internationale Vrouwendag?"

"Het is een kaakslag dat net op de honderdste verjaardag van de Internationale Vrouwendag blijkt dat het dragen van een hoofddoek tot ontslag kan leiden", zegt het VOK nog. "De overheid moet paal en perk stellen aan dergelijke discriminaties. Dat is evenwel niet zo evident als je intussen zelf niet altijd het goede voorbeeld geeft en in een aantal steden een hoofddoekenverbod voor loketfuncties invoert."

Het Vrouwen Overleg Komitee is een feministische denktank die elk jaar op 11 november de Nationale Vrouwendag organiseert.

"Aanpassing aan Belgische gewoonten"

De Nederlandse winkelketen Hema stelt dat het omstreden ontslag van een werkneemster niet gericht is tegen het dragen van een hoofddoek op zich. "We hebben ons enkel aangepast aan de Belgische gewoonten", luidt het in een persmededeling. "Klanten hechten hier blijkbaar veel belang aan een op dat vlak neutraal en discreet imago."

Hema besloot het contract van de Limburgse vrouw met hoofddoek niet te verlengen nadat er veel negatieve reacties van klanten waren binnengekomen.

"Omdat het in België niet gebruikelijk is in openbare ruimten een hoofddoek te dragen en wij ons als Hema aanpassen aan de cultuur en gewoonten van een land, is de uitzendkracht gevraagd haar hoofddoek niet meer te dragen", zegt de Nederlandse winkelketen in een persbericht. "De uitzendkracht koos er evenwel voor dit niet te doen en daarom is haar contract niet verlengd."

De winkelketen benadrukt dat ze op zich geen problemen heeft met het dragen van een hoofddoek. Zo zou het kledingstuk in Nederland optioneel deel uitmaken van de bedrijfskleding. "We kunnen België, of een van de andere landen waarin Hema is gevestigd, dan ook niet vergelijken met Nederland waar over het algemeen anders gekeken wordt naar het dragen van een hoofddoek. In België is het klaarblijkelijk niet gebruikelijk een hoofddoek te dragen in winkelketens, supermarkten en publieke functies." (belga/adha)

De Morgen, 2011.03.08

UP

Ontslag werkneemster met hoofddoek door Hema flagrante discriminatie

Het Vrouwen Overleg Komitee (VOK) vindt het ontslag van de werkneemster met hoofddoek door Hema discriminatie. Het is een kaakslag dat net op de 100ste verjaardag van de internationale Vrouwendag blijkt dat het dragen van een hoofddoek tot ontslag kan leiden. De overheid moet paal en perk stellen aan dergelijke discriminaties.

What would an Arabic Hema look like? (El HEMA - Arabic - Dutch retail heaven)

Over het functioneren van de betreffende werkneemster waren geen klachten. Een aantal klanten had wel geklaagd over de hoofddoek. Nochtans worden werknemers normaliter afgerekend op hun functioneren en niet op hoe ze eruit zien. Het bedrijf Hema volgt de discriminerende houding van de klanten in plaats van een duidelijke signaal te geven dat discriminatie niet kan.

De medewerkster werd tewerkgesteld via een interimbedrijf. Ook het betrokken interimkantoor Randstad gaat ons inziens in de fout door zich neer te leggen bij de nieuwe discriminerende criteria die het bedrijf hanteert. Dat is trouwens niet voor het eerst. De interimsector maakte vroeger al een slechte beurt toen aan het licht kwam dat ze selectief kandidaten zonder vreemde naam op sollicitatie sturen als bedrijven daarom verzoeken.

Het is een taak van de overheid om paal en perk te stellen aan deze discriminaties. Dat is evenwel niet zo evident als je intussen zelf niet altijd het goede voorbeeld geeft en in een aantal steden een hoofddoekenverbod voor loketfuncties invoert.

Het Vrouwen Overleg Komitee betreurt dat net op de 100ste verjaardag van de internationale Vrouwendag nog maar eens blijkt hoe moeilijk onze samenleving het heeft om de keuzevrijheid van vrouwen te respecteren.

De Wereld Morgen, 2011.03.08, Sofie De Graeve

UP

Partijgenoot van Sarkozy wil "immigranten weer in boten zetten"

Een lid van de partij van de Franse president Nicolas Sarkozy heeft voorgesteld de immigranten "die via de Middellandse Zee zouden komen, weer in hun boten te zetten". Ze stelt die oplossing voor om de Fransen "gerust te stellen" na de peilingen waaruit bleek dat extreemrechts tijdens de eerste ronde van de presidentsverkiezingen in 2012 de meeste stemmen zou behalen.

"De Fransen moeten worden gerustgesteld in verband met de migraties van bevolkingen die via de Middellandse Zee zouden komen. Laat ons hen gewoon weer in de boten zetten", verklaarde Chantal Brunel, de voormalige woordvoester van het UMP van Sarkozy.

Vorige week vrijdag vroeg de Franse minister van Binnenlandse Zaken, Claude Guéant, de Italiaanse overheid de migranten die sinds de val van het regime van Ben Ali in januari Tunesië verlieten en naar Frankrijk willen trekken, op zijn grondgebied "tegen te houden".

"De tijd van praten is voorbij. Het is tijd om te handelen en beslissingen te nemen", aldus Brunel. "Marine Le Pen heeft geen enkel voorstel tot oplossing. Wij moeten tonen dat we oplossingen hebben", voegde ze eraan toe. "We moeten de veiligheid in Frankrijk verzekeren en de Fransen geruststellen", besloot het UMP-lid. (belga/kve)

De Morgen, 2011.03.08

UP

VOK: 'Ontslag wegens hoofddoek is flagrante discriminatie'

Het ontslag van een werkneemster met hoofddoek door winkelketen Hema is 'flagrante discriminatie'. Dat zegt het Vrouwen Overleg Komitee (VOK) dinsdag. Het comité vindt dat de overheid dringend tegen dergelijke praktijken moet optreden.

Hema verbrak het contract van de Limburgse vrouw nadat er veel negatieve reacties van klanten waren binnengekomen. De vrouw had een contract bij het uitzendkantoor Randstad.

'Het bedrijf Hema volgt de discriminerende houding van de klanten in plaats van een duidelijke signaal te geven dat discriminatie niet kan', aldus het VOK, dat in zijn reactie stelt dat er geen klachten waren over het functioneren van de ontslagen werkneemster.

Ook Randstad gaat volgens VOK in de fout, door zich neer te leggen bij 'de nieuwe discriminerende criteria' die Hema hanteert.

'Het is een kaakslag dat net op de honderdste verjaardag van de Internationale Vrouwendag blijkt dat het dragen van een hoofddoek tot ontslag kan leiden', zegt het VOK nog. 'De overheid moet paal en perk stellen aan dergelijke discriminaties. Dat is evenwel niet zo evident als je intussen zelf niet altijd het goede voorbeeld geeft en in een aantal steden een hoofddoekenverbod voor loketfuncties invoert.'

Het Vrouwen Overleg Komitee is een feministische denktank die elk jaar op 11 november de Nationale Vrouwendag organiseert.

Het Nieuwsblad, 2011.03.08, loa

UP

VRT minder populair bij allochtone Vlamingen

Turkse en Marokkaanse Vlamingen luisteren minder vaak naar VRT-radio dan autochtone Vlamingen. Ze stemmen wel even vaak af op de openbare televisie, maar kijken daarnaast ook naar zenders uit hun land van oorsprong.

Dat heeft minister Ingrid Lieten geantwoord op een vraag van Jurgen Verstrepen (LDD). Ze baseert zich op een studie van TNS-Media die in opdracht van VRT werd uitgevoerd.

Onderscheid

Uit de studie blijkt dat er een onderscheid kan gemaakt worden tussen het mediagebruik van Turkse Vlamingen en van Marokkaanse Vlamingen. Zo vinden Marokkaanse Vlamingen makkelijker hun weg naar Vlaamse media, terwijl Turkse Vlamingen eerder hun eigen media verkiezen.

- Turkse en Marokkaanse Vlamingen gaan minder snel afstemmen op de openbare radio dan autochtone Vlamingen. Dat heeft onder meer te maken met hun muziekvoorkeur. Ze kunnen vooral bereikt worden met hitradio (zoals MNM).

- Het gemiddeld dagbereik voor televisie bij Turkse en Marokkaanse Vlamingen is vergelijkbaar met dat bij autochtone Vlamingen. Allochtone Vlamingen blijken hun kijktijd meer te spreiden over verschillende zenders. Zij kijken naast de Vlaamse netten ook naar netten uit hun land van oorsprong.

Marokkaanse Vlamingen stemmen regelmatig af op Vlaamse netten, maar kiezen sneller voor commerciële zenders zoals VT4 en 2Be. Turkse Vlamingen kiezen eerder dan de Marokkaanse Vlamingen voor de eigen (Turkse) netten.

- Het gemiddeld dagbereik voor internet bij Turkse en Marokkaanse Vlamingen is vergelijkbaar met dat bij autochtone Vlamingen. De sites van de VRT behoren evenwel niet tot hun favoriete sites.

Verstrepen is 'verrast'

Vlaams parlementslicid Jurgen Verstrepen is verrast 'door de beperkte populariteit van de VRT bij de Vlaamse allochtonen'. Hij wijst erop dat minister Lieten nochtans heeft gezegd dat diversiteit een centrale rol moet spelen in het Vlaamse medialandschap.

Vorige week heeft de VRT nog een diversiteitverantwoordelijke aangesteld, die de diversiteit zowel op als achter de schermen in het oog moet houden. 'Het is nogal raar dat de minister en de VRT zoveel moeite steken in het creëren van een diversiteitvolle VRT , terwijl haar publiek allesbehalve divers is.'

De Standaard, 2011.03.08, kld

UP

‘Niet ik, maar mijn hoofddoek was het probleem’

REPORTAGE Hoofddoeken zijn zeldzaam bij Genks winkelpersoneel

‘Spreekverbod. Wij mogen niets zeggen over de hoofddoekaffaire.’ In de winkelstraten van Genk is het ontslag van de verkoopster bij Hema het gespreksonderwerp van de dag, maar het winkelpersoneel heeft blijkbaar strikte orders gekregen. Zowel bij Delhaize, Zara en Hema als bij een reeks kleinere winkels krijgen we hetzelfde antwoord. Zelfs in de openbare bibliotheek wordt kordaat naar het diensthoofd doorverwezen.

In Genk, een stad die nochtans graag de multiculturele vlag wappert, ligt het dragen van een hoofddoek blijkbaar gevoelig. Wellicht daarom dat we er geen enkele tegenkomen bij de werkneemsters van de bekende winkelketens in de grote winkelstraten. Veel nationaliteiten, dat wel. Maar hoofddoeken zijn andere koek. Winkelketen H&M komt nog het dichtst in de buurt: ‘Bij ons heeft er wel eens een meisje gewerkt met een hoofddoek’, zegt een verkoopster. ‘Maar ik heb geen idee waar zij intussen gebleven is.’

Aan de achterzijde van een winkelgalerij aan de Winterslagstraat misschien. Daar liggen drie kleine winkeltjes verzameld die allemaal uitgebaat worden door Turkse vrouwen. Met een hoofddoek. ‘Ik wilde heel graag bij Zara of Hema werken’, zegt Hilal Dogan (32) die sinds kort een servieswinkel heeft. ‘Maar in uitzendkantoren kreeg ik te horen dat het niet kon met mijn hoofddoek.’

Hilal - die negen jaar in België woont - heeft een paar jaar gepoetst. ‘Ik wil best met mijn handen werken’, zegt Hilal. ‘Maar als bioloog met een universitair diploma vond ik toch dat ik beter kon. Ik heb ook een cursus Nederlands gevolgd om me in te burgeren, maar zelfs dan raakte ik niet aan de bak als verkoopster. Dus ben ik een eigen winkel gestart, met Turks kwaliteitsservies.’

Aan de overkant van de servieswinkel heeft Ari Güljay (47) al negen jaar een retouchewinkel. ‘Ja, ik draag een hoofddoek’, zegt de Turkse vrouw. ‘Het betekent toch niet dat ik slecht naaiwerk verricht. Net zo is het bij die verkoopster van Hema. Ze is alleen afgedankt omwille van die hoofddoek. Ook mijn dochter draagt haar hoofddoek niet, omdat ze geen werk vond. Ik vind het jammer, maar laat haar vrij in haar keuze. Ze is een Belgisch meisje.’

Guluzmar Demirci (33) heeft in de winkelgalerij een speciaalzaak met sjaaltjes, juwelen en portemonnees. Heel wat Turkse vrouwen komen hier hun hoofddoek kopen. ‘Ik draag mijn hoofddoek zelf nog maar een paar jaar’, zegt Guluzmar. ‘Nadat een familielid stierf, zocht ik troost in mijn geloof. Voor mij hoorde daar vanaf dat moment ook een hoofddoek bij. Veel mensen vonden dat raar. Ook vanuit de Turkse gemeenschap kreeg ik negatieve reacties.’

Ook werk zoeken, verliep sindsdien moeilijker. ‘Als jong meisje -toen nog zonder hoofddoek - heb ik een hele tijd als teleoperator gewerkt bij Belgacom’, vertelt ze. ‘Nadat ik moeder werd, bleef ik een paar jaar thuis voor de kinderen. Toen ik weer ging solliciteren, bleek dat - met een hoofddoek - plots erg moeilijk. Overal kreeg ik hetzelfde antwoord. Niet ik, maar mijn hoofddoek was het probleem.’

Daarom besloot Guluzmar - net als haar twee Turkse collega's - zelf een eigen zaak uit de grond te stampen. ‘Ik heb heel wat avonden gebrainstormd. Tot ik plots een gat in de markt vond: een winkel

met hoofddoekjes.' Behalve Turkse en Marokkaanse klanten komen er ook Vlaamse vrouwen met haarproblemen naar haar winkel. Sinds kort maakt Guluzmar ook reclame in Limburgse ziekenhuizen.

Zo kwam Mia Peeters (56) uit Zutendaal in de winkel terecht. 'Ik heb vijftien jaar geleden al eens een pruik gedragen nadat ik chemotherapie kreeg. Ik vond het soms zoiets oubolligs hebben, zodat ik nu een hoofddoekje wil proberen', zegt ze. 'Omdat ik een Turkse schoonzoon heb, is de drempel voor mij misschien wat lager. Al zou het geen verschil mogen maken. Dit is geen moslim-, maar een vrouwenwinkel.'

De Standaard, 2011.03.09, Eline Bergmans

UP

Belgische regering eist onderzoek Hema

BRUSSEL - De Belgische regering eist een onderzoek naar de hoofddoekjesaffaire in de Hemavestiging in het Vlaamse Genk, waar het contract van een moslima niet werd verlengd omdat zij zo'n doekje droeg.

Vicepremier en minister van Gelijke Kansen Joëlle Milquet heeft het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding gevraagd om de zaak aan een grondig juridisch onderzoek te onderwerpen.

Dat maakte het ministerie dinsdagmiddag bekend. De Hema ontsloeg de vrouw na klachten van klanten. De christendemocratische Milquet wijst erop dat rechters al herhaaldelijk hebben gesteld dat een vraag om te discrimineren van klanten van een onderneming of van derden op geen enkele manier discriminatie kan rechtvaardigen.

Volgens de Hema was het ontslag van een uitzendkracht niet gericht tegen het dragen van een hoofddoekje, maar heeft het te maken met respect voor Belgische gewoonten. De filiaalleiding had na een verzoek van de medewerkster in eerste instantie ingestemd met het hoofddoekje, maar kwam daar na „veel negatieve reacties van klanten" op terug.

„Omdat het in België niet gebruikelijk is in openbare ruimten een hoofddoek te dragen en wij ons als Hema aanpassen aan de cultuur en gewoonten van een land, is de uitzendkracht gevraagd haar hoofddoek niet meer te dragen", aldus de winkelketen. De vrouw weigerde, waarna haar contract niet werd verlengd.

„In België is het klaarblijkelijk niet gebruikelijk een hoofddoek te dragen in winkelketens, supermarkten en publieke functies. Hema conformeert zich aan de gewoonten van een land", zegt de Hema. Het winkelbedrijf vindt dat België of andere landen waar het filialen heeft, niet is te vergelijken met Nederland waar over het algemeen anders wordt aangekeken tegen het dragen van een hoofddoek.

De Hema wil benadrukken dat de beslissing het contract met de uitzendkracht niet te verlengen „niet is gericht tegen het dragen van hoofddoeken in het bijzonder, maar dat dit geldt voor alle uitingvormen die afbreuk zouden doen aan een neutraal en discreet imago van Hema". (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.03.08

UP

Dewinter: "Vlamingen blijven Hemaworst kopen"

De voorman van het Vlaams Belang, Filip Dewinter, heeft in een Nederlands radioprogramma alle Vlamingen opgeroepen klant te worden van Hema. De winkelketen ontsloeg een meisje in het filiaal van Genk omdat ze een hoofddoekje droeg.

"Ik denk dat de grote meerderheid van de Vlamingen achter de beslissing staat", zo zei hij in het Radio 1-programma Nog Steeds Wakker Nederland. "Die zullen de Hema-worst echt wel kopen. Meer dan ooit in het verleden."

Volgens de Vlaamse politicus horen politieke en religieuze symbolen niet thuis op de werkvloer. 'Ik kan u verzekeren dat iemand die met een speld van het Vlaams Belang op zijn werk komt ook ontslagen zou worden. En daar ben ik het mee eens. Ik wil dat werknemers neutraal zijn. Zo'n hoofddoekje is een symbool van de islamisering van ons land, van de discriminatie van de vrouw. Dat willen en moeten we niet tolereren.'

Dewinter noemt het ontslag een "terechte en moedige" beslissing. "Het is niet simpel om op te roeien tegen de politieke correctheid. Er komt natuurlijk protest, het wordt onmiddellijk bestempeld als racisme. Dat is het absoluut niet: de hoofddoek is discriminerend, niet de beslissing tot ontslag."

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09

UP

Diversiteit

De winkelketen Hema heeft niet meer gedaan dan zich geschikt naar "de cultuur en gewoonten van België", toen ze besloot het arbeidscontract van een hoofddoekdragende Vlaamse dame niet te verlengen. Dat zou best wel eens kunnen kloppen: in de Nederlandse filialen van de keten is een hoofddoek geen probleem en worden er in de snoepafdeling zelfs speciale 'Suikerfeestpakketjes' te koop aangeboden. De dame, een Vlaamse overigens, niet eens allochtoon, moet dus wijken voor de gecrispeerde reacties van het cliënteel, en het bedrijf doet niet meer dan de wensen van de markt volgen, ook al was er op de arbeidsprestaties van de betrokkene niets aan te merken.

Het toont, niet voor het eerst, aan hoe Vlaanderen worstelt met diversiteit en met de erkenning van een identiteit die niet langer homogeen is en dat ook nooit meer zal worden. Zelfs een Vlaamse en niet allochtone vrouw die een hoofddoek verkiest, moet nu uit de volksgemeenschap gestoten worden. Want je kan van haar toch moeilijk vragen zich aan te passen aan Vlaanderen, als ze al een Vlaamse is?

Er zijn trouwens nog zotttere voorbeelden: zo zag het familiebedrijf Busreizen De Turck uit Geraardsbergen zich eind vorig jaar na 45 jaar verplicht zijn naam in het veel Vlaamsere Bus4you te veranderen omdat klanten niet met een Turk op vakantie willen. We verzinnen dit niet.

Ook in het federale parlement is er enige heisa ontstaan omdat een medewerkster van één van de fracties een hoofddoek draagt, tot groot ongenoegen van MR en N-VA, die dit liever verboden willen zien. Nu is er nochtans één ding dat je van verkozenen des volks en hun medewerkers zou kunnen verwachten, met name dat ze níet politiek of levensbeschouwelijk neutraal zijn.

In tegenstelling tot Groot-Brittannië, waar de hoofddoek en de tulband zelfs gewoon geïntegreerd zijn in het politie-uniform, blijven wij de vrijheid van godsdienstbeleving ondergeschikt maken aan de scheiding tussen kerk en samenleving, tenminste zolang de betrokken kerk de islam is.

Je weet niet wat het ergste is: dat ook na al die jaren het onvermogen om de verscheidenheid te accepteren blijft verder woekeren, dan wel of winkelketens en politici deze discussie hardnekkig blijven verderzetten.

Nu goed, ik deel de "cultuur en de gewoonten van België" die Hema ons meent te moeten toeschrijven niet, en ik heb er dan ook mijn laatste zakje theelichtjes gekocht.

De Morgen, 2011.03.09, Yves Desmet

UP

'Franse elite vreest aanhang Marine Le Pen'

De gevestigde Franse politiek wordt steeds nerveuzer van Marine Le Pen. Als er nu presidentsverkiezingen zouden zijn, zou zij de eerste ronde winnen.

Volgens opiniepeiler Harris-Interactive krijgt Le Pen 23 procent van de stemmen, de huidige president Nicolas Sarkozy en de socialistische kandidate Martine Aubry delen met beiden 21 procent de tweede plaats. Ook als IMF-baas Dominique Strauss-Kahn of François Hollande meedoet in plaats van Aubry, wint

Le Pen. Sarkozy overleeft dan die eerste ronde niet. Hoog tijd dat de elite het volk serieus neemt, vindt Ivan Rioufol, essayist/columnist bij Le Figaro.

Verrast de score van Marine Le Pen u?

"Nee. Echte verkiezingen zijn er pas in mei 2012, maar toch wordt opnieuw een trend duidelijk. Uit ander onderzoek weten we dat 7 procent van de bevolking tevreden is met de politiek. Twee op de drie Fransen herkennen zich niet meer in de partijen. Men heeft het gevoel dat er niet wordt geluisterd, er is sprake van een vertrouwenscrisis."

Waarom zouden partijen zich zorgen maken, ze zal geen president worden.

"Dat zie ik ook niet gebeuren. Ze heeft niet de mensen met wie ze zou kunnen regeren en ze wil uit de eurozone stappen, bedrijven nationaliseren, dat ziet er allemaal niet serieus uit. Maar ze kan wel de agenda van de campagne bepalen en vooral de UMP in grote moeilijkheden brengen, zij zullen voortdurend op haar moeten reageren."

Is Marine een kloon van haar vader, zoals je veel hoort?

"Dat is een vergissing. Zij noemde onlangs de shoah het toppunt van barbarij, haar vader sprak van een detail in de geschiedenis. Jean-Marie Le Pen was economisch gesproken eerder liberaal, Marine is protectionistisch. Ze belooft niet alleen bescherming tegen immigratie, maar ook tegen concurrentie, tegen alle gevolgen van de globalisering. Zeggen dat met haar alleen de façade van het Front National is veranderd, zal niet helpen."

Sarkozy wordt verweten dat hij Le Pen groot maakt door immigratie, nationale identiteit en islam aan te roeren.

"Dat is onzin, het is veel complexer. De crises stapelen zich op: sociale crisis, vertrouwenscrisis, identiteitscrisis. Die laatste vinden de Fransen misschien nog wel belangrijker dan de sociale crisis, want die kunnen we wel ongeveer bestrijden. Het probleem is dat Sarkozy's partij, de UMP, de identiteitscrisis aanpakt met een pincet en dat de socialisten slechts oog hebben voor de sociale crisis. Ondertussen vindt op internet een soort machtsgreep van de publieke opinie plaats."

Een debat over de plaats van de islam in Frankrijk is dus een goed idee?

"Ja, de elite hoeft niet bang te zijn voor het volk. Maar zo'n debat moet niet draaien om randverschijnselen, zoals een groep moslims die ergens in Parijs elke vrijdag op straat bidt, maar over de hoofdvraag: kan Frankrijk zich jaar na jaar de komst van 200.000 niet-Europese immigranten veroorloven? Ik denk dat het waanzin is. Zulke grote groepen kunnen we niet integreren."

Trouw, 2011.03.09, Kleis Jager

UP

'Genk is geen eiland'

BRUSSEL - Genk is niet de ideale stad waarvoor ze wordt gezien. 'Ook wij botsen op de grenzen van de integratie', zegt burgemeester WIM DRIES (CD&V).

'Als ik naar een Italiaanse avond ga, waar iedereen Italiaans spreekt en eet, dan zeggen de Vlamingen: "Dat is toch chique, dat die na al die jaren die tradities nog bewaard hebben,. Als ik naar een Turkse avond ga, dan krijg ik te horen: "Dat is nu toch niet toelaatbaar, dat werkt de integratie toch tegen,.'

Wim Dries is burgemeester van Genk, de stad die in Vlaanderen als model geldt voor de multiculturele samenleving. Maar hij wordt er vaak genoeg mee geconfronteerd dat Genk geen eiland is in Vlaanderen.

'De samenlevingsproblemen die de rest van Vlaanderen kent, doen zich hier ook voor', zegt Dries. 'De helft van onze inwoners zijn van een andere origine: niet alleen Turken en Marokkanen, maar ook Grieken, Polen en Italianen. Genk heeft een groot mijnverleden: in de mijn is iedereen zwart. Dit

gelijkheidsidee proberen we met het stadsbestuur door te trekken in het diversiteitsbeleid, maar ook wij botsen op de grenzen van de integratie. Je kunt mensen niet dwingen om samen te leven.'

Hij heeft ondertussen zijn beeld over hoe het samenleven er moet uitzien, wel bijgestuurd. 'We zijn afgestapt van het samenlevingsmodel als ideale smeltkroes. Het zijn verschillende gemeenschappen die voor een stuk eiland zijn en waartussen we bruggen moeten bouwen. Elke gemeenschap heeft zijn eigen identiteit en eigenheid, maar we moeten wel met elkaar blijven praten.'

Genk trok dit jaar 3 miljoen euro uit om te investeren in de multiculturele samenleving. Een deel van het geld gaat naar onderwijs, om de taalachterstand van allochtone kinderen weg te werken. Een ander deel naar 'De Genks', een project om de contacten tussen gemeenschappen te bevorderen. In dat kader ondervroegen 40 vrijwilligers 3.200 Genkenaren over het leven in hun stad. De burgemeester schrok toch wel van het resultaat. 'Daaruit bleek dat nogal wat mensen in een wij-zij denken zitten. En zij, zijn niet de Grieken, Polen en Italianen, maar de Turken en Marokkanen. Multiculturaliteit wordt herleid tot het verhaal van wij, de katholieken, zij de moslims.'

Hij schrok dan ook niet toen hij gisteren hoorde dat een vrouw omwille van haar hoofddoek in zijn stad ontslagen werd. 'Een stad waar niemand aanstoet neemt aan vrouwen met een hoofddoek is een utopie.'

Moslims die voor de gemeente werken, kunnen hun hoofddoek ophouden als ze achter de schermen werken. Voor loketfuncties is het niet toegelaten. 'Wij hebben altijd geprobeerd om de discussie hierover niet aan te wakkeren. Maar dat zal door de berichtgeving over dit ontslag wel weer gebeuren.'

De Standaard, 2011.03.09, Inge Ghijs

UP

'Hema mocht niet zwichten onder druk klant'

BRUSSEL - Maken Hema en Randstad zich schuldig aan discriminatie als ze een bediende afdanken omdat de klanten haar hoofddoek niet lusten? Er is reden om te denken van wel.

'Het lijkt er sterk op dat Hema heeft toegegeven aan discriminerende vragen van haar klanten. In dat geval gaat het om discriminatie. En daarbij gaat niet alleen de winkel, maar ook het uitzendkantoor Randstad niet vrijuit', zegt Jozef De Witte, directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding (CGKR).

Hij reageert daarmee op het nieuws dat het contract van een werkneemster van de Hema-vestiging in Genk niet werd verlengd, omdat klanten veel negatieve reacties hadden op haar hoofddoek. Het gaat om een jonge autochtone Limburgse vrouw die zich tot de islam had bekeerd. (DS 8 maart)

Toen ze als uitzendkracht in de vestiging begon te werken, droeg ze nog geen hoofddoek. Toen ze dat later wel wilde, kreeg ze daarvoor de toestemming van de winkelleiding. Maar toen ze weigerde haar hoofddoek weer af te zetten omdat de klanten negatief reageerden, werd ze ontslagen.

Kledingvoorschriften

Roger Blanpain, emeritus professor Arbeidsrecht, ziet daar geen graten in. 'De werkgever kan aan zijn werknemers perfect vragen om zich neutraal op te stellen en dus geen tekenen van geloofsovertuiging te dragen. Met andere woorden: hij kan kledingvoorschriften opleggen en een hoofddoek verbieden, ook wanneer klanten daar aanstoet aan nemen', zegt hij.

'Als de klanten omwille van de hoofddoek wegblijven, dan is het toegestaan te vragen die hoofddoek af te zetten. Hier geldt eigenlijk vrijheid van het ondernemerschap. Werknemers hebben recht op hun privacy, maar er zijn ook grenzen, zeker wanneer ze klanten bedienen.'

Jozef De Witte van het CGKR ziet dat helemaal anders.

In de eerste plaats is het belangrijk te zeggen dat de werkneemster de kledingvoorschriften niet lijkt te hebben overtreden, omdat Hema geen voorschriften heeft. Nergens staat intern beschreven dat een

hoofddoek niet tot het uniform behoort. Dat kan dan ook geen reden voor ontslag zijn, zeker als de hoofddoek in andere filialen wel mag worden gedragen, zegt De Witte.

'Dat het hier ook niet om racisme gaat, betekent ook niet dat iedereen mag doen wat hij wil.'

'Een hoofddoek is een symbool van iemand zijn geloofsovertuiging en op basis van godsdienst mag niet worden gediscrimineerd, zegt de wet.'

'De essentie is echter dat de discriminatie hier is gebeurd op vraag van de klanten. Het gaat dus niet om de hoofddoek op zich, maar om het feit dat de reactie van de winkelketen louter ingegeven is door de klachten van de klanten. Dan vraag ik mij af: wat als de klanten morgen klagen over een winkelbediende die te dik of te dun is, of piercings heeft... Wordt die ook ontslagen?'

'Het argument dat de klant zich stoort aan uiterlijke kenmerken van het personeel is volgens mij nog nooit door een rechter aanvaard geweest om iemand van de arbeidsmarkt uit te sluiten', zegt De Witte. 'Je kan het vergelijken met de discotheken die allochtonen weigeren omdat ze vrezen dat de andere klanten daar slecht op zullen reageren.'

'Het Europees Hof van Justitie heeft in de zaak van het kantelpoortenbedrijf Feryn ook duidelijk gesteld dat een vraag van klanten om te discrimineren nooit een argument is om het ook effectief te doen.'

Verontwaardigde reacties

De federale minister van Gelijke Kansen, Joëlle Milquet (CDH), heeft het Centrum gevraagd een 'grondig juridisch onderzoek' te voeren. Ook het Vrouwen Overleg Komitee en de KAV reageerden gisteren verontwaardigd.

Of Hema en Randstad zich schuldig hebben gemaakt aan discriminatie kan alleen een rechter uitmaken. Maar volgens Jozef De Witte zijn er genoeg redenen om te denken van wel.

Hij zegt in ieder geval bijzonder ontgoocheld te zijn in de houding van het uitzendkantoor.

'Net zoals immokantoren op vraag van eigenaars geen homokoppels of allochtonen mogen discrimineren, mag Randstad dit niet zomaar aanvaarden. Zes weken geleden hebben we nog overlegd over de problematiek van discriminatie, die de uitzendsector al lang achtervolgt. Maar als het over een concreet geval gaat, dan past het kantoor er blijkbaar voor aan ons juridisch advies te vragen. Onbegrijpelijk. Dit is de confrontatie opzoeken. Er zijn al veel beloftes gemaakt, het wordt tijd voor resultaten.'

De Standaard, 2011.03.09, Yves Delepeleire

UP

Hema-klanten dragen uit protest hoofddoek

Het gedwongen ontslag van een werkneemster van Hema Genk, omdat ze weigerde na klachten van klanten haar hoofddoek af te doen, heeft een onverwacht staartje gekregen. In Gent protesteerden een twintigtal vrouwen en enkele mannen op ludieke wijze tegen het ontslag van het meisje. Dat deden ze door in het filiaal in shoppingcentrum Zuid even na vijf uur 's middags plots allemaal een hoofddoek aan te doen.

Pas enkele uren voorheen was via Facebook tot de actie opgeroepen. "We vinden het bijzonder erg dat mensen aanstoot nemen aan een hoofddoek", aldus initiatiefneemsters Kathleen Melis en Caroline Van Peteghem in een Corelio-krant. "Het is dan ook nog eens internationale vrouwendag. Met deze actie willen we Hema tonen dat er ook mensen zijn die een sluier niét erg vinden."

Na tien minuten verlieten de gesluierde dames en heren de winkel en lieten het personeel in lichte staat van verwarring achter.

Minister van Gelijke Kansen Joëlle Milquet (cdH) heeft intussen een grondig juridisch onderzoek gevraagd naar de zaak.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09

UP**"Het islamisme is over zijn hoogtepunt heen"****Professor Sami Zemni over de Arabische omwenteling: "Natuurlijk zijn islam en democratie niet onverzoenbaar."**

Politicoloog Sami Zemni, die aan de Gentse universiteit de onderzoeksgroep 'Noord-Afrika en Midden-Oosten' coördineert, en zoon van een Tunesische vader, wil niet beweren dat hij het allemaal heeft zien aankomen. Maar het verbaasde hem ook niet echt. "In 2008 waren er in verschillende landen al betogingen, wekenlangestakingen, en zelfs regelrechte veldslagen met de ordediensten. Onderzoekers die terugkwamen uit Egypte, Jordanië en Marokko signaleerden een toenemende polarisatie, die ook de middenklasse in beweging bracht."

Terwijl het toch leek alsof in de Arabische wereld alles vastgeroest was en er nooit iets veranderde.

Zemni: De opstanden in de Arabische wereld zijn voor mij onlosmakelijk verbonden met het neoliberale economische beleid dat ook daar de voorbije decennia is gevoerd, met veel privatiseringen en financiële deregulering. Dat veroorzaakte grote spanningen, niet alleen tussen stad en platteland - die tegenstelling was er altijd al - maar nu ook binnen de steden zelf.

In februari 2010 kregen Tunesië en Egypte voor hun economische politiek nog felicitaties van het Internationaal Monetair Fonds: doe zo voort!

Zemni: Dat was vooral gebaseerd op de simpele aanname dat economische groei de hele bevolking ten goede zou komen. Een groei van 5 tot 8 procent per jaar - dat zijn percentages waar wij in het Westen alleen maar kunnen van dromen - is natuurlijk indrukwekkend, maar in de praktijk betekende het alleen dat de rijken rijker en de armen armer werden. Een systeem dat haaks staat op het ontwikkelingsmodel dat eraan voorafging. De meeste Arabische staten vonden het altijd hun taak om mensen massaal aan werk te helpen en basisbehoeften te subsidiëren. Onderwijs in Tunesië was bijvoorbeeld zo goed als gratis. Maar dan ben je hoogopgeleid en vind je geen werk, dan ben je diplomé chômeur. En dat leidt tot wanhoop en frustratie.

Intussen komt ayatollah Khomeini weer spoken. Nogal wat mensen vrezen een herhaling van het scenario dat zich na de Iraanse revolutie in 1979 voltrokken heeft, met als uitkomst een theocratie.

Zemni: Ik begrijp dat niet goed. Alsof er tussen het sjiietische Iran - een Perzisch land, met een zeer specifieke vorm van de islam - en de overwegend soennitische Arabische wereld geen verschil bestaat. Alsof er tussen 1979 en 2011 niets veranderd is en de tijd heeft stilgestaan. De generatie die nu in de hele Arabische wereld protesteert, is grotendeels nog wel gelovig, maar ze heeft veel geleerd uit het falen van de klassieke politieke islam. Het oude islamisme is over zijn hoogtepunt heen. Veel jongeren zien de islam nog wel als een moreel kader voor hun persoonlijk leven, maar ze beschouwen het steeds minder als een basis voor hun politieke identiteit. Hun eisen zijn seculier: vrijheid en democratie.

U bent dus niet bang dat deze revolutie gekaapt wordt door islamitische fundamentalisten?

Zemni: Wat er nu in de Arabische wereld gebeurt, moet voor gewelddadige groeperingen als Al-Qaeda een nachtmerrie zijn. Ze staan schaakmat. Er is de voorbije weken gebleken dat ze geen sociale basis en geen politiek project hebben. Dat betekent niet dat er geen veiligheidsprobleem meer is en dat ze geen aanslagen meer kunnen plegen: ze zwerven nog altijd rond in het gebied tussen Pakistan en Afghanistan, in de Sahara ten zuiden van Algerije en zelfs in Londen. Maar iedereen heeft nu kunnen zien dat achttien dagen van vreedzaam, maar standvastig protest meer resultaat hebben gehad dan decennia van terreur.

Knack, 2011.03.09, Piet Piryns en Hubert van Humbeeck

UP

Hoe doen andere bedrijven het?

C&A: 'Onze werknemers dragen een uniform dat wisselt per seizoen. Het doel is: herkenbaarheid. Daarbij mag er geen enkel uiterlijk kenmerk van religieuze of ideologische aard worden gedragen.'

H&M: 'Wij hebben geen kledingvoorschriften voor ons personeel. Wij zijn een multicultureel bedrijf en hebben geen probleem als iemand een hoofddoek draagt. Wij hebben daarop al negatieve reacties gekregen, maar dan leggen wij de klanten uit dat wij voor iedereen open staan en dat de kledij van het personeel niet veel uitmaakt zolang het een goede service verleent.'

Colruyt: 'Onze winkelbedienden dragen bedrijfskledij en mogen daarbovenop geen symbolen van religieuze, politieke of maatschappelijke aard dragen. Dus geen groot kruis, een vlagje van het ABVV of een sticker van Anderlecht. Voor wie in de distributiecentra werkt, is dat minder een probleem, al willen we dat ook zij zo neutraal mogelijk zijn.'

De Standaard, 2011.03.09, (yd)

UP

Hoofddoek kan wel bij H&M

VILVOORDE - 'Onbegrijpelijk en bijzonder triestig.' Samiha Ataul (22), winkelbediende-met-hoofddoek in kledingzaak H&M in Vilvoorde, vindt het ronduit degoutant dat een werkneemster van Hema in Genk werd ontslagen omdat ze een hoofddoek droeg. Bij H&M maken ze geen probleem van een hoofddoek. Als je maar kleren van H&M draagt.

'Poseren voor de foto? Geen probleem, maar dan wel snel, want ik sta hier alleen', zegt ze. Deze week is Samiha Ataul verantwoordelijk voor de kinder- en herenafdeling van de H&M in Vilvoorde. 'Maar meestal sta ik beneden, aan de kassa, of help ik de klanten.'

Hoewel ze een diploma haartooi op zak heeft, belandde de jonge vrouw van Marokkaanse afkomst goed anderhalve maand geleden bij H&M. 'Ik bleek allergisch voor de kappersproducten', zegt ze. 'Ik ben hier via mijn zus beland. Zij heeft hier in het verleden geregeld gewerkt als jobstudent en heeft een goed woordje voor me gedaan. En ja, ook zij kwam werken met een hoofddoek. Daarvan heeft niemand ooit iets negatiefs gezegd, geen collega en ook geen klant.'

Geen begrip

Voor het ontslag van de Hema-werkneemster in Genk omdat ze kwam werken met een hoofddoek, heeft Ataul geen greintje begrip. 'Als ze haar werk niet goed had gedaan, of onvriendelijk was geweest tegen de klanten, tot daar aan toe. Maar een hoofddoek bepaalt toch niet hoe je je werk doet? Ik blijf het raar vinden dat je daarop beoordeeld wordt', zegt ze.

Voor ze bij H&M aan de slag kon, solliciteerde Ataul bij verschillende andere bedrijven. 'Ik heb op twee plaatsen het gevoel gehad dat ik de baan niet kreeg wegens mijn hoofddoek. Dat werd me niet met zo veel woorden gezegd, maar ik zag dat aan de blikken. Maar nooit zou ik mijn hoofddoek uitlaten voor mijn job, daarvoor is hij te veel onderdeel van wie ik ben', zegt ze. 'Ik vind het erg triestig voor dat meisje, maar ook omdat het hele debat rond hoofddoeken nu weer opnieuw wordt aangezwengeld. Ondertussen moeten wij als vrouwen met een hoofddoek maar blijven vechten en vechten en telkens stoten we op een nieuwe barrière. Triestig en onbegrijpelijk is het.'

Geen uniform

Woordvoerder Marianne Nerinckx zegt dat ook H&M al geconfronteerd werd met klachten van klanten over winkelbediendes met een hoofddoek. 'We vertellen die klanten steeds hetzelfde: dat wij een open en multiculturele winkel zijn. Wie iemand is en hoe hij eruitziet, maakt niet uit. Een neusring of een piercing zijn prima, zolang de medewerker zijn werk goed doet. Bovendien zijn er bij ons ook geen uniformen', zegt ze. Of toch? 'Het enige voorschrift waaraan we ons moeten houden, is dat we kleren dragen van H&M', lacht Ataul.

Het Nieuwsblad, 2011.03.09, Stef Telen

UP

Illegalen straffen is 'buitenproportioneel'

UTRECHT - De strafbaarstelling van illegaliteit is een buitenproportionele maatregel van het kabinet die uitbuiting in de hand werkt en een aantasting van mensenrechten is. Het vergroot spanningen tussen bevolkingsgroepen in Nederland en draagt niet bij aan de veiligheid in Nederland.

Dat heeft een aantal maatschappelijke organisaties, zoals de Raad van Kerken, gemeentebesturen, vakcentrales en kinderrechten-, en migrantenorganisaties woensdag in een gezamenlijke verklaring aan het kabinet geschreven. Het zonder papieren in Nederland verblijven is op zich geen misdaad, schrijven ze. De organisaties zijn bang dat illegalen door de maatregel officiële instanties zullen mijden en dat ze meer zullen worden uitgebuit.

Naast de gezamenlijke actie verzamelde Kerk in Actie 10.000 handtekeningen van organisaties en mensen die tegen het kabinetsplan zijn. (ANP)

Het Parool, 2011.03.09

UP

Is ontslag discriminatie? Regels zijn ingewikkeld

GENK - Een rechter zal moeten uitmaken of Hema zich schuldig heeft gemaakt aan discriminatie door het contract van een medewerkster in Genk niet te verlengen omdat ze een hoofddoek droeg. Volgens Jozef De Witte, directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR), zijn wellicht zowel Hema als uitzendkantoor Randstad in de fout gegaan. 'Vorige rechtszaken hebben al aangetoond dat je niet mag discrimineren omdat klanten dat vragen', zegt hij. 'En evenmin mag Randstad aanvaarden dat een klant, Hema in dit geval, discrimineert op vraag van klanten.'

Roger Blanpain, professor emeritus Arbeidsrecht, zegt dat een werkgever zijn personeel kan opleggen om zich neutraal op te stellen. 'Als de klanten omwille van een hoofddoek wegblijven, dan mag gevraagd worden die hoofddoek af te doen. Dat is de vrijheid van het ondernemerschap.'

Volgens de wetgeving is discriminatie op basis van geloof, waarvoor een hoofddoek symbool staat, verboden. Er zijn uitzonderingen zoals wanneer verplicht een uniform dient gedragen, of wanneer er wegens veiligheids- of hygiënische voorschriften specifieke kledingvoorschriften zijn, zoals bij slagers of arbeiders die aan de lopende band werken. Ook mag een hoofddoekenverbod worden opgelegd wanneer de neutraliteit van het bedrijf of de organisatie in het gedrang komt, zoals bij de overheid.

Minister van Gelijke Kansen Joëlle Milquet (CDH) heeft het CGKR alvast gevraagd een grondig juridisch onderzoek te voeren. Maar of het ooit tot een rechtszaak komt, hangt af van de ontslagen Hema-medewerkster zelf. Volgens De Witte moet zij eerst het CGKR contacteren en dat is vooralsnog niet gebeurd.

Het Nieuwsblad, 2011.03.09, (yd, stl)

UP

"Laat inbrekers in hun thuisland berechten"

Heel wat burgemeesters dringen aan op een rondetafel over straffeloosheid. Nu pakt de politie dieven en inbrekers op die even later doodleuk vrij rondlopen. De juridische situatie lijkt onhoudbaar.

Echt gebeurd: de politie betrapt drie mannen die op een werf koper aan het stelen zijn. Ze kunnen geen adres geven maar hebben wel 1.500 euro cash op zak. Een onderzoek? Nee hoor. Weer vrij? Dat wel.

De voorbeelden waarbij de inkt van het politieverlag bij wijze van spreken nog niet droog is of de criminelen lopen alweer rond, zijn legio. “Het gebeurt echt elke dag”, zegt een politiemans letterlijk.

Straffeloosheid

En dat is knap frustrerend voor de bewakers van de wet. Het Radio 1-programma Peeters & Pichal liet dinsdagochtend verschillende burgemeesters aan het woord over de heersende straffeloosheid. Allen zijn vragende partij voor een rondetafel.

“Veel te vaak gebeurt het dat de politie wel adequaat optreedt, maar dat de criminelen meteen weer op vrije voeten zijn”, stellen ze.

Opvallende afwezige in het programma was burgemeester Patrick Janssens. “Hij wil ook wel aan zo’n rondetafel meedoen”, zegt zijn woordvoerder Bart Govaert. “Hij ontkent niet dat er een probleem is. Maar de samenwerking met het parket is wel altijd goed verlopen.”

Totaal niet ontradend

Dat het bij het parket wel snor zit, daar is niet iedereen van overtuigd. “Meer en beter gebruik maken van snelrecht zou al veel motiverender werken voor de politiekorpsen”, zegt Hugo Van Laeken, voorzitter van vakbond VSOA in Antwerpen.

Criminoloog Brice De Ruyver is veel strenger. “Het lakse systeem is voor criminelen een bekrachtiging om door te gaan”, zegt hij.

“Nu gaat het in de praktijk meestal zo. De politie pakt een inbreker op. De man heeft geen wettige verblijfsvergunning. De procureur beslist om hem niet voor te leiden, maar om vreemdelingenzaken in te lichten. In een klein percentage van de gevallen stuurt vreemdelingenzaken een bevel om het land te verlaten. Wie doet dat? En als hij wél voorgeleid wordt, dan beslist de onderzoeksrechter alleen als het om een zwaar geval gaat om hem aan te houden. Indien niet, komen ze toch nooit op de rechtbank opdagen. En worden ze bij verstek veroordeeld. Klaar.”

“Nee, laat die mensen in hun thuisland bestraft worden. Dat werkt pas ontradend. Betaal die landen er desnoods voor. Want nu kosten ze ook geld en het helpt niks.”

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09, Dennis Van Damme & Sylvia Mariën

[UP](#)

Leden Blood & Honour schuldig aan racisme

De correctionele rechtbank in Veurne heeft drie leden van de groepering Blood & Honour veroordeeld tot drie maanden cel op basis van de antiracismewet. Twee van de drie kregen uitstel bij hun straf.

De drie werden veroordeeld omdat ze in 2008 twee concerten hielpen organiseren in Bellegem (19 april) en Diksmuide (18 oktober), waar openlijk racistische taal werd gebruikt. De beelden van het concert in Bellegem werden getoond in een undercoverreportage van het televisieprogramma Koppen.

Uit het politieonderzoek bleek dat de drie veroordeelden effectief meewerkten aan de organisatie van de concerten.

Het is voor het eerst dat leden van Blood & Honour worden vervolgd op basis van de antiracismewet. Voordien werd uitgegaan van vrijheid van vergadering. Louter de deelname aan neonazistische samenkomsten was volgens de rechter al strafbaar.

Jozef De Witte van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding spreekt van een belangrijk precedent. “Eindelijk heeft de rechtbank gehandeld naar de letter van de antiracismewet,” zegt hij.

Knack, 2011.03.09

[UP](#)

LETTERLIJK 'Aanpassen aan cultuur van land'

'Wij realiseren ons dat het een gevoelig onderwerp betreft en wij betreuren dat wij onderdeel worden van een politieke discussie. In België is het klaarblijkelijk niet gebruikelijk een hoofddoek te dragen in winkelketens, supermarkten en publieke functies. Hema conformeert zich aan de gewoonten van een land. We kunnen België, of één van de andere landen waarin Hema is gevestigd dan ook niet vergelijken met Nederland waar over het algemeen anders gekeken wordt naar het dragen van een hoofddoek. In Nederland maakt de hoofddoek onderdeel uit van de bedrijfskleding (optioneel) en in België en Frankrijk niet. De Belgische uitzendkracht heeft gevraagd of zij een hoofddoek tijdens haar werkzaamheden kon dragen. In eerste instantie is hiermee ingestemd.'

'Over haar hoofddoekgebruik kwamen veel negatieve reacties van klanten. Omdat het in België niet gebruikelijk is in openbare ruimten een hoofddoek te dragen en wij ons als Hema aanpassen aan de cultuur en gewoonten van een land, is de uitzendkracht gevraagd haar hoofddoek niet meer te dragen. Klanten hechten blijkbaar veel belang aan een op dat vlak neutraal en discreet imago. De uitzendkracht koos er evenwel voor dit niet te doen en daarom is haar contract niet verlengd. Wij benadrukken dat deze beslissing niet is gericht tegen het dragen van hoofddoeken in het bijzonder maar dat dit geldt voor alle uitingvormen die afbreuk zouden doen aan een neutraal en discreet imago van Hema.'

De Standaard, 2011.03.09

UP

Marine Le Pen rukt sterk op

Analyse Frans politiek landschap door elkaar geschud

PARIJS - Volgens twee opiniepeilingen stemmen de meeste Fransen op de extreem-rechtse Marine Le Pen als er nu presidentsverkiezingen zouden worden gehouden. Een momentopname of een serieus signaal?

Natuurlijk waren de critici er als de kippen bij. Het gaat 'slechts' om peilingen, met nog 14 maanden te gaan voor de echte verkiezingen. Onder de deelnemers aan de peiling werd als lokkertje zelfs een geldprijs verloot, klonk het verwijt. Allemaal waar. Maar toch is de uitslag van groot belang voor het politieke landschap in Frankrijk.

Allereerst voor Marine Le Pen zelf. Want de laatste twee peilingen die haar als winnaar aanwijzen (met 21 en 23 procent van de stemmen), doen niets anders dan eerdere onderzoeken bevestigen. Volgens bijna alle onderzoeksbureaus kan Le Pen junior nu rekenen op 20 procent van de stemmen of zelfs meer. Ter vergelijking: een jaar geleden was haar aanhang nog maar 12 tot 14 procent. Le Pen is ontegenzeggelijk bezig aan een opmars.

'Islamisering'

Maar de opiniepeilingen zijn ook van belang voor haar tegenstanders. Allereerst voor de huidige president, de rechtse Nicolas Sarkozy. Hij staat er al lange tijd slecht voor in de peilingen, maar door de opkomst van Marine Le Pen haalt hij - volgens het laatste kiezersonderzoek - zelfs niet eens de tweede ronde van de presidentsverkiezingen: hij zou eindigen achter Le Pen en de socialist Dominique Strauss-Kahn.

De afgelopen jaren vroeg Sarkozy veel aandacht voor immigratie, islam en veiligheid. Daarmee wist hij in 2007 veel extreem-rechtse kiezers te lokken. Maar nu zijn resultaten op die beleidsterreinen voor velen teleurstellend zijn, wordt het Front National weer een aantrekkelijk alternatief. Marine Le Pen heeft de 'islamisering' van Frankrijk niet voor niets tot één van haar belangrijkste agendapunten gemaakt.

De jongste peilingen zijn ook van belang voor de socialistische oppositie. Die kreeg al het verwijt moeizaam oppositie te voeren tegen president Sarkozy. Met het Front National lijken de socialisten er

nu een tegenstander van formaat bij te hebben. En Marine Le Pen vist voor een deel ook nog in dezelfde kiezersvijver als de socialisten: die van de lager opgeleiden en arbeiders.

Tot slot: terwijl 'rechts' en 'extreem-rechts' met Sarkozy en Le Pen al een leider hebben, is de Socialistische Partij nog altijd een veelkoppig monster. Iedereen praat er namens de anderen en de kopstukken zijn het vaker onderling oneens dan eens.

Pas in oktober wil de partij haar lijsttrekker aanwijzen. Tot die tijd blijft de partij dus verdeeld. En terwijl velen hun hoop hadden gevestigd op Dominique Strauss-Kahn, de huidige topman van het IMF, als een verzoenende pater familias, wordt ook hij - volgens de laatste kiezerspeiling - verslagen door Marine Le Pen.

Daarmee hebben twee recente opiniepeilingen het politieke landschap in Frankrijk flink opgeschud. Marine Le Pens vader Jean-Marie haalde in 2002 de tweede ronde, maar was toen onaanvaardbaar voor de meerderheid van de Fransen. Marine Le Pen heeft niet de ranzige reputatie van haar vader. Links is vertwijfeld. Rechts is geschokt.

En een kat in het nauw maakt rare sprongen. Kamerlid Chantal Brunel van Sarkozy's UMP werd gisteren om een reactie gevraagd op de opkomst van Le Pen. 'Marine Le Pen biedt helemaal geen oplossingen. Wij moeten laten zien dat we oplossingen hebben', aldus Brunel. 'We moeten de Fransen geruststellen over de migratiestromen uit landen rond de Middellandse Zee. Laten we die mensen op de boot zetten en terugsturen!'

De Standaard, 2011.03.09, Frank Renout

UP

N-VA weert hoofddoek uit het parlement

Als het van de N-VA afhangt, dan moet de scheiding tussen kerk en staat in het parlement strikter worden toegepast. Zowel parlementsleden als hun fractiemedewerkers zouden volgens de partij geen enkel opvallend religieus symbool mogen dragen.

"Mensen doen in hun privésfeer wat ze willen, maar in het parlement moeten we de neutraliteit verzekeren", zegt Kamerlid Zuhal Demir, de spreekbuis van de partij over het onderwerp. "Ik ga er immers van uit dat er in ons land een strikte scheiding tussen kerk en staat bestaat. Een hoofddoek in het parlement kan dus niet, maar dat geldt eveneens voor andere hoofddekels of elke andere religieuze uiting. Ook een keppeltje, een tulband of een kruisteken horen niet thuis in het halfroond."

De discussie over religieuze symbolen in het parlement laaide op na een incident in de Kamercommissie Sociale Zaken enkele weken geleden. Een parlementaire medewerker van sp.a-Kamerlid Meryame Kitir verscheen toen mét hoofddoek op de vergadering. Tot verbazing van enkele commissieleden van onder meer MR en N-VA, die het incident ter sprake brachten bij hun respectieve fractieleiders. Uit een advies van de juridische dienst van de Kamer dat werd ingewonnen, bleek ondertussen dat het dragen van een hoofddoek volgens de huidige reglementen perfect is toegestaan, maar na eerdere voorstellen van Vlaams Belang en MR pleit nu ook N-VA voor strengere regels. "Een wetsvoorstel hebben we nog niet klaar. Er zijn andere en meer dringende problemen die we eerst moeten aanpakken, maar het is toch logisch dat we stilstaan bij de vraag", aldus Demir.

De Morgen, 2011.03.09, Thomas Mels

UP

N-VA wil kruisjes en hoofddoekjes in parlement verbieden

De scheiding tussen kerk en staat moet volgens de N-VA in het parlement veel strikter gehandhaafd worden. Als het aan de Vlaamse partij ligt, worden alle religieuze symbolen in het parlement verboden.

"Mensen doen in hun privésfeer wat ze willen, maar in het parlement moeten we de neutraliteit verzekeren", zegt Kamerlid Zuhal Demir, de spreekbuis van de partij over het onderwerp in een Corelio-

krant. "Ik ga er immers van uit dat er in ons land een strikte scheiding tussen kerk en staat bestaat. Een hoofddoek in het parlement kan dus niet, maar dat geldt eveneens voor andere hoofddeksels of elke andere religieuze uiting.

Ook een keppeltje, een tulband of een kruisteken horen niet thuis in het halfroond." Na de Franstalige liberalen pleit nu dus ook de N-VA voor totale neutraliteit in het parlement, en dus ook voor een verbod op hoofddoeken in het politieke halfroond. De discussie over het gevoelige onderwerp laaide op nadat een sp.a-fractiemedewerkster met hoofddoek in het parlement was opgedaagd.

Demir: "De vrouw in kwestie zat niet op de publieksbanken, maar tussen de parlementsleden. Dat had ik nog nooit gezien. Ik ben van Turkse afkomst en in Turkije kan zoiets absoluut niet." Volgens het juridische advies dat de Conferentie van Voorzitters van de Kamer inwon, is er echter geen wet die hoofddoekdracht in het parlement verbiedt. De NV-A wil daar dus verandering in brengen en vindt medestanders bij Vlaams Belang en de MR.

Verbod

"Andere partijen zoals MR en Vlaams Belang willen wel nu al een stap verder gaan. MR-Kamerlid Denis Ducarme diende begin vorige maand al een voorstel in om het "dragen van duidelijk zichtbaar religieuze symbolen tijdens de parlementaire werkzaamheden te verbieden", zegt Demir. Ook MR-fractieleider Daniel Bacquelaire vindt dat "de discussie gevoerd moet worden en dat een verbod tot de mogelijkheden behoort".

Herman De Croo van de Vlaamse zusterpartij van MR, Open Vld, loopt echter niet warm voor een strengere aanpak. "Ik heb destijds als Kamervoorzitter het reglement laten wijzigen opdat mensen met een hoofddoek op de publiekstribune werden toegelaten. Daarbij hebben we ons aangesloten bij de richtlijnen voor foto's op identiteitskaarten: zolang je herkenbaar bent, is hoofdbedekking toegelaten. Dat vind ik ook voor medewerkers en parlementsleden een goed criterium."

Ook Groen!-fractieleidster Meyrem Almaci is fel tegen een parlementair hoofddoekverbod. "Dit komt neer op het ontkennen van de realiteit. Vrijheid van levensbeschouwing is een fundamenteel recht, ook voor parlementairen. Bovendien is het is nog altijd de kiezer die beslist wie hij of zij naar het parlement stuurt."

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09

UP

"Randstad niet in de fout bij ontslag Hema-werkneemster"

Volgens de HR-dienstenverlener van Randstad zijn de consultants van het uitzendbureau niet in de fout gegaan in de zaak waarbij een Genkse werd ontslagen omdat ze een hoofddoek droeg in de winkel. "Juridisch konden ze de klant niet verplichten het contract te verlengen. De vraag van de klant valt binnen zijn prerogatief om kledingvereisten op te leggen aan de werknemer", klinkt het.

Het interimbureau zegt dat het de afgelopen maanden veel inspanningen heeft geleverd op vlak van non-discriminatie, gelijke kansen en de begeleiding van consultants.

"Het Centrum voor gelijkheid van kansen is - samengevat - van mening dat het dragen van een hoofddoek in de meeste gevallen geen wezenlijk onderdeel van een functie uitmaakt en dat het dragen ervan geen reden kan zijn voor het niet in dienst nemen of het ontslaan van een werknemer", reageert Jan Denys, directeur communicatie van Randstad.

"Dit standpunt bleek niet gedeeld te worden door meerdere arbeidsrechtdeskundigen. Hun basisstelling is dat de werkgever wel degelijk het recht heeft om kledingvoorschriften op te leggen aan hun werknemers, uiteraard mits voorwaarden. De jurisprudentie hierover is de voorbije jaren zeer duidelijk", aldus Denys.

"Geen monopolie"

Randstad voegt daar nog aan toe dat het het Centrum vorige week liet weten "dat het hun eerder ingenomen stelling inzake hoofddoeken niet kon opvolgen", maar kreeg naar eigen zeggen geen reactie op het bericht.

"Randstad beschouwt het Centrum als een geprivilegieerde partner en stakeholder, maar is van mening dat het niet het monopolie op correcte juridische interpretatie bezit", aldus het uitzendbedrijf.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09

UP

Relativering helpt niet

COMMENTAAR

Een jonge vrouw heeft haar baan verloren bij het warenhuis Hema in Genk. Omdat ze, na haar indiensttreding, besloot een hoofddoek te dragen, werd haar interimcontract niet verlengd. De klanten waren er tegen, zo argumenteert het bedrijf. Ook de uitzendgroep Randstad, waarbij ze contractueel in dienst was, steekt de handen in de lucht: kledingvoorschriften zijn een recht van de werkgever. En het gaat niet om racisme, want het is een gewoon Limburgs meisje.

Hema is een Nederlandse onderneming. In eigen land is de hoofddoek geen punt, hier wel, stelt Hema vast. 's Lands wijs, 's lands eer. Wij passen ons aan en volgen de lokale gewoonten, zegt het beduusde bedrijf, dat intussen de toorn van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, van de minister van Arbeid en tal van actiegroepen en verenigingen over zich heen kreeg.

Nochtans is de vaststelling onweerlegbaar: dit is niet het probleem van Hema. Het is ons probleem. Wij hebben kennelijk moeite met het bediend worden door een vrouw met hoofddoek. Hema niet. Het lijkt sterk op de zaak van het kantelpoortenbedrijf dat geen allochtonen in dienst wou nemen omdat de klanten die niet over de vloer wilden. Dat bedrijf is Europees tegen een veroordeling aangelopen. Publiekelijk te schande gemaakt. Maar aan het basisprobleem is geen moer veranderd.

Het is met de hoofddoek als met jeuk. Hoe meer je eraan denkt, hoe lastiger het wordt. De enen zeggen: wat is er in godsnaam moeilijk aan het aanvaarden dat iemand een godsdienst, of een andere godsdienst, aanhangt en dat wil tonen? Maar die tolerantie, of dat relativisme, staat haaks op het militantisme dat anderen dan weer vermoeden in het dragen van die religieuze symbolen. En zoals het dan gaat: wat een persoonlijke uiting van identiteit was, wordt een politiek signaal, of zelfs een gebaar van agressie. Het argument dat de hoofddoek een teken van vrouwelijke onderdrukking is, speelde in het Hema-incident vermoedelijk een mineure rol.

De infernale spiraal waardoor een kledingkeuze die gelinkt is aan een persoonlijke identiteitsbeleving, uitgroeit tot een maatschappelijk twistpunt, dat is de kern van ons probleem. Het duwt kampen achter scheidslijnen die rustig debat onmogelijk maken: iedereen verongelijkt, onbegrepen, miskend, geminoriseerd.

Alleen wie niets om religie geeft, beschouwt het als een non-probleem. Maar wie een hoofddoek wil dragen, strijdt om haar godsdienst en de identiteit waar ze deel van is. En wie tegen hoofddoeken is, kampt met de zichtbare aanwezigheid van een godsdienst die als vreemd of zelfs vijandig wordt ervaren. Dat is een spanning die niet met relativering valt weg te werken. Want de draagsters relativeren niet en de tegenstanders evenmin.

De Standaard, 2011.03.09, BART STURTEWAGEN

UP

Waar vindt Vlaanderen honderdduizend zorgverleners?

België moet buitenlandse zorgverleners aantrekken om het schrijnend tekort aan verplegend personeel op te vangen. En dat verloopt met horten en stoten.

Om het nijpende personeelstekort in de Belgisch ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen op te vangen, worden steeds meer verpleegsters en doktersassistenten uit het buitenland ingeschakeld. Marktleider Moving People is echter niet onbesproken en dreigt zelfs voor de rechtbank te worden gesleept wegens mensenhandel.

Volgens het Planbureau zal Vlaanderen in 2014 met een tekort van honderdduizend zorgverleners kampen. Ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen slagen er nu al dikwijls niet meer in voldoende nieuwe verplegers en verpleegsters te rekruteren om hun vacatures te kunnen invullen. Een optie om uit de impasse te komen is zorgverleners uit het buitenland aantrekken, een markt met een - volgens kenners - enorm potentieel.

Marktleider terzake is het Brusselse Moving People, dat de voorbije jaren ongeveer 600 verpleegsters en een 150-tal doktersassistenten aantrok uit vooral Roemenië en Libanon. Vele klanten zijn tevreden, ondanks wat kleine ongemakken rond bijvoorbeeld de snel geleerde kennis van het Nederlands die toch onvoldoende blijkt te zijn om met patiënten te kunnen communiceren. Maar de buitenlandse mensen maken het zorginstellingen mogelijk uit te breiden of de vergrijzing van hun personeel op te vangen.

Er zijn echter ook klachten over de activiteiten van Moving People. Klachten van de buitenlandse werkrachten die vaak een verkeerd beeld over hun werksituatie krijgen voorgeschoteld, en die een waarborg van 2500 euro moeten betalen om te beletten dat ze voor het einde van hun tweejarig contract naar huis terugkeren. De meesten hebben dat geld niet, moeten het lenen, en zijn dus aan handen en voeten aan het bedrijf gebonden, want als ze de heimwee niet meer aankunnen, kunnen ze toch niet terug naar huis omdat ze anders met schulden opgezadeld raken in plaats van met het spaargeld waar ze op hoopten - ze verdienen hier tussen vijf en tien keer meer dan in hun thuisland.

Een rusthuis uit de kuststreek overweegt zelfs Moving People voor de rechter te slepen voor wat de directeur als een vorm van mensenhandel beschouwt. Er is ook kritiek op het feit dat het bedrijf veel in Roemenië rekruteert, waar de lokale ziekenzorg zelf met een tekort kampt, zodat daar verpleegsters uit Oekraïne moeten worden aangetrokken om de gaten op te vullen.

De klassieke rekruterings- en uitzendbureaus die op deze markt actief zijn, gebruiken het ethische argument om zich tegen - het ook veel duurdere - Moving People te profileren. Zij mikten vooral op rekrutering in de Filipijnen. Maar ook daar kwam een kink in de kabel, omdat de Vlaamse overheid besloot dat het Filipijnse diploma niet als equivalent aan het onze kan worden beschouwd, zodat ze deze mensen geen arbeidskaart kan geven. Vier Filipijnen die al in ons land waren, speelden vorige maand hun arbeidskaart kwijt, omdat het bedrijf dat hen aantrok, Express Medical, een door de overheid niet aanvaardbaar geachte rekruteringsprocedure hanteerde.

Momenteel prospecteren de bureaus de Portugese markt om de impasse te doorbreken. Ook daar zou naar verluidt voldoende verplegend personeel beschikbaar zijn voor zowel de lokale als onze markt.

Knack, 2011.03.09, (DDR)

UP

Wanneer al je burenen neo-nazi's zijn

Bijna alle inwoners van Jamel, een dorpje in het noorden van Duitsland, hebben extreem-rechtse sympathieën. Ze steken niet onder stoelen of banken dat ze neo-nazi's zijn.

In het pittoreske gehucht staat zo een verkeersbord dat de afstanden aangeeft naar 'nazi-trekpleisters'. Zo ligt Braunau am Inn, de geboorteplaats van Adolf Hitler, op 855 kilometer.

Birgit en Horst Lohmeier, een stel uit Hamburg, gingen in 2004 in Jamel wonen. Zij verzetten zich tegen het denken van hun dorpsgenoten. Jaarlijks organiseren ze tot grote onvrede een concert voor de vrede.

Het koppel staat onder permanente politiebewaking en wordt regelmatig geïntimideerd. Nu en dan worden er dode dieren achtergelaten in hun tuin. De oprit van hun woonst werd ooit eens volgestort met een lading mest.

De burgemeester van de gemeente waartoe Jamel behoort, durft zich amper te vertonen in het dorp.

Gazet van Antwerpen, 2011.03.09

UP

Willen we wel samenleven?

HEMA'S HOOFDBREKENS OVER DE HOOFDDOEK

Is Hema een racistisch bedrijf als het liever geen vrouwen met hoofddoeken achter zijn kassa's wil? MEYREM ALMACI nuanceert: Hema is niet de enige verantwoordelijke voor deze kwalijke beslissing.

Hoofddoeken en Hema, ze gaan niet samen. Althans niet in België. Of beter: Genk. Eén van de mijngemeenten, waar de bevolking al decennia veelkleurig is. Hoe komt dat toch? Hoe komt het dat een dame, een hardwerkende Vlaming, door zowel collega's als klanten louter door haar hoofddoek als zo storend wordt ervaren dat ze er niet langer mag werken?

Ik zou het mezelf gemakkelijk kunnen maken, Hema met de vinger kunnen wijzen. Want bestaat er niet een precedent als de zaak-Remmery, het bedrijf waarvan de directeur weigerde zijn medewerkster Naima-met-de-hoofddoek te ontslaan? En waarom kan in Nederland wel wat bij ons niet (meer) kan?

Natuurlijk ben ik teleurgesteld over de reactie van Hema. Maar het verschil tussen het klimaat ten tijde van de zaak-Remmery in 2004 en het klimaat in 2011 is erg groot. Wat destijds werd gepercipieerd als racistische uitlatingen, is nu aanvaardbaar geworden. Het is nu politiek correct om te zeggen dat wie de hoofddoek draagt, zelf verantwoordelijk is voor het al dan niet vinden van een job. Leg de hoofddoek af en er is geen probleem. De argumentatie hiervoor is simpel: de hoofddoek is een symbool van onderdrukking waaronder meisjes lijden, en anderzijds een symbool van religieuze bekeringsdrang waaronder rechten van niet-gelovigen lijden. Weg met de onderdrukking, weg met de hoofddoek.

Bekeringsijver

Was het maar zo simpel. Was het maar zo eenduidig dat als je de hoofddoek verbiedt, de dwang zou verdwijnen. Want jammer genoeg blijkt steevast dat net de meest kwetsbare vrouwen het meest gebaat zijn bij een goeie opleiding en een job. Dat is immers hun garantie op contact met de buitenwereld, op een mogelijke uitweg, op financiële zelfstandigheid. Door de hoofddoeken te verbieden, snijd je sommige van die vrouwen af van de arbeidsmarkt. Ze eindigen thuis, met alle gevolgen van dien. Wie denkt de 'onderdrukkers' te treffen door de 'onderdrukten' hun zelfstandigheid af te nemen, met alle respect, die dwaalt. Het is dan ook veelzeggend dat zelden op dit argument wordt ingegaan.

Wat dan met de bekeringsijver van de moslims? Want de dame van de Hema blijkt een bekeerde Vlaamse te zijn. Dat kan toch geen bewuste en weloverwogen keuze zijn? Waarom mensen bepaalde keuzes maken, moet je henzelf vragen. Maar tot nader order bestaat in dit land vrijheid van religie. Mensen kunnen dus, of het ons zint of niet, vrij beslissen om de een of de andere religie aan te hangen. En dus hebben vrouwen het recht om zich te bekeren, hoe moeilijk sommigen het daar ook mee hebben.

Hebben moslimvrouwen recht op hun eigen interpretatie, op de eigen beleving? Of moeten ze zich neerleggen bij de dominante lezing van hun keuze door anderen? De reacties van collega's en klanten op de keuze van de Hema-medewerkster om een hoofddoek te gaan dragen, kunnen bijna gezien worden als een vorm van wegpesten, een straf: je mag je bekeren, alles goed en wel, maar verwacht dan niet dat je door ons nog met hetzelfde respect behandeld wordt. In dit concrete geval leidt het zelfs tot een impliciet beroepsverbod.

Het argument van de gevoeligheid van klanten en medewerkers als reden om een contract niet te verlengen is een zwaktebod. Een zwaktebod omdat iedereen weet dat onze samenleving er alleen maar diverser op gaat worden. Net zoals ik vind dat een patiënt op de spoedafdeling van een ziekenhuis geen eisen kan stellen betreffende het geslacht van de dokter die hem of haar behandelt, vind ik niet dat bedrijven mogen capituleren voor de vooroordelen van klanten en medewerkers. Dat leidt enkel tot uitsluiting waar het recht van de sterkste zegeviert. Het is ook een zwaktebod omdat we de

fundamentele vraag dat eraan ten grondslag ligt, gewoon uit de weg gaan: die over de inhoud en reikwijdte van diversiteit.

Antwerpen

Maar wat baat het hier op te komen voor de dialoog, voor pluralisme, als de overheid zelf steeds vaker de keuze maakt voor uitsluiting. Het meest trieste dieptepunt was het loketverbod in Antwerpen, waar vanuit een puur machtsoverwicht, van de ene op de andere dag een beroepsverbod werd ingesteld voor loketbedienden. En dus begrijp ik de moeilijke situatie waarin Hema zich bevindt. Want eerder dan het debat aan te gaan heeft de overheid jarenlang de kop in het zand gestoken. Ze heeft het anti-hoofddoekendiscours actief gevoed door haar keuzes. Het is de overheid die de vraag 'willen we wel samenleven' telkens uit de weg is gegaan, en gezwicht is voor de clichés over de islam zonder de tijd te nemen ook de sentimenten en connotaties van vele hoofddoekdragers zelf mee te nemen.

Wat een verschil met Amsterdam, waar je aan het loket van het stadhuis fier verwelkomd wordt door een gehoorddoekte dame. Het gaat niet om wat ze op hun hoofd zetten, maar om wat ze in hun hoofd hebben, klinkt het daar.

MEYREM ALMACIWie? Parlements lid voor Groen! en ex-hoofddoekdraagster. Wat? Dat Hema vindt dat het in Genk geen gehoorddoekte vrouw kan tewerkstellen, is de schuld van de overheid. Waarom? Deze zaak is een logisch gevolg van onder meer het hoofddoekenverbod aan de Antwerpse loketten.

De Standaard, 2011.03.09

UP

Ze zullen hem niet temmen

Reeds vele jaren geleden is Gentenaar Tom Lievens naar Barcelona verkast. Van op zijn berg, waar hij woont met vrouw en kind, overschouwt hij de mediterrane wereldstad. Elke woensdag schrijft hij een column voor Apache.

Aan de Belgische kust is een Brussels echtpaar voor verrot gescholden. Ze kregen de raad terug naar hun Waalse hol te vertrekken. Bij Hema worden klanten uit hun concentratie gehaald bij het uitzoeken van Oosterse theelichtjes door een werkneemster met hoofddoek. Dus, oprotten kopvoddendraagster. Klant blijft wel koning.

Volksvertegenwoordigers

Waar er geen klanten zijn maar vertegenwoordigers - van het volk schijnt het dan nog wel - kan men zich ook niet concentreren als een medemens opdaagt met een omzwachtelde kop. Kilometersverlichtte een theelichtje van hoop op toen ik de commentaar van N-VA kamerlid Zuhar Demir las: "Er zijn andere en meer dringende problemen die we eerst moeten aanpakken, maar het is toch logisch dat we stilstaan bij de vraag".

Houzee! Hoera! "Er zijn andere en meer dringende problemen!" Gisse meid, die Zuhar. Wel wat traag als je het mij vraagt. Want dat stilstaan heeft veel weg van de Brusselse ring op een doordeweekse ochtendspits. Er komt geen beweging in.

Het gaat mij niet alleen om die hoofddoeken, noch om die paar Brusselaars aan de Belgische kust. Het gaat mij om het benepen, kortzichtige en totaal losgeslagen 'hippe' Vlaams gevoel. Het is 'hip' om te strijden voor Vlaanderen. Wel lees ik elke dag wissewasjes over burens die elkaar de kop inslaan om een afscheidingshekje dat 4 millimeter te ver zou staan volgens het Vlaams gewestplan. Maar laat dat de pret niet drukken. Uiteindelijk zijn en blijven we de dappersten.

Barcelona

Alhier, in Catalonië, zie en lees ik ook dergelijke absurde toestanden. Real Madrid werd ooit gesponsord door een grote firma van inbouwkeukens. Hun verkoop daalde enorm in Catalonië. Vandaag de dag

draven de Barça boys de voetbalvelden op met Unicef op hun shirts gedrukt. Zullen de Madrilenen nu en bloque beslissen dat de kinderen in Afrika de pot op kunnen? Denken: Eigen schuld, dikke bult?

Dit is geen links of rechts praatje, neen, dit is een praatje over verdraagzaamheid. Dit is een praatje hoe gemakkelijk we ons voor karren laten spannen waarvan we niet eens doorhebben waar de menner dezes kar zal heenrijden. Hoog draagt iedereen het 'Ik ben een individu' in zijn vaandel, terwijl de volgelingen van het Vlaams, Catalaans, Servisch, of voor mijn part Mongools nationalisme niets anders dan een onzekerheid uitstralende troep schapen zijn die voortdurend de boodschap krijgen: Pas op voor de grote boze wolf!

Apache Newslab, 2011.03.09, Tom Lievens

UP